

UFO-DEBAT

ufo-nyt

26. årg. Mar/Apr. 1984 SUFOI © Nr. 2

**Mystisk foto fra Jylland
Genstand laver lyspyramide
UFO-klassiker: Teheran 1976
2 norske kvinder mødte UFOnaut**

Abonnement 120 kr. årligt · Løssalg 24 kr. pr. nummer

ufo-nyt

26. årg. Mar/Apr. 1984 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Man skal ikke tro på alt, hvad man ser!
Seriose UFO-organisationer udfører forsøg med bl.a. fremstilling af »UFO-fotos«
for at vise, hvor let øjet snydes. Fotofolk i CENAP har konstrueret forsidefotoet.
(Attention! Photo-hoax).

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

SIDE

Leder: Haves: rapporter — Ønskes: rapportoptagere!	3
Operation Blåbær: Øydal-kontakten	4
Udefra: Strålefelt i pyramideform	8
Dansk UFO-foto: Hvorup mysteriet	10
Hessdalen: Plasmafænomener?	14
Nyt fra fotoafdelingen: Infrarød fotografering med resultater	17
Ufologi: Udviklingen i USSR/3	18
Indrapporteringer Danmark	22
UFO-NYT 1983: Indholdsfortegnelse og stikordsregister	23
UFO-klassiker: Teheran, 1976	28
UFOer: Den forsømte videnskab	32
IFO: Nærobervation af Månen	34
Rumfart: Astronautbesøg	38
UFO-Seminar 1984	41
Notitser: Kort fortalt	42
Læserbreve: Alfa og Omega	44
Bøger og tidsskrifter: Anmeldelser	46
SUFOIs detektor	48

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 120,- for året 1984) til SUFOI, giro 911 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 148,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1984 plus DET UKENDTE, 6. årg., samlet koster kr. 215,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Datakonsulent: Per Andersen, Damsbovænge 13 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 27 47.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentanter på Sjælland:

Lars Bostrom, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.

Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesseløddam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Benny Gade, Skærmberg 3, Høver, 6971 Spjald. Tlf. (07) 34 80 73.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge. -UFO-Norges alarmcentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Haves: Rapporter ønskes: Rapportoptagere!

Af Torben Birkeholm

SUFOIs formålsparagraf slår fast, at foreningen skal »bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger...« Det betyder, at SUFOI først og fremmest skal optage UFO-rapporter og bearbejde de indsamlede oplysninger. Men hvordan gøres det?

UFO-NYTs læsere vil kende bladets faste rubrik INDRAPPORTERIN-GER/DANMARK, hvor et Danmarks-kort og en summarisk liste fortæller noget om de observationer vi får besked om. Men vel at mærke før vi har behandlet ret mange af dem.

Med mellemrum gengiver bladet nogle af de mest interessante rapporter i detaljer, når de er færdigbehandlet. Men kun få gange fortæller vi om det spændende arbejde, der ligger mellem disse yderpunkter i rapportbehandlingen.

Hvad sker der egentlig fra det øjeblik SUFOI modtager besked om en observation, og til den færdige rapport havner i arkivet (og altså nogle gange i UFO-NYT)?

Ja, det kunne der skrives en meget lang artikel om. Faktisk sker der så meget, at det har været nødvendigt at sende rapportoptagerne på kurser, hvor de lærer at indsamle oplysninger og at bearbejde dem. Men ikke nok med det — en tyk »håndbog for rapportoptagere« skal også til for at sikre en ensartet rapportoptagelse.

Kort fortalt går det hele ud på at samle *så mange oplysninger som muligt* om hver enkelt observation. Det kan ske enten ved, at observatøren selv udfylder et tilsendt spørgeskema, eller ved at en rapportoptager fra SUFOI besøger observationsstedet sammen med den eller de personer, der observerede fænomenet. Her forsøger man at »rekonstruere« hændelsesforløbet, og registrerer observatørens evt. bemærkelser, mens fænomenets position indkredses. Senere indhentes oplysninger om vejret, flytrafik, stjerner og

planeters position på himlen og meget andet.

Til sidst samles alle brikkerne i puslespillet, i et forsøg på at finde en forklaring. Kan der være tale om et fly, en satellit, en planet eller stjerne?

Har observatøren i virkeligheden set et sjældent naturfænomen — f.eks. nordlys eller bisole?

Hvordan var omstændighederne ved observationen — var der god sigt eller skyet og diset? Var observatøren kendt med terrænet og omgivelserne, og var der vidner — som evt. opfattede tingene anderledes?

Utallige spørgsmål skal besvares før man kan bedømme om en naturlig forklaring er sandsynlig. Men her hjælper erfaringen den øvede rapportoptager. Hurtigt genkender man de karakteristiske kendetegn fra de mest almindelige fejlkilder.

I henved 10% af tilfældene kommer rapportoptageren virkelig på prøve og må til sidst give op. Observationerne kan ikke henføres til kendte objekter eller fænomener — selv ikke efter udtalelser fra SUFOIs konsulenter indenfor astronomi, meteorologi, flylys og andre naturlige fænomener. Tilbage er så konklusionen — UFOer!

Dette vigtige arbejde udføres af omkring en snes rapportoptagere forskellige steder i landet. Men SUFOI kunne sagtens bruge det dobbelte antal!

SUFOI planlægger i øjeblikket nogle få kurser med begrænset deltagerantal senere på året. Hvis det har interesse for nogle af læserne, vil vi gerne høre fra jer allerede nu.

Hvis man er bare en smule interesseret i »efterforskning« og »detektivarbejde« vil man uden tvivl finde masser af spænding og udfordringer som rapportoptager for SUFOI.

Skriv til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte, eller kontakt Torben Birkeholm direkte (adresse til venstre for disse linjer) for nærmere oplysninger.

OPERATION BLÅBÆR

Øydal-kontakten

Af Ted Bloecher

Den følgende beretning kan næsten forekomme som lidt af et nostalgisk tilbageblik, men selvom en del af vore læsere måske vagt vil genkende navnene Edith Jacobsen og Asta Solvang er der sikkert mange flere, for hvem denne klassiske beretning er nyt stof. Beretningen stammer fra Norge, men bringes her fra en amerikansk artikel i det ansete UFO-tidskrift The MUFON UFO Journal, idet det faktisk er det første sted, hvor vi har set den samlede beretning med den tilhørende forklaring - der alligevel ikke kunne forklare observationen.

Henimod slutningen af august 1954 morede aviser verden over deres læsere med en underholdende historie om to norske søstre, som mødte en »rummand«, medens de plukkede blåbær i en dal nær »Mofjell« (byens navn var Mosjøen). Denne »rummand«, som forekom ret venlig, henvendte sig til kvinderne på et ukendt sprog, tegnede nogle cirkler, der ledte tanken hen på stjerner eller planeter (der siden fik pigerne til at tro, at han kom fra

til jorden (praktisk talt) med afsløringen: »Rummanden« viste sig at være en helikopterpilot i den amerikanske hær fra Council Bluffs, Iowa, som var på NATO-manøvre i Norge på tidspunktet for søstrenes kontakt.

Telegrambureauerne fik en masse sjov ud af afsløringen, bortset fra, at den viste sig at være lige så »troværdig« som navnet »Mofjell«. Piloten (se de medfølgende presseomtaler).

Måske fordi de fleste havde slået sig til tåls med det indtryk, at den norske kontakt var blevet tilfredsstillende forklaret med »afsløringen« om den amerikanske pilot, er det vanskeligt at finde nogen henvisninger til den i UFO-litteraturen. Man kan ikke finde noget referat af den i Jacques Vallées næsten altomfattende tillæg om »Type I«-sager i bogen »Passport to Magonia« (Regnery, Chicago, 1969). Man vil søge forgæves efter den i Charles Bowen's klassiske kompendium over rapporter om bemandede UFO'er, »The Humanoids«. Udeladelsen af en sådan henvisning er imidlertid mærkelig, da »The Humanoids« blev udgivet første gang i 1966 som en særlig udgave af »Flying Saucer Review«, og det var i en tidligere udgave af FSR, at en af de få offentliggjorte beretninger om den norske sag er fundet: En erklæring af den ene af de to søstre, Edith Jacobsen, oversat fra et norsk,

WEDNESDAY EVENING, AUGUST 25, 1954

2 Say They Talk To 'Saucerman'

OSLO (AP) — Two Norwegian women claim they not only had a close look at a flying saucer, they talked to its "dark-skinned, long-haired" pilot. Skeptical police have launched an investigation. The two women, Mrs. Aasta Solvang and her sister Edith Jacob-

sen, said the saucerman popped out at them from behind some bushes last Friday near Mofjell, in northern Norway. This was the sisters' account: "We were picking berries when suddenly a dark man with long hair—but otherwise looking very

Elizabeth (N.J.) Journal

FIFTEEN

much like an ordinary human being—came out from behind some bushes. "We were frightened at first, but the man appeared very friendly, and stepped toward us." One of them addressed him in English, French, German, and Norwegian. "He didn't seem to understand a word." The stranger then attempted to communicate by drawing "circles and what looked like pictures of heavenly bodies" on a piece of paper. The stranger finally led them to his craft, which looked like "two deep saucers sandwiched together," about 15 feet across. The mystery man opened a hatch and crawled into the disc. Moments later the craft "rose from the ground and began rotating, first slowly, then increasingly faster." Then, suddenly, it disappeared at an "incredible speed."

»det ydre rum«) og førte dem til en lysning, hvor han kravlede ombord i sin »flyvende tallerken« og lettede.

Naturligt nok blev historien en sensation. En dag noget senere faldt den

blev hurtigt fundet i Stuttgart i Tyskland, hvor han benægtede at have været nogetsteds i nærheden af Øydalen. Det forbavser ingen, at aviserne på det tidspunkt var blevet træet af historien, så den amerikanske pilots benægtelse blev stort set ikke omtalt.

offentliggjort interview, bragtes i bind 4 nr. 1 (september/oktober-nummeret, 1955) side 6 og 7.

Den eneste bog, hvori man kan finde en henvisning til den norske sag er, mærkelig nok, Edward J. Ruppelt's »Rapport om Uidentificerede Flyvende Genstande« (Doubleday, Garden City, New York, 1956). Ruppelt synes

at have slugt helikopterpilot-historien med »krog, line og tallerken«, for på side 308 skriver han: »... Nogle få dage senere opklaredes det, at manden fra »det ydre rum« var en vildfaren helikopterpilot fra USAF (det amerikanske luftvåben), som fløj med NATO-styrker i Norge. Jeg har altid sagt »Man må holde et vågent øje med disse Air Force piloter — især de langhårede fra Brooklyn!« Ruppelt, hvis oplysninger blev sammenholdt med pilotens tjenesteopgaver, syntes at være uvidende om, at piloten var fra Iowa og ikke fra Brooklyn, men dette betød intet, så længe historien kunne udlægges som en spøg.

Den norske episode er optaget i »Projekt Blue Book's sagsarkiv som en sekundær rapport, dvs. hvor sagsmaterialet udelukkende består af adskillige telegramhistorier fra aviser. Den komplette rapport af Oddvar Larsen præsenteres her i engelsk oversættelse for første gang.

Operation »BLÅBÆR« af Oddvar Larsen

Mosjøen er navnet på en lille kystby i Nordlands amt i det nordlige Norge. Den er omgivet af bjerge og smalle dale, og størstedelen af befolkningen nedstammer fra bønder og fiskere, som i de seneste årtier har opgivet deres forældres levevis og er blevet købmænd, håndværkere eller intellektuelle. Alle kender alle, i det mindste af udseende, og de fleste har en fælles følelse af sorgløs og sindig elskværdighed. Hvis en mand falder ned fra et tag og brækker det ene ben, vækker det udbredt interesse — hvis han brækker begge ben, er det en sensation.

En dag i august 1954 dukkede to unge damer op og hævdede, at de havde set en »flyvende tallerken« lande og at de havde talt med piloten. De kunne give en detaljeret beskrivelse af hans fartøj, og de kunne sige, hvordan han var klædt og hvordan han så ud. Kort sagt, de satte byen på den anden ende.

Og ikke alene byen — åh nej! Deres historie skabte en polemik, som i løbet af få timer delte den norske befolkning i to lejre, og det var kun begyndelsen. Allerede næste dag var de to damer kendt over hele verden. De blev inviteret til at deltage i en svensk radio-udsendelse, de modtog telefonopringninger og breve fra udenlandske aviser, som de knap nok kendte, og de fandt billeder af sig selv på forsiden af et billedblad, som sædvanligvis bringer billeder af stjerner som Marilyn Mon-

roe eller kongelige bryllupper. De blev alvorligt forskrækkede.

På den tid, da dette skete, var jeg administrerende direktør og udgiver af »Helgeland«, en avis, der udkom i Mo i Rana, nogle mil nord for Mosjøen. Jeg var også leder af vor Mosjøen-udgave »Nordlands Folkeblad«, som formidlede lokale nyheder ved vor journalist, hr. Hans Almaas.

En morgen lige før førsteudgaven skulle gå i trykken, fik Mo i Rana-kontoret en opringning fra hr. Almaas. Han sagde, at han havde talt med en lille dreng, og nogen havde fortalt ham, at de havde hørt, at en vis frk. Edith Jacobsen (24) og hendes søster, fru Aasta Solvang (32) havde set en »flyvende tallerken« og mødt en mand fra en anden verden. Hr. Almaas foreslog, at det måske ville være en god ide, hvis vi foretog nogle undersøgelser. Han havde gennem hele sit liv været mere eller mindre bekendt med de to søstre og mente bestemt, at de ikke kunne fortælle en usandhed, selv om de prøvede på det.

Vor første reaktion var at bede hr. Almaas om at holde sig langt væk fra den historie. Men den unge mands om-

som et jernfundament, og selv om han måske havde overdrevet, da han insisterede på, at pigerne var ude af stand til at brygge en sådan historie sammen, var det helt klart, at han havde gode grunde til at lytte til dem.

Fra det øjeblik var vi simpelthen nødt til at forfølge sagen.

Vi ringede til politistationen i Mosjøen og spurgte den ansvarshavende politibetjent, om han havde hørt noget om de to damer og manden fra en anden planet. Det havde han ikke. Så startede vi et sandt stormløb på vor lokale telefoncentral og anmodede om opkald til Mosjøen til alle abonnenter ved navn Solvang og Jacobsen eller lignende, men kun for at opdage, at det var de forkerte vi fik fat i. Så ringede politiet fra Mosjøen til os og skræmte os fra vid og sans, da han fortalte, at de damer, der var bragt ind til afhøring, havde bekræftet alle rygterne og beskrevet »rummanden« til de mindste detaljer, bl.a. længden af hans hår. Et kvarter senere var historien den helt store sensation. Det var tirsdag, den 24. august 1954. Hændelsen, beskrevet af de to damer, blev sagt at have fundet sted nogle dage før, fredag den 20. august.

Lima (Ohio) News, Wednesday, August 25, 1954

Norwegian Women Describe 'Weird Visitor'

Friendly Saucer Pilot 'No Spikka Four Languages, Just Draws Circles

OSLO (AP)—Two Norwegian women claim they not only had a close look at a flying saucer but they talked to its "dark-skinned, long-haired" pilot. Skeptical police have launched an investigation.

The two women, Mrs. Aasta Solvang and her sister Edith Jacobsen, said the saucerman popped out at them from behind some bushes last Friday near Mosjøen, in northern Norway.

Their story was published yesterday by the local paper Nordlands Folkeblad.

This was the sisters' account: "We were picking berries when suddenly a dark man with long hair — but otherwise looking very much like an ordinary human being — came out from behind some bushes.

"We were frightened at first, but the man appeared very friendly, and stepped toward us."

ONE OF them addressed him in English, French, German, and Norwegian. "He didn't seem to understand a word."

The stranger then attempted to communicate by drawing "circles and what looked like pictures of heavenly bodies" on a piece of paper. The stranger finally led them to his craft, which looked like "two deep saucers sandwiched together," about 15 feet across.

The mystery man opened a hatch and crawled into the disc. Moments later the craft "rose from the ground and began rotating, first slowly, then increasingly faster." Then, suddenly, it disappeared at an "incredible speed."

THE TIMES-PICAYUNE NEW ORLEANS

'Saucer' Prank Denied by Pilot

STUTTGART, Germany, Aug. 28 (AP)—A United States Army helicopter pilot said Friday he wasn't the man who frightened two Norwegian women into thinking they had seen the pilot of a flying saucer. And he doesn't resemble at all the man the women said they saw.

He has a ruddy complexion, short hair, stands 5 feet 10 inches and weighs 150 pounds.

The US Army declined comment, saying the flight was in the "classified" (secret) category.

Billie C. Faurot, 23, Council Bluffs, Iowa, a warrant officer, was one of several pilots who made a secret training mission flight to Norway last week.

Reports from Oslo said two women, out picking berries, were startled by a dark-skinned, long-haired man who tried to talk to them, then sailed off in a strange craft that looked like "two deep saucers."

Word got around later in Oslo that it might have been US pilots playing a prank. Faurot, the first of the pilots to return,

The Times-Picayune,

New Orleans, La.

August 29, 1954

Her er historien, som af frk. Edith Jacobsen blev fortalt til en af vore journalister:

Min søster og jeg var gået op i Øydalen (en dal tæt ved Mosjøen) for at plukke hindbær, men vi fandt ingen og i stedet for begyndte vi at plukke blåbær nær ved en mose, som jeg kendte. Da vi gik op i dalen havde vi været sammen med en mandlig slægtning, men han forlod os, og vi mødte ham ikke igen, før vi var på vej hjem nogle timer senere.

Da min søster og jeg havde travlt med at plukke blåbær, opdagede vi pludselig noget, som bevægede sig bag nogle buske ikke langt fra os. Jeg husker, at jeg sagde: »Jeg tror, det er et får«. Men det var en mand. Der er i nogle aviser blevet skrevet, at vi blev bange. Det passer ikke. Manden, som kom frem bag buskene, så meget almindelig ud — som alle andre folk — og han smilede til os på en åben og beroligende måde. Hans hudfarve var mørk og hans hår meget langt, — det nåede dog ikke skuldrene, som nogle aviser har hævdet. Det var en frisure af den slags, som var meget populær blandt norske drenge omkring 1946 (som på Johnny »Tarzan« Weissmüller. - o.l.). Han havde meget pæne tænder og var af gennemsnitshøjde. Fra allerførste øjeblik syntes han venlig og charmerende.

Han var klædt i en tætsluttende dragt. Jeg kunne ikke se knapper eller lynlås, men dragten var forsynet med et bredt bælte. Skoene lagde jeg ikke mærke til.

Han kom smilende hen imod os og rakte en hånd frem. Jeg smilede tilbage og rakte også hånden frem, idet jeg tænkte, at han selvfølgelig nok var en, der tilfældigtvis kom forbi og at han ønskede at hilse på os, sådan som folk

plejer at gøre. Men i stedet for at tage min hånd, lagde han sin håndflade mod min, så de berørte hinanden, og så trak han hånden til sig. Så begyndte han at tale, men vi forstod ikke et ord. Ej heller forstod han mig, da jeg prøvede at tale til ham på engelsk, tysk, og fransk. (De fleste nordmænd kan tale engelsk, og i gymnasiet lærer de tysk og tilstrækkelig fransk til at kunne gøre sig forstået). Jeg er blevet spurgt, om hans sprog muligvis kunne være et østeuropæisk. Det tror jeg ikke. Jeg har hørt russisk i radioen og det lød ret staccato i mine øren. Den fremmedes sprog var meget melodisk, og det syntes ikke at bestå af enkelte ord, men flød frit som en jævn strøm.

Manden blev hurtigt klar over, at vor samtale var nytteløs, og fra en af sine lommer tog han noget, der så ud som et lille spejl, det var gråligt. Idet han brugte en blyant eller noget lignende tegnede han nogle cirkler og viste dem til os. Han pegede på en af cirklerne, derefter på os og løftede begge arme som for at vise alle omgivelserne, mosen, buskene o.s.v. Så pegede han på sig selv og på en af de andre cirkler. »Planet« var et ord, som jeg senere kom til at tænke på. Da dette skete, tænkte jeg simpelthen ikke på, at manden på nogen måde var »mærkelig eller besynderlig«. Han var bare en fremmed — ikke andet.

Han gjorde tegn til, at han ønskede vi skulle gå med ham. Han vendte sig og begyndte at gå, og i nærheden kom vi til en lysning, hvor vi så en genstand stå på jorden. For mig lignede det to grydelåg lagt oven på hinanden kant mod kant. Den målte 2—3 meter i diameter og var ca. 160 cm høj. Jeg er sikker på, at manden ikke kunne stå oprejst i den — han måtte sidde ned. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal beskrive

farven, den var en slags blå eller grå — jeg er ikke sikker.

Så vidt jeg husker, var det i dette øjeblik, det for første gang gik op for mig, at noget meget mærkeligt skete for mig og min søster. Vi stod meget tæt ved »tingen«. Manden nikkede til os, smilede og åbnede så en luge og gik ombord i fartøjet.

Det sidste vi så af ham var hans hånd. Han vinkede, og så lukkede han lugen bag sig.

I næste minut lettede fartøjet og steg til en højde på ca. 12—15 m. Den eneste lyd vi kunne høre var en slags svag og meget blød summen — absolut ikke nogen maskin- eller motorstøj. Samtidig begyndte fartøjet at rotere om sin egen akse med stigende fart, og pludselig skød det lodret op og forsvandt. Hastigheden var mildest talt fantastisk.

Det mærkelige fartøj efterlod pigerne i en meget forvirret sindstilstand. De var sikre på, at ingen i Mosjøen ville tro dem, og hvis historien kom ud, ville de uden tvivl blive til grin for hele byen. Derfor besluttede de at holde mund.

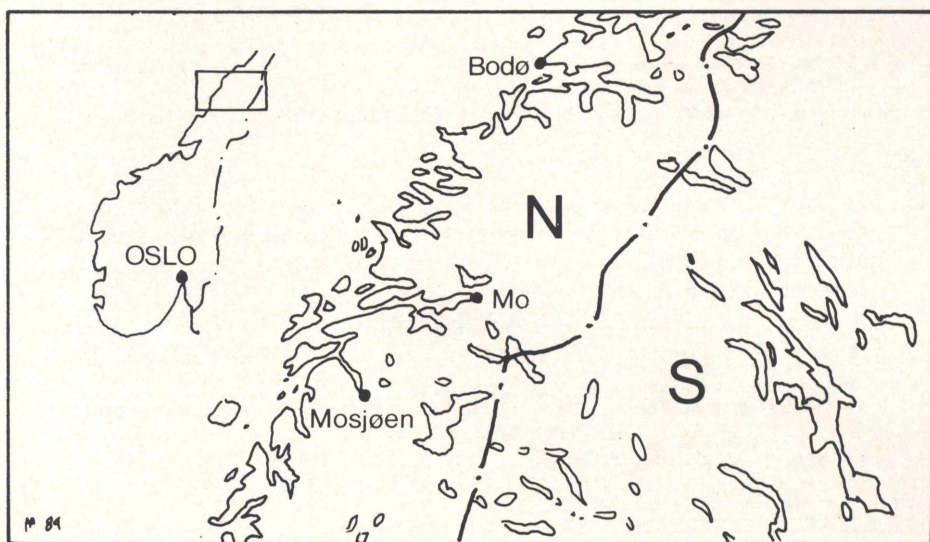
Adskillige dage gik, men så var presset blevet for stort for den gifte søster, fru Solvang. Hendes mand følte, at noget bekymrede hende og begyndte at stille spørgsmål, og til sidst fortalte hun ham det hele. Næste dag var historien ude.

Fra allerførste begyndelse blev Øydal-affæren genstand for en landsomfattende interesse. Jeg har allerede nævnt, at det norske folk blev delt i to lejre, og jeg mener det helt bogstaveligt. Den ene side var sikker på, at pigerne havde opdigtet det bedste eventyr siden H. C. Andersens dage, og den anden side var halvt tilbøjelig til at tro på dem. Den intense diskussion forløb således:

1) Nogle aviser mente, at pigerne havde læst George Adamski's og Desmond Leslie's bog »Flyvende Tallerkener Er Landet«, og havde diskuteret bogen lidt for meget. Pigerne svarede »Nej«, de havde diskuteret den som alle andre, men de havde ikke læst den.

2) Hvad med den slægtning, som havde været med dem? Hvorfor havde han ikke set noget? Damerne svarede, at de havde spadseret sammen med ham, da de gik op i dalen, men så havde han forladt dem. De havde ikke den ringeste ide om, hvor langt fra eller hvor nær ved han havde været, da hændelsen skete. Faktisk mødte de ham ikke igen, før de var på vej hjem.

3) Hvordan kunne søstrene forklare den kendsgerning, at politiet var ude af

stand til at finde spor efter »tingen«? (Politiet ledede en undersøgelse på stedet med negativt resultat). Ja, svarede damerne, faktisk gik de sammen med politiet til det sted, hvor »tallerkenen« var landet, og de udpegede uafhængigt af hinanden stedet. Dette var sandt. Men de havde set »tallerkenen« om fredagen, og politiet havde opsøgt stedet den følgende onsdag, fem dage senere. Hvis græsset havde været sammenpresset, ville det have haft masser af tid til at rejse sig igen.

4) Så kom den dag, da den mest indflydelsesrige norske avis »Aftenposten« meddelte, at damerne havde set en amerikansk helikopter og at de havde talt med piloten, hr. Billy Fauret. Damerne svar var »Nej«, og denne gang blev de støttet af politiet. Der havde ikke været nogen helikopter i Øydalen den omtalte dag. Dette blev bekræftet af piloten selv, som nogle dage senere blev lokaliseret i Stuttgart, Tyskland. Han fortalte en United Press journalist, at »Aftenposten«s oplysning var forkert, og at han aldrig i sit liv havde været i Øydalen. Og således ligger sagen nu.

Jeg har i hundredvis af gange været spurgt om, hvad jeg selv mener om Øydal-affæren. Jeg ved det ikke — jeg ved det virkelig ikke. Jeg har været vidne til, at nogle meget dygtige og meget fornuftige journalister er kommet tilbage efter interviews med damerne og har troet på hvert ord af deres mærkelige historie. Jeg har talt med pålidelige mænd og kvinder, som har kendt pigerne, siden de var børn, blot for at erfare, at de *må* have fortalt sandheden, alt andet ville have været umuligt.

Hvorfor har jeg ikke selv mødt pigerne? Åh nej! — ikke mig. Hvilken situation ville det ikke have været, hvis jeg kom tilbage, fuldt overbevist om, at »flyvende tallerkener« virkelig eksisterede? Jeg er stadig en temmelig ung mand, der ser frem til bedre jobs, og jeg ønsker ikke, at avisredaktører skal få dårlige tanker om mig. (Slut på Larsens beretning).

Kommentarer

Med åben og ærlig — måske humoristisk — kynisme udformer Oddvar Larsen sin beretning om den norske kontakt i næsten alt for velkendte vendinger. Hans holdning er ikke så forskellig fra løjtnant Pescas, da sidstnævnte blev spurgt om en tilsvarende hændelse i Santa Maria Lufthavnen, der fandt sted næsten samtidig, og som

også drejede sig om to »almindelige« menneskelige UFOnauter med næsten samme adfærd som i det norske tilfælde. Selv om vagtens historie i denne beretning blev fastholdt gennem tre dages interviews, tilstod Pesca, at han »personlig ikke troede på den«. Derfor betyder det intet, hvor troværdig et vidne er, hvor fængslende omstændighederne i hans historie er — viljen til mistro er lige så uimodståelig og lige så

vilkårlig som »viljen til at tro«, hvilket så ofte er fremført af UFO-skeptikere.

»The Humanoid Study Group Archives — V«, MUFON UFO Journal, juli 1981

/Carl-Johan Iversen.

Der er flere fordele
ved et
UFO-NYT abonnement

Stadig aktuelle rapporter fra SUFOI

Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand

Kan du huske, at der omkring nytåret 1978 i pressen, radioen og fjernsynet fremkom en spændende historie om nogle filmoptagelser af UFOer ved New Zealand? Kim Møller Hansen har på baggrund af detaljerede materialer fra bl.a. USA og New Zealand udført en gennemgribende analyse og sammenfatning af New Zealand sagen.

New Zealand sagen er en af de senere års bedste UFO-tilfælde, bl.a. fordi

- UFO'erne blev visuelt iagttaget af flere personer.
- UFO'erne blev opfanget af radar.
- UFO'erne blev filmet.

Mange højtuddannede videnskabsmænd har undersøgt UFO-filmen og har ikke kunnet finde en forklaring på observationerne, bl.a. Dr. Richard Haines, Dr. Peter Sturrock og Dr. Bruce Maccabee.

Læs om denne spændende sag i »UFOer over New Zealand«, 74 sider duplik/offset med mange illustrationer og fotos.....

Pris kun kr. **25,-**

Hans Voigt: UFO-detektorer

Der er stadig stor interesse for SUFOIs detektor MFI-6. Hans Voigt har skrevet denne generelle rapport om brugen af UFO-detektorer og hvilke problemer, der findes i den forbindelse. — Rapporten giver et længe savnet overblik over arbejdet med UFO-detektorer, og den er uundværlig for enhver med den mindste interesse i dette emne.

Grib et girokort og bestil »UFO-detektorer«, 38 sider

duplik med illustrationer..... Pris kun kr. **20,-**

Per Andersen: Tidsloven

Denne bog fra SUFOI omhandler de spændende aspekter omkring de tidspunkter på dagen, hvor man ser UFOer.

Flere pudsige sammenhæng imellem observationstidspunkterne og folks daglige vaner bliver gennemgået, men også interessante spørgsmål dukker op. Hvorfor er der en stigning i rapportmængden midt om natten, hvor man skulle formode, at der var færrest personer vågne og dermed i stand til at observere UFOer?

Læs om dette spørgsmål i »Tidsloven«, 50 sider med

mange illustrationer..... Pris kun kr. **22,-**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet plus kr. 10,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

UDEFRA

Strålefelt i pyramideform

Ved Kim Møller Hansen

Hans-Werner Peiniger, leder af den vesttyske UFO-gruppe GEP (Gemeinschaft zur Erforschung unbekannter Phänomene) har sendt os en beretning om en tysk nærobervation af 2. grad, som er blevet undersøgt af GEP.

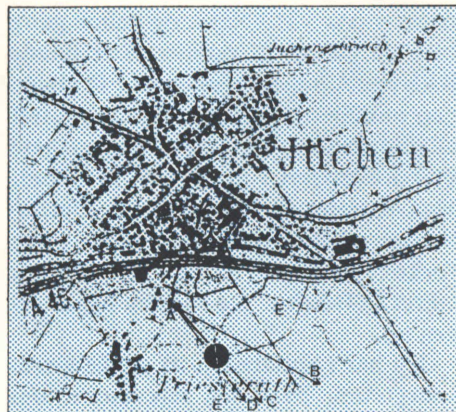
Den 24. maj 1983 befandt den 14-årige gymnasieelev, Jürgen R., sig bagved sine forældres hus, der ligger i byen Jüchen, nær Grevenbroich i Vesttyskland. Klokken var omkring 18, og det var skumringstid.

Jürgen stod ca. 30 meter fra huset ved enden af en mark og talte i Walkie-talkie med en kammerat, der befandt sig over 1 km væk.

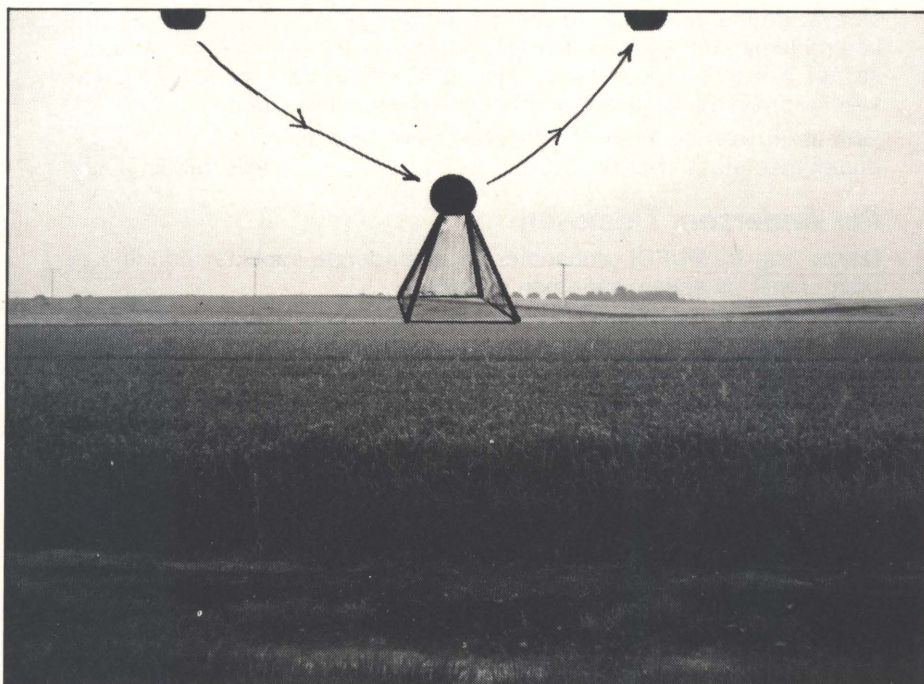
Pludselig så Jürgen et rødt og næsten rundt objekt, der skød ned fra himlen. Objektet standsede og forblev stationært over nogle højspændings-

ledninger. Kort efter blev der ligesom opbygget et pyramideformet strålefelt under objektet. Senere begyndte feltet at forsvinde oppefra og nedefter. Umiddelbart efter satte objektet sig i bevægelse og forsvandt med stor hastighed. Under observationen havde Jürgen ingen kontakt med sine kammerater over walkie-talkien, der blev forstyrret af brummende lyde.

Strålefeltet havde en pyramideform og en rød farve. Inde i selve feltet var farven lidt lysere, ligesom objektet. Træer og buske kunne ses igennem fel-

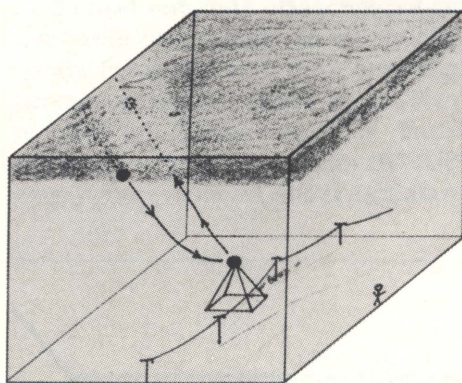
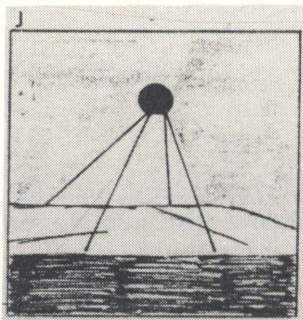

- A = observatørens position.
- B = observationsretningen ved observationens begyndelse (120°).
- C = observationsretningen da objektet er stationært (140°).
- D = observationsretningen ved observationens afslutning (145°).
- = strålefeltets position. (130° svarer til syd-øst).
- E = højspændingsledninger.

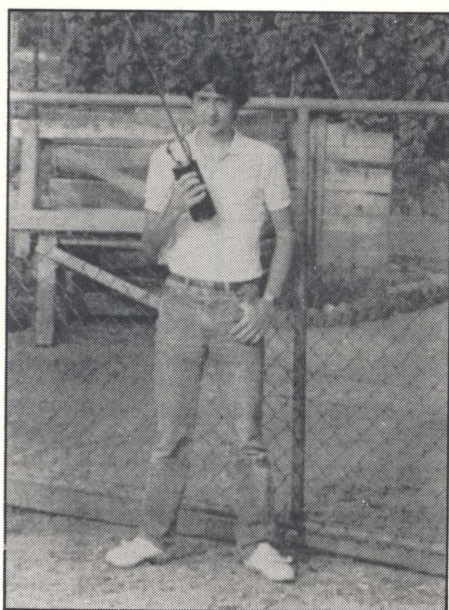

tet. Opbygningen af feltet tog 5–10 sekunder. Hele feltet var synligt i ca. 1–2 minutter, medens det tog ca. 7–8 minutter, inden feltet var forsvundet. Efter at feltet var forsvundet, »glødede« eller »lyste« jorden stadig i endnu 10 sekunder. Objektet forsvandt 20–30 sekunder senere.

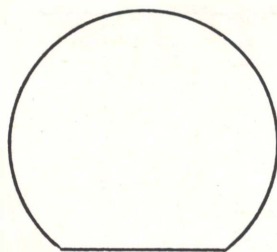
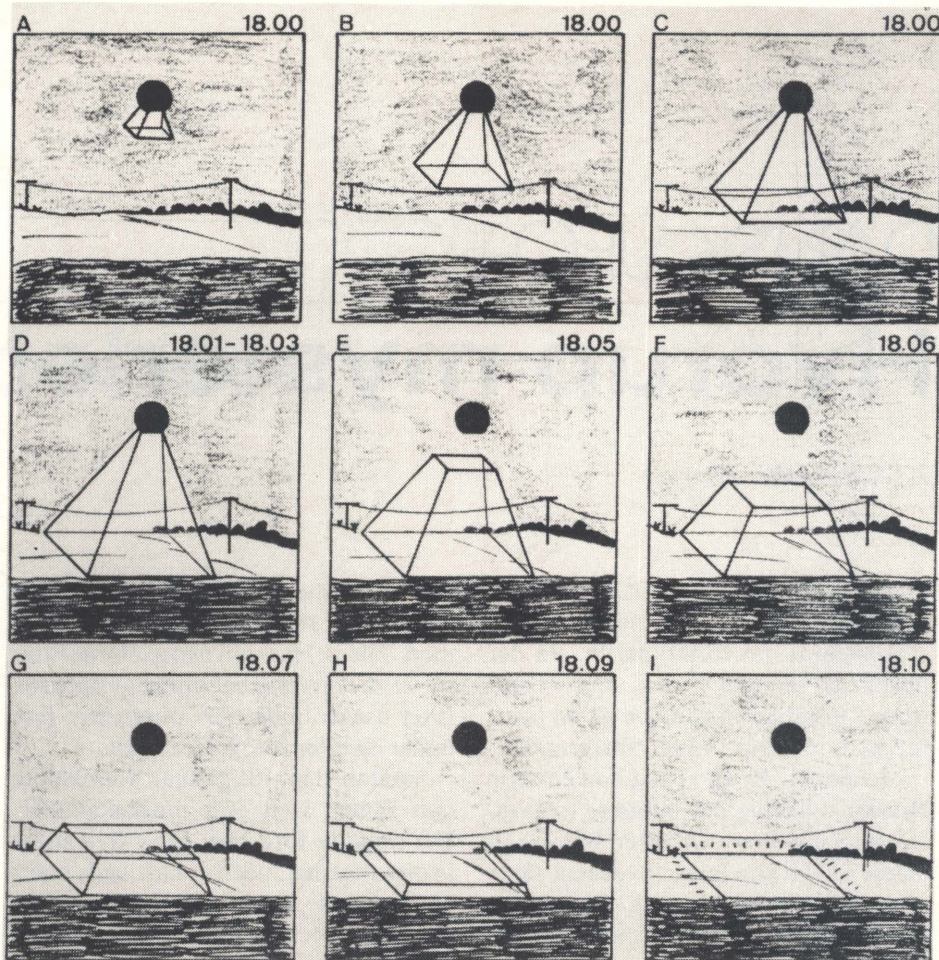
I A–I er alle pyramidens kanter tegnet. Faktisk var kun fire kanter synlige som stråler som vist i tegning J.

Objektets omtrentlige bane vist i en tre-dimensionel figur.

Vidnet, Jürgen R. har aldrig tidligere hørt om UFO-observationer eller læst noget om dette tema. GEP føler, at han er troværdig, og at observationen er ægte.

Objektet var lydløst og bevægede sig hurtigere end et jetfly. Det havde en orangerød eller brunrød farve. Ud fra skydækkets højde (200–300 meter) er objektets diameter blevet beregnet til at være 15–23 meter, og højden over jorden til 68 meter.

Konklusion

GEPs efterforskningsresultater udelukker, at det observerede objekt kan have været en helikopter (bl.a. manglende motorstøj), ligesom kuglelyn udelukkes (bl.a. på grund af manglende tordenvejr samt observationens varighed og objektets størrelse).

Desværre er der kun ét vidne til observationen, men GEP sætter vidnets troværdighed højt. GEP har derfor klassificeret observationen som en nærobervation af 2. grad (CE-2).

Sagen er behandlet i detaljer i »Journal für UFO-Forschung«, nr. 6, 1983.

Skriv til SUFOI om UFOerne!

Lederen i sidste nummer bragte en opfordring til alle læsere om at skrive til os. Fortæl om Deres yndlingsteori til forklaring af UFO-fænomenet. Lad os få en diskussion i gang.

Flere læsere fulgte opfordringen. Brevene bringes i næste nummer med kommentarer, som vi er ved at udarbejde. Men vi kan sagtens klare flere breve. Hvad tror læserne selv, der ligger bag fænomenet UFO? Tag meget gerne udgangspunkt i rapporter, som har været bragt her i bladet.

Aktive medlemmer er en betingelse for en levende forening!
Skriv til: **SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.**

Peter A. Hansen.

DANSK UFO-FOTO

Hvorup mysteriet

Af Kim Møller Hansen

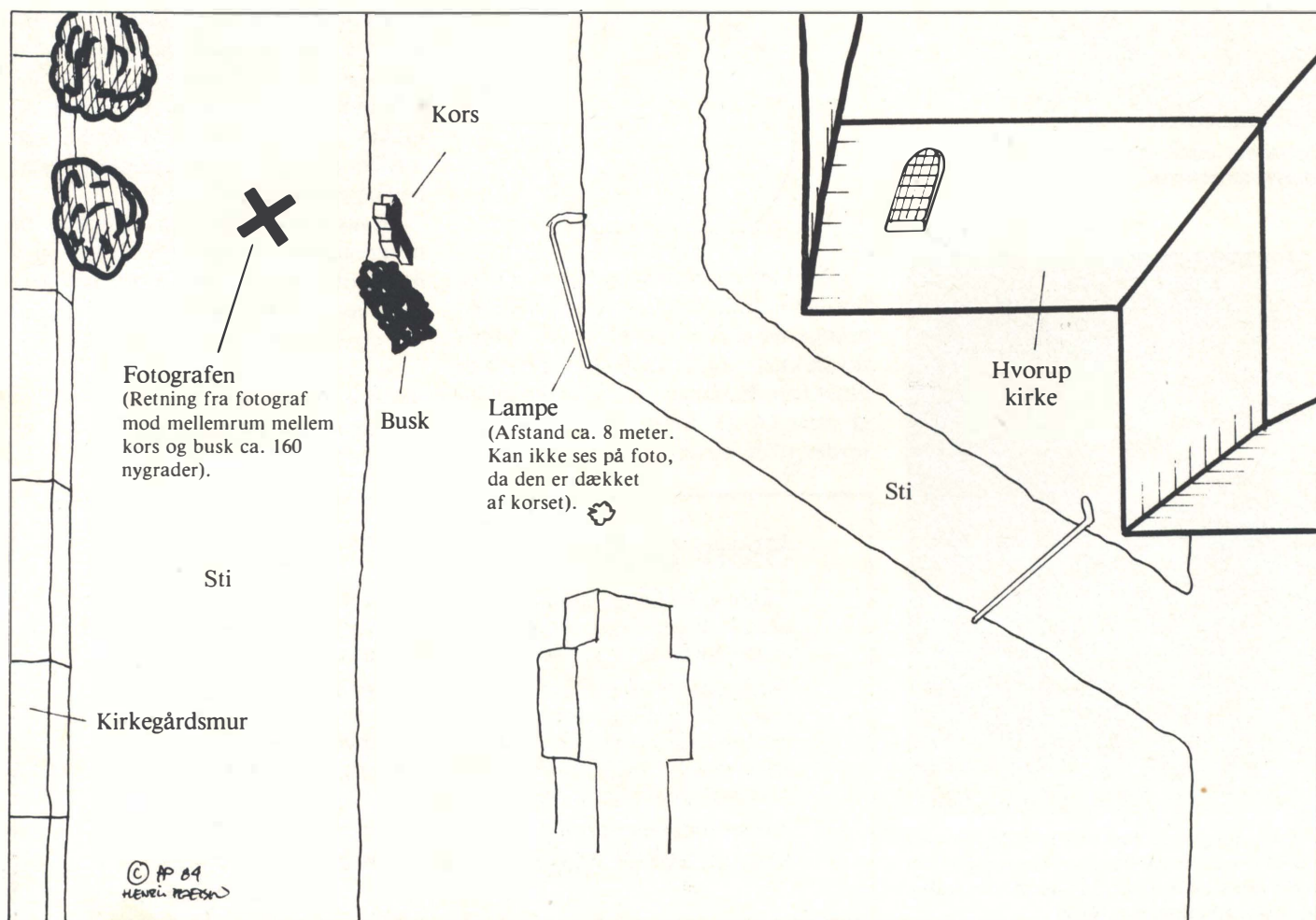
Fredag den 8. januar 1982 var John Sørensen, Åbybro, ude med sit fotografiapparat om formiddagen. På det tidspunkt var han i færd med at udføre et installationsarbejde på en institution i Hvorup, 9400 Nørresundby.

Mellem kl. 10 og 11 tog han en serie billeder omkring det militære øvelses-terræn i Hvorup. Derefter kørte han videre til Hvorup kirke, hvor han søgte efter stemningsmotiver på kirkegården (!). Lidt vest for kirken fandt han et stenkorset ved en busk. Han satte sig på

hug ca. 2 meter fra korset og tog et billede (det sidste på filmen) i retning mod solen. Han anvendte et rødfilter for at få den rette belysning af billedet. Intet usædvanligt blev observeret før, under og efter fotograferingen.

Søndag den 10. januar fremkaldte han filmen i sit eget mørkekammer. Det omtalte foto blev først fremstillet i normalformat, uden at han lagde mærke til noget. Først da en forstørrelse i format 13 × 17 var færdig, opdagede han det lille mørke objekt lige over kor-

set. Han syntes, det så underligt ud og fremstillede så flere udsnitsforstørrelser, ligesom han studerede negativet under forstørrelse. Til sidst kontaktede han Aalborg Stiftstidende for at høre, om nogen dér kunne hjælpe ham med at undersøge sagen. Han blev bedt om at komme op på redaktionen med fotografierne, hvor John Sørensen afleverede et par aftryk. Samtidig blev det aftalt, at Torben Birkeholm (leder af SUFOIs rapportsektor og bosiddende i Aalborg) skulle orienteres om sagen,

før man ville foretage sig yderligere.

Den 11. januar 1982 kom Torben Birkeholm i kontakt med både fotografen og journalist Birthe Lauritsen, og fotografen var så venlig straks at udlevere nogle aftryk. Det aftaltes at tage ud på selve »åstedet« for at se nærmere på forholdene og forsøge at tage nogle kontroloptagelser til brug for en senere analyse.

Aalborg Stiftstidende bragte en artikel om billedet den 14. januar 1982, og dagen efter blev avisen kontaktet af Major P. E. Bruus, Flyvestation Aalborg. En af hans løjtnanter havde været ude i terrænet på det pågældende tidspunkt for at opsende tre balloner. Han mente, at en af ballonerne måtte være det fotograferede objekt. Avisen forsøgte at kontakte Torben Birkeholm, men da det ikke lykkedes, bragte man denne meddelelse i avisen den 16. januar.

Efterforskning

Få dage efter den første kontakt med fotografen mødtes denne og Torben Birkeholm på Hvorup Kirtegård efter kl. 15.30. John Sørensen viste, hvorledes og hvor han havde taget sit billede, og der blev straks taget et foto samme sted til evt. kontrolmålinger. Dette foto blev taget med samme apparat og så vidt muligt med samme indstilling (filtret blev undladt på grund af ringe lysforhold). Intet tydede umiddelbart på mulighed for ophængning af en model i snor eller lign. svindelnumre.

Når man ser objektet på John Sørensens billede, er ballon-hypotesen meget nærliggende. Torben Birkeholm har undersøgt denne hypotese meget grun-

digt. I det følgende skal af pladshensyn kun gøres rede for Torben Birkeholms konklusioner vedrørende ballon-hypotesen.

Meteorologisk ballon

Fotografen fik oplyst af vagthavende på Flyvestation Aalborg, at en vejrballoon kunne udelukkes, fordi disse balloner opsendes tidligt om morgenen. Dette bekræftes af flyvevejrtjenesten, der helt udelukker denne mulighed.

Ballon opsendt af nærluftforsvaret

Denne hypotese er fremsat af mandskabet i esk. 670, der opsendte flere (3 el. 4) balloner i tidsrummet mellem kl. 10 og kl. 11. Det er desværre ikke muligt at opgive nøjagtige opsendelses-

tidspunkter for disse balloner — ganske enkelt fordi dette ikke noteres, selv om der i hvert enkelt tilfælde skal indhentes tilladelse fra flyveledelsen. Mandskabet kunne heller ikke huske de nøjagtige tidspunkter, men der er alligevel stor sikkerhed for, at det var indenfor den nævnte time. Den 9. februar 1982 fik Torben Birkeholm iøvrigt demonstreret opsendelsen af denne type balloner. Den røde gummiballon blev fyldt med 200—250 l brint. Ballonen målte 75—100 cm i diameter ved jordoverfladen. Efter endt påfyldning blev en lille letmetalkugle bundet til ballonen, der derefter blev opsendt. Metalkuglen fungerer som radarreflektor. Kanonerne anvender radarsigte, og for at kalibrere dette, puster man ballonen op,

afbalancer den, så man kender stigningshastigheden, og følger så ballonen med radarsigtet, mens man indstiller sigtet.

På John Sørensens billede ligner objektet en snurretop med en sollysrefleks på højre side. Mandskabet i esk. 670 udtalte, at de pågældende balloner ikke var helt fyldte, og dermed udsat for vindens påvirkninger. Denne deformation var observeret tidligere, men dog ikke så udtalt som billedet antyder.

De meteorologisk data må studeres for at kunne forklare

- a) ballonens deformation
- b) grunden til ballonens bevægelse fra opsendelsesområdet til en position et sted sydøst (ca. 160 nygrader) for Hvorup Kirke.

Der er i denne forbindelse tale om tre sæt data:

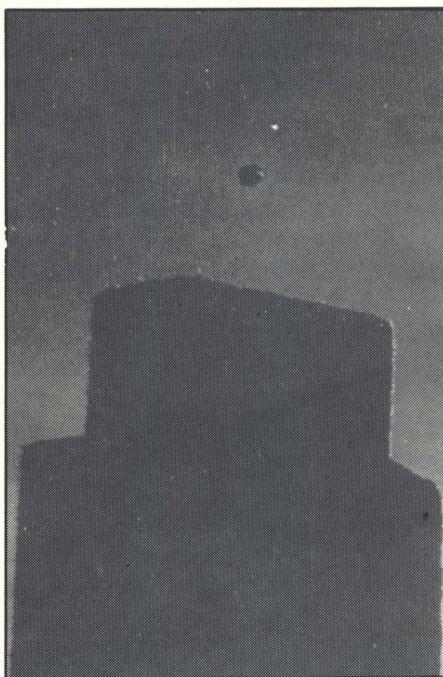
- 1) For det første, oplysninger fra vagthavende på Flyvestation Aalborg, der overfor fotografen angav, at der var *østlig vind*.
- 2) For det andet, oplysninger fra flyvevejrtjenesten via en løjtnant i esk. 670. Oplysningerne er baseret på målinger fra jorden foretaget mellem kl. 10 og kl. 11. I dette tilfælde skulle der være *fuldstændig vindstille* indtil kl. 16 samme dag.
- 3) For det tredje, mundtlige oplysninger fra hr. Østergaard, flyvevejrtjenesten. Disse oplysninger er baseret på radiosondemålinger foretaget tre timer tidligere. Her angives *vind fra ØNØ op til 1.400 meter*.

Som det ses, er der visse uoverensstemmelser i disse data, men fælles for dem er, at ingen besvarer de stillede spørgsmål tilfredsstillende.

Det må være korrekt i første omgang at lade sondemålingerne ude af betragtning — alene fordi disse målinger er foretaget tre timer før fotografiet blev taget. Vejret kan jo udmærket have ændret sig væsentligt på denne tid.

Oplysningerne fra vagthavende er en smule usikre, fordi vi ikke ved, hvilke data han har videregivet. Er der tale om sondemålingerne, eller er det på baggrund af de data meteorologerne fremlægger hver halve time? Det vides ikke, ligesom det ikke fremgår, om der er tale om vindretningen ved overfladen eller i en eller anden given højde.

Tilbage står oplysningerne fra »overflademålingerne«, der er registreret nogenlunde samtidig med fotografe-

ringen. Ifølge disse data skulle en ballon opsendt fra flyvestationens område ikke kunne bevæge sig bort fra en lodret linie — og dermed udelukkes det fotograferede objekt. Og hvordan skulle den kraftige deformation af »ballonen« kunne opstå, når der ingen vind var overhovedet? På dette grundlag falder ballon-hypotesen bogstavelig talt til jorden!

På den anden side ved vi, at der blev opsendt mindst tre balloner omkring det tidspunkt, hvor fotografen tog sit billede. Det er derfor indlysende, at alle detaljer må undersøges

minutiøst og alle muligheder må efterprøves, før denne hypotese forkastes.

Fotoanalyse

Sagens akter og det originale billedmateriale har været til vurdering hos en af SUFOIs fotokonsulenter, Hans Bødker. Bødker skriver bl.a. i sin analyserapport:

»... Negativet har nr. 37 og er det sidste på en rulle. Billedet er ca. 1–2 blænder underbelyst, og filmen er fremkaldt af John Sørensen selv. Fremkaldelsen ser ud til at være korrekt. Desværre har filmen haft en hård medfart. Den er snavset og fyldt med ridser og også en enkelt direkte bøjning af selve filmbasen.

Motivet er taget på Hvorup kirkegård, og viser en gravsten i modlys med objektet over gravstenen. Selve objektet har en noget fladtrykt rund facon med en tydelig sollysrefleks i højre side, hvilket fortæller noget om at overfladen må være blank. Objektet er mørkt og ser ikke ud til at være gennemskinneligt. I øvrigt fremstår hele objektet meget skarpt på negativet og må være i focus. I selve billedets centrum ses Solen, og da datoen er kendt, kan tid og retning beregnes... *Optagelsestidspunktet er klokken 10.22 (DNT), og optagelsesretningen er 151°.*

Afstanden til objektet kan ikke beregnes, men *antager* vi, at diameteren er 70 cm, som for ballon-hypotesen, kan afstanden beregnes til at være ca. 80 meter. Objektets højde over jorden er ca. 19,60 meter. (Dette gælder naturligvis kun for en 70 cm-ballon).

Torben Birkeholm har kort efter foretaget kontroloptagelse på stedet med de opgivne kameraindstillinger. Her er det interessant, at ved en afstandsindstilling på 2 meter kommer gadelampen i højre side stærkt ud af focus. Det må derfor kunne sluttes, at John Sørensen ikke har haft denne afstandsindstilling under optagelsen, da denne gadelampe er i focus på John Sørensens billede. Ifølge en dybdeskarp-hedstabel for 50 mm objektiver, kan en blænde 11 give skarphed fra uendeligt og helt ned til 3,53 meter ved en afstandsindstilling på 7 meter. Denne indstilling er også mere troværdig, da overdelen af gravstenen virker mere uskarp end selve objektet.

Det fremgår af vejroplysningerne, at jordvinden har været stille, medens der har været et kraftigt højtryk, altså en typisk højtrykssituation med vindstille ved jorden og svag vind i højden. Det er dermed ikke muligt, at de bal-

loner, der blev opsendt fra Flyvestation Aalborg mellem kl. 10 og 11 kunne komme i nærheden af Hvorup, da de må være drevet langsomt mod sydvest. Imidlertid kan ballon-teorien ikke udelukkes. Der kan være sendt balloner op i Sverige, både i Göteborg og Arlanda. De kan have tabt trykket og sunket ned i nærheden af Hvorup. De må imidlertid være af en anden type, end dem den danske vejrtjeneste bruger.

Den 12. november 1983 har jeg selv foretaget en kontroloptagelse af en ballon under lignende vejrforhold. Ballonen blev afbalanceret til 600 fods stigning pr. minut, hvilket gav den en diameter på 58 cm. Jeg tog nu en række billeder i lignende vinkler mod Solen, idet jeg tøjrede ballonen i en snor. Selvom det var vindstille, hældede ballonen stærkt mod venstre, altså var der vind i lav højde. Endvidere viser kontrolbilledet, at ballonen er cirkelrund, og den er ganske tydeligt gennemskinnelig med absolut ingen reflekser på grund af en mat overflade. En tilsvarende beregning for tid og retning gav kl. 10.22 og retningen 153°. Det nøjagtige optagelsestidspunkt var kl. 10.25.

Kameraets afstandsindstilling forhindrer ikke, at det kan være et objekt på stor afstand. Der er imidlertid meget ringe lighed mellem en dansk vejrballoon og objektet John Sørensen fotograferede. Det er heller ikke muligt, at det kunne have været nogle af de balloner, der blev opsendt fra Flyvestation Aalborg p.g.a. vinden. Tilbage står en lille mulighed for, at det kunne have været en svensk vejrballoon af andet fabrikat. En ballon, der har tabt trykket og er kommet ud af faccon...«

Konklusion

Med de foreliggende oplysninger må sagen betragtes som værende *uopklaret*. Vi vil foretage yderligere undersøgelser i denne interessante fotosag, og hører gerne fra læsere, som kan bidrage med nye oplysninger.

Efterforskning:

Torben Birkeholm, leder af SUFOIs rapportsektor.

Fotoanalyser:

Hans Bødker, fotokonsulent.
Peter Winther-Sørensen, fotokonsulent.

Koordinering:

Kim Møller Hansen, SUFOIs Fotoafdeling.

Kamera og filmdata:

Chinon CE4 spejlrefleks-kamera, årgang 1980.
Chinon 50 mm objektiv.
Rødfilter-Cokin A 003.
Ilford Pan F, 50 ASA, sort/hvid-film.

Kameraindstilling:

Blænde 8 eller 11, tid 1/60 eller 1/30 sekund, afstand 2 meter eller 7 meter.

Hjælp til PR-projekter søges

SUFOI har oprettet en ny PR-gruppe, der skal tage hånd om foreningens forskellige aktiviteter på dette område. Gruppen har allerede en række nye og spændende projekter i gang.

Imidlertid er ingen i PR-gruppen professionelle på området, og derfor søger vi efter personer, der kan hjælpe os omkring udarbejdelse af PR-materialer, annoncer, foldere m.v.

I første omgang kunne vi tænke os at få nogle eksisterende materialer vurderet af professionelle PR-personer med henblik på forbedringer. Har du mod på det og de nødvendige forudsætninger, så prøv at kontakte os. Vi tager en snak om, hvordan arbejdet skal tilrettelægges.

Kontakt *Per Andersen,*
Damsbovænge 13, st.tv.,
2500 Valby.
Tlf. 01-302747 om aftenen.

Medarbejdere søges

SUFOI søger medarbejdere til følgende arbejdsopgaver:

Revisor

Der søges en revisor, der én gang om året vil modtage SUFOIs årsregnskab på sin bopæl og foretage en grundig revision af bilag, kasserapporter m.v.

Arbejdsopgaven kan skønnes at svare til 7-14 dages fritidsarbejde én gang om året i august-september.

Nødvendige kvalifikationer er regnskabskendskab, kendskab til regnskabsloven, momsloven m.v. Det er derimod ingen betingelse at skulle være revisor af profession. SUFOI er ikke i stand til at betale honorar, idet alt arbejde for foreningen sker på basis af frivillig, ulønnet hjælp.

Henvendelse:
SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte.

Dataregistrering

SUFOI søger til Projekt UFODATA en eller flere personer, der kan hulle data på almindelige 80-kolonne hulkort.

Alternativt søges personer, der kan indlæse data fra Projekt UFODATA og lagre dem på 5 1/4" CP/M disketter eller 8" IBM disketter.

Arbejdsbelastningen aftales med hver enkelt og udførlige instrukser og datamateriale modtages fra Projekt UFODATA. Ud over adgang til det nødvendige udstyr, kræves der ingen kvalifikationer. SUFOI er ikke i stand til at betale honorar, idet alt arbejde for foreningen sker på basis af frivillig, ulønnet hjælp.

Henvendelse:
Per Andersen,
Damsbovænge 13, st.tv.,
2500 Valby.

HESSDALEN

Plasmafænomener?

Af Kim Møller Hansen

SUFOI har modtaget denne artikel fra NIVFO (Norsk Institutt For Vitenskapelig Forskning og opplysning) der redegør for NIVFOs seneste efterforskningsresultater vedrørende de mange observationer gjort i Hessdalen de seneste to år. En række af de rapporterede fænomener ser ud til at skyldes fejlforklaringer af stjerner og planeter, fly, meteoror m.m. De resterende uforklarlige rapporter kan skyldes plasma- eller kuglelynsfænomener.

I slutningen af november 1983 var et team fra NIVFO igen i Hessdalen medbringende forskelligt måleudstyr, fototeknisk udstyr m.m.

Dette var første led i en serie undersøgelser, som bl.a. tager sigte på at kunne teste forskellige hypoteser om Hessdals-fænomenernes natur. En hypotese går ud på, at nogle af de rapporterede fænomener kunne være for-

årsaget af eller have sammenhæng med seismiske forhold. Der tænkes her på, at krystallinsk fjeld under tryk kan frembringe en elektrisk ladning (Se i UFO-NYT nr. 4, 1982 side 40—41).

I århundreder har folk rapporteret lysende fænomener før, under og efter jordskælv. F.eks. har Plinius, den romerske historiker, skrevet om overlevende som så »flammende skjolde«

på nattehimlen under det massive jordskælv, der væltede »kolossen på Rhodos« i år 224 f.Kr. Under de mange jordskælv i Matsushiro, Japan, i årene 1965-67 indsamlede Yutaka Yasuki de eneste kendte fotografier af »jordskælvs-lys«. Af 35 indkomne rapporter var der 18 som kunne forklares som kendte lys, fortæller Yasuki.

Disse lys har optrådt så ofte i forbindelse med jordskælv, at Dr. John Derr ved US Geological Survey Office i en pressemeddelelse i juli 1977 udtalte, at tilstedeværelsen af »jordskælvs-lys« nu var så velkendt, at sagen ikke længere kunne ignoreres. Det viser sig, at man ikke kun har rapporter om punktlys, men om ildkugler, søgelyslignende stråler, stjernelignende objekter, lyssøjler og glødende flader på marker, søer og i luften. Selvom ingen ved, hvad der forårsager disse lys, er der mange som mener, at seismiske bevægelser i jordskorpen danner tryk i det krystallinske fjeld. Dette tryk er med til at danne et elektrisk felt, muligvis på en styrke på flere volt pr. meter. Nogen mener også, at man i nærheden af et sådant felt kan få hallucinationer, visse fysiske reaktioner osv., noget som ville kunne forklare mange UFO-observationer.

Hvordan det end måtte forholde sig med disse spekulationer, så har man i det mindste en hypotese, der lader sig efterprøve, og NIVFO lægger derfor stor vægt på at undersøge de seismologiske forhold i Hessdalen. Der er blevet benyttet følsomme måleinstrumenter, men NIVFO fik aldrig nogen udslag, som ikke kunne skyldes fejlkilder. Derudover er der foretaget studier af de geologiske forhold i Hessdalen, studier som bl.a. bygger på nøjagtige og endnu ikke offentliggjorte optegnelser (geologiske kort m.m.). Men ud fra

Et sjældent foto af et kuglelyn. For få år siden blev rapporter om kuglelyn ikke taget alvorligt, eftersom videnskaben ikke havde kendskab til dem. Billedet er taget i august 1961 i New Mexico af Dr. B. T. Matthias.

alt dette moderne og fagmæssige materiale findes der ikke forhold i Hessdalen, som kan passe med forannævnte hypoteser. Dermed skulle i det mindste én hypotese være elimineret.

Andre hypoteser

Det er et faktum, at en lang række af de rapporterede observationer i Hessdalen kan føres tilbage til fejlfortolkninger af f.eks. fly, stjerner/planeter, meteoror (og muligvis rumaffald), billys m.m. Ved ét tilfælde kunne man i aviserne læse om en »metallisk genstand« på himlen set midt på dagen. Fænomenet kunne identificeres som Venus. Ved et andet tilfælde gled et »lysende fartøj« meget stille ned bag fjeldet. Dette var også uden tvivl Venus. For kort tid siden modtog NIVFO en rapport om »en genstand som en helikopter, men uden lyd, som svævede over et område, der var helt utilgæng-

Dette foto er taget i Hessdalen af ingeniør Arne Pross Thomassen den 25. september 1982 kl. 19.50. Eksponeringstiden er 3-5 sek. Lyset stod helt stille over fjeldet og blafrede.

Copyright Arne Pross Thomassen
(UFO-NORGE) & SUFOI

geligt for mennesker.« Undersøgelser viste, at man for det første havde opgivet forkerte vidner til hændelsen, og for det andet, at beretningen ikke havde den ringeste lighed med det, som vidnerne kunne fortælle. Det drejede sig i virkeligheden om et par små lys som fra lommelygter, og stedet var slet ikke utilgængeligt.

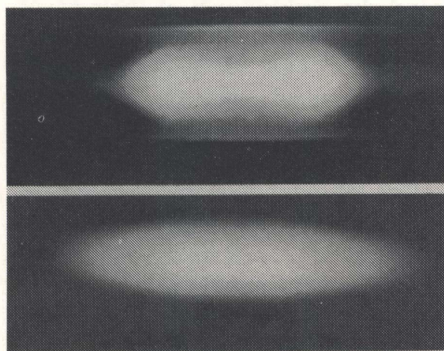
Flere sager har været utroligt unøjagtige og mangelfulde. (Det skal ikke i første række bebrejdes observatørerne, men snarere den »rygte-mekanisme« som er i virksomhed).

Flere andre former for fejlfortolkninger kunne nævnes, men kort fortalt har det vist sig, at i de tilfælde hvor vi fik kendskab til observationen på et meget tidligt tidspunkt, kunne der gives en ganske almindelig forklaring. Dermed ikke være sagt, at alle tilfælde kan forklares på denne måde, og der er så-

ledes grund til at se sig om efter en testbar hypotese for de tilsyneladende konventionelle forklaringer.

Plasma-fænomener

Plasma-fænomener kan opstå af andre årsager end af de før nævnte geologiske. Lad os derfor se lidt nærmere på, hvad der ligger i begrebet plasma.

Syntetiske UFO'er skabt i Morehead Planetarium på University of North Carolina. Ved hjælp af elektriske udladninger i et gasfyldt rør skabes disse plasmaer, der kan variere i farve og form.

Plasma skabt af kraftige radiobølger på Atomenergikommisionens Brookhaven National Laboratory. Med lidt god fantasi kan man få de mørke partier i plasmaet til at ligne mennesker og lignende.

Dette er en betegnelse for gasser, som indeholder elektrisk ladede partikler i et sådant forhold, at positiv og negativ ladning er i ligevægt. Et plasma

virker derfor udadtil neutralt. Selv ved meget lav ionisering vil plasma have egenskaber helt forskellig fra andre gasser. Det vil f.eks. kunne lede elektrisk strøm, og det vil lade sig påvirke af et elektromagnetisk kraftfelt. Dette sidste er meget vigtigt, idet det kan udnyttes til at kontrollere plasma.

Plasma-tilstanden betegnes ofte som den fjerde tilstandsform. Overgangen fra gas til plasma sker ved tilførsel af energi. Til trods for at hele 99% af al materie i universet antages at være i form af plasma, findes der kun små mængder naturlig plasma på jorden og i dens umiddelbare nærhed. Vi finder plasma i forbindelse med elektriske udladninger (lyn, kornmod¹), Sankt Elms ild²). I flammer er temperaturen også gerne høj nok til at gas kan ioniseres.

Plasma fremstillet kunstigt finder man f.eks. i lysbuer i svejsning og i metallurgiske smelteovne, i elektriske udladninger (neonrør, lysstofrør) og eksplosioner.

I laboratorier fremstilles plasma kunstigt ved forskellige metoder. Mest almindelig er opvarmning ved et oscillerende elektromagnetisk felt eller ved partikelstråling. I den øvre atmosfære vil energitilførslen gennem elektromagnetisk stråling føre til, at dele af gasserne ioniseres, således at man har et permanent plasma.

Jorden er omgivet af et plasma-lag, ionosfæren, hvilket har stor betydning for radiokommunikationen og fysiske processer i Jordens nærhed. Videre ud i verdensrummet finder vi plasma indfanget i Jordens magnetfelt (magnetosfæren). Fra solen, som selv er en plasmakugle, sendes det ud i en kontinuerlig strøm af plasma (solvinden), som også påvirker magnetfeltet og forholdene nær Jorden. Vi finder plasma i kosmos, galakser, nebula og pulsarer, og selv det »tomme« intergalaktiske rum antages at indeholde meget tyndt plasma (ca. 1 partikel pr. m³).

Plasma beskrives teoretisk både ved sine mikroskopiske egenskaber, som er knyttet til stoffets atomare struktur (kollisionsprocesser, ionisation, lysudsendelse og kernereaktioner) og de makroskopiske karakteristika, som

¹) Kornmod: Glimt på himlen, oftest i sommermørkter. Er genskin af fjerne lyn.

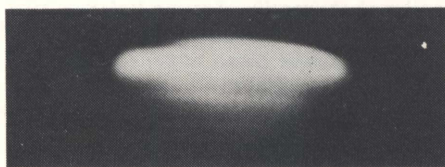
²) Sankt Elms ild: Lysende elektriske udladning, som i tordenvejr eller under snestorm kan forekomme fra spidse genstande, f.eks. mastetoppe eller lynafledere.

mere skyldes kollektive effekter, såsom elektrisk ledningsevne, bølgeudbredelse, strømning, turbulens og vekselvirkning med elektromagnetisk stråling. Grundlaget for plasmabeskrivelsen er termodynamik, statistisk fysik, atom- og kernefysik, Maxwells ligninger for elektromagnetiske felter og de hydro-magnetiske bevægelsesligninger.

Det viser sig, at fænomenerne i Hessdalen ikke dukkede helt så pludseligt op i slutningen af 1981, men at folk kan fortælle om forskellige lysfænomener i disse områder fra tiår tilbage. Det viser sig videre, at når man taler med andre mennesker end de mest kendte »kronvidner«, så kommer der store varianter i beskrivelsen af fænomenerne for dagen, som f.eks. uformelige, lysende masser, der ligesom åler sig eller »flager« opover bakkesiderne, som »brændende gas« eller lignende. Andre igen påpeger, at fænomenerne egentlig aldrig har haft større vinkeludstrækning end som en stor stjerne — og ikke som det ofte bliver sagt: »meget større«. Der har faktisk også været rapporteret om »søjler af lys« fra jorden og opover.

Når fejlfortolkningerne er luget bort, står man igen med fænomener, som *kan* have sammenhæng med plasma og/eller beslægtede fænomener. Vi

skal ikke her gå i detaljer, da det ville føre temmelig langt, men lad os minde om sådanne forhold som temperaturinversioner i Hessdalen. Hvis en dalvind eller en anden proces kunne holde en gradient på 1000 v/cm i luften ville levetiden for kuglelyn være meget længere end hvad man sædvanligvis regner med. Hvis kuglelyn er kilden til nogle af observationerne i Hessdalen, skulle det være muligt at måle en betydelig variation i det elektriske potentiale. NIVFO har for nylig foretaget en del målinger af denne art, men endnu ikke i så stor udstrækning at vi vil drage konklusioner. Når det f.eks. gælder det lysende, kugleformede objekt, som først blev rapporteret at bevæge sig langs med og over Finsåhøgda, kunne dette tænkes at være et kuglelyn som fulgte grænsen mellem varme og kolde luftmasse.

Miniature plasma-UFO skabt af videnskabsmænd ved hjælp af en gnist i en gas, som er en blanding af ilt og ammoniak - en blanding, som kan findes over marker, der lige er blevet gødet.

Gigantisk Plasma-UFO fotograferet over tordenskyer. Billedet er taget af den canadiske pilot R. J. Childerhose i 1956, medens han fløj i 36.000 fods højde. Plasmaet har en anslået diameter på mellem 50 og 100 fod.

Der findes mange og ikke ubegrundede udtalelser om, at plasmafænomener kan fortone sig som metalagtige kugler og diskosser om dagen (når det er lyst), gerne med en glød- eller glorie rundt om. Når man ser den lysende ioniserede gas vil den ofte fortone sig som om der var en »metallisk genstand eller kerne« inde i den — med andre ord som en fast genstand med glorie rundt om. Sammenlign denne beskrivelse med UFO-rapporter fra Hessdalen!

Når det drejer sig forskellige billeder, der er taget i området, så beviser disse i sig selv ikke noget som helst. Meget kan siges om disse billeder, men en del af de vigtigste bliver nu undersøgt af NIVFO.

En mytologi er allerede skabt omkring Hessdalen

Da NIVFO som den første instans fik melding om fænomenerne i efteråret 1981, gav observatørerne i dalen ganske nøjterne beskrivelser af det de så. I dag er situationen forandret for nogen af de mest kendte observatørers vedkommende. Man *ved* bare hvad det er, nemlig fartøjer fra verdensrummet. Men hvordan fænomenerne er blevet identificeret som sådanne er der ingen som kan svare på. Man *ved* det bare, og nogle bliver direkte fornærmet, hvis man forsøger at antyde andre forklaringer.

Med andre ord: En mytologi eller »kult« er opstået, godt bakket op af den organiserede UFO-kult, som ser flyvende tallerkener overalt og som får »hele deres liv forandret« efter at have observeret lys i Hessdalen. Og historier spredes rundt om i verden, hvor de i »faglige kredse« lader til at blive slugt uden mærkbare indsigelser. Når det kommer til stykket, er denne side af sagen måske mindst lige så interessant som lysfænomenerne i sig selv...

Oversættelse:
Kim Møller Hansen

Observationerne i Hessdalen er også behandlet i UFO-NYT nr. 6/82, 1/83 og 2/83.

Der er flere fordele
ved et
UFO-NYT abonnement

Infrarød fotografering med resultater

Af Kim Møller Hansen

I UFO-NYT nummer 5, 1983 omtalte vi et interessant billede taget i Jylland af et af SUFOIs medlemmer. Billedet var taget under en detektoralarm på infrarød film og viste nogle små, sorte, fodboldlignende objekter på himlen. Intet usædvanligt blev imidlertid iagtaget under selve fotograferingen.

Siden da har vort medlem været meget aktivt og taget omkring 175 billeder i forbindelse med detektoralarmer med op til 3-4 timers varighed. Billederne er taget på må og få, eftersom fænomenet var usynligt. På 12 af billederne ses disse sorte fodbolde (for det meste 1 eller 2 stk.), som dem vi viste i sidste nummer på side 23

Ud fra kendte genstande kastet op i luften og fotograferet, skønner fotografen, at »fodboldene« er fysiske objekter, hvis størrelse ligger mellem en bordtennisbold og en fodbold.

Fotografen har planer om at tage billeder med to kameraer samtidig (stereo-fotografering), hvorved man bl.a. kan få en idé om afstand og størrelse. Senere er det planen at tage billeder samtidig i det ultraviolette og infrarøde område for at se om fænomenet også er synligt i det ultraviolette område.

Hvad er de sorte »fodbolde«, der er synlige i det infrarøde område samtidig med at der registreres magnetiske forstyrrelser?

Har De en idé om, hvordan vi kommer nærmere en løsning på denne gåde, så kontakt venligst SUFOIs fotoafdeling.

Endelig vil vi opfordre de læsere

som har en MFI-6 og et kamera til at løbe ud og tage billeder, når detektoren giver alarm. Måske kan dette bidrage med værdifulde data i denne spændende sag.

Lodret arkivering...!

Fra tid til anden modtager SUFOIs Fotoafdeling fotos *anonymt*. I det medfølgende brev beder indsenderen om at få billedet analyseret og resultatet offentliggjort i UFO-NYT, samtidig med at han/hun i brevet giver nogle få oplysninger og bedyrer, at det ikke er svindel.

Lad det være sagt én gang for alle... Sådanne fotografier har vi ingen jordskælvchance for at analysere på en kvalificeret måde, hvor gerne vi end vil — sagen er faktisk lige til papirkurven (men vi nævner det ikke).

Har De fotograferet noget, som De mener har SUFOIs interesse, kan De trygt henvende Dem til SUFOI. Der er ingen grund til at henvende sig anonymt. Vi garanterer anonymitet overfor offentligheden, men af hensyn til vores efterforskning, er vi nødt til at kende navn og adresse. Vores foto-

konsulenter har kun mulighed for at lave en kvalificeret fotoanalyse, hvis det originale negativ/aftryk er til rådighed og det er muligt at få en række oplysninger om kamera og film og de forhold, fotografiet er taget under.

SUFOIs Fotoafdeling.

Nye sager i fotoarkivet

Som tidligere nævnt i UFO-NYT er foreningen Frit UFO Studium (FU-FOS) ophørt med at indsamle og behandle UFO/IFO-rapporter. I denne forbindelse har SUFOIs Fotoafdeling fået overdraget de fotosager, som FU-FOS havde i rapportarkivet. Det drejer sig om 15 fotosager. Af disse kunne 11 sager ret hurtigt afsluttes, da det fotograferede havde en naturlig forklaring. De resterende 4 sager er sendt til nærmere undersøgelse hos SUFOIs fotokonsulenter og vil sammen med andre sager, som for øjeblikket stadig undersøges, blive omtalt nærmere her i UFO-NYT, når de er afsluttet.

På nuværende tidspunkt er der 91 danske fotosager i SUFOIs Fotoarkiv, der således er ved at være ret omfattende.

Efterlysning

Kære *Jesper Lund*. For et par måneder siden ringede du til fotoafdelingen og fortalte om fire fotos, du havde taget under et tordenvejr i Københavnsområdet. På et af billederne viste der sig senere en »grøn plet«, som ikke skulle være der. Vi har desværre ikke hørt fra dig siden, men håber du igen vil kontakte fotoafdelingen, da vi finder sagen særdeles interessant.

Udviklingen i USSR/3

Af Gordon Creighton

Ifølge den sovjetiske astronom dr. Felix Zigel var det gigantiske UFO, der blev observeret over USSR i mindst 40 minutter om natten den 14.-15. juni 1980 (se UFO-NYT nr. 6, 1983), kun et af mange »udenjordiske fartøjer«, som havde overfløjet landet eller var landet i løbet af det sidste årti. Jeg vil her give en kort omtale af nogle af disse, beskrevet i Henry Gris' to artikler i det italienske blad Gente (den 31. juli og den 7. august 1981).

Landingen i Petushka

Et af de mest bemærkelsesværdige tilfælde, som dr. Zigel og hans team på 19 videnskabsmænd undersøgte, fandt sted lige uden for landsbyen Petushka nær Istra i Moskva-området, ca. kl. 17.00 den 2. september 1979. Det eneste kendte vidne var en landmåler ved navn Aleksandr Norin, der på grund af sit arbejde er i stand til at bedømme afstande og størrelser og naturligvis tegne en fremragende skitse både af det, han havde set, og stedet.

I lang tid turde Aleksandr Norin ikke fortælle noget om det. Til sidst betroede han sig dog til en ven, der så foreslog ham at skrive til dr. Felix Zigel. Norin blev selvfølgelig interviewet af Zigel, og det blev planlagt, at Zigel og nogle fra hans team skulle tage ud og undersøge stedet.

Den 28. august 1980 forlod Zigel-Gruppen Moskva. Da Zigel havde fået at vide af Norin, hvor omtrent landingsområdet var, tog han en virkelig kvalificeret geolog ved navn Aleksandr Pluzhnikov med. Pluzhnikov var medlem af Zigels gruppe og kendt i Rusland for sin evne til at finde arkæologiske skatte, smykker osv., blot ved hjælp af en ønskekvist.

Pluzhnikov havde ikke set Norins tegning af stedet. Gruppen tog samlet

til landingsområdet og meget hurtigt fandt Pluzhnikov det nøjagtige sted lige uden for skoven. Dr. Zigel skrev i sin dagbog: »Pluzhnikov begav sig hen mod skovbrynet og med nogle farvede stave mærkede han præcist hvor det centrale af fartøjet — et rundt objekt med en diameter på omkring 2,5 m — havde stået. Derefter mærkede han med andre stave en større og koncentrisk cirkel omkring det midterste felt. Den store cirkel havde en diameter på omkring 25 m.«

Da Zigel nu var sikker på, at de havde fundet stedet, tog han Norins oprindelige erklæring frem samtidig med, at man lyttede til det bandede interview med Norin.

Aleksandr Norins rapport: Den »flyvende paddehat«

»Den 2. september 1979 samlede jeg svampe i skoven, da jeg omkring kl. 17.00 så noget, der fik blodet i mine årer til at fryse til is, og jeg var nødt til at klamre mig til et træ for ikke at falde besvimmeligt om. Det var en skinnende, metallisk »paddehat«, der stod på en stilk med en diameter på omkring 1,5 m (1). Stilken lignede et neonrør og udsendte et blødt lyserødt lys. Foroven var der en kuppel, der var 1,5 m høj og 5 m i diameter og badet i et orange lys.

Fra kanten skød nogle lysende vibrationer eller lysglimt ud med regelmæssige mellemrum, så det så ud, som om den roterede om sin egen akse.«

Norin fortsatte med at beskrive, hvordan han så to »mænd« komme ud af fartøjet. De var kun omkring 1 m høje, men kraftigt byggede med brede skuldre og veludviklede brystkasser. De var iklædt sorte rumdragter, der dækkede dem fra top til tå og med kun to smalle sprækker ved øjnene. De talte livligt sammen, men deres tale lød mere som fuglesang end menneskelig tale (2). De gik rundt om »paddehatten«, som om de var ved at efterse den. Så blev de pludselig »suget op« i den (3), og den forsvandt.

Et af medlemmerne i Zigels gruppe, botanikeren Yuri Simakov gjorde en interessant opdagelse, som fuldstændig bekræftede Norins beretning. Simakov opdagede, at rundt om det sted, hvor »paddehatten« havde stået, var jordbunden steril (næsten et helt år efter landingen), og selv de mikroorganismer, der normalt befinder sig i jorden, manglede endda i stor dybde på stedet (4). Zigel konkluderede ud fra de undersøgelser, Simakov og de andre videnskabsmænd udførte, at det var et sikkert bevis på, at et udenjordisk rumfartøj — kun et ud af de mange, der var landet i de seneste år — havde stået lige der, hvor Aleksandr Norin havde sagt. *)

Landingerne i Oktyabrskiy oliefeltet
Geologen Aleksei Zolotov fra Zigels gruppe foretog personligt en undersøgelse af en rapporteret UFO-landing,

*) Hvis jordbunden var fuldstændig steril, kan det vel heller ikke have været så vanskeligt at finde det nøjagtige sted — også uden ønskekvist. Man kunne jo blot se efter, hvor der absolut ingen vegetation var. (UFO-NYT red)

som havde fundet sted i begyndelsen af august 1980 i Oktyabrskiy oliefeltet (Ruslands rigeste oliefelt) i Bashkir republikken (5).

Det var en meget varm nat, og det var svært at falde i søvn i arbejdernes hytter i Oktyabrskiy landsbyen. Omkring kl. 01.00 stod en af arbejderne op og gik ud for at få lidt frisk luft. Han så da et stort objekt med en diameter på omkring 130 m flyve langsomt afsted kun ca. 70 m over jorden. Da manden senere beskrev objektet, sagde han, at det lignede »en stor snebold« med glødende hvide lys og ligesom indhyllet i en hvid sky. Stiv af skræk stod manden bare dér og så det, ude af stand til at røre sig. Så tog han sig sammen og for ind i hytten og skreg: »Antikrist er kommet!« (6). Så klatrede han op i sin køje og trak tæpperne op over hovedet, og næsten alle de andre mænd gjorde det samme. To yngre og noget modigere mænd gik dog udenfor og så, at UFOet var landet omtrent midt i oliefeltet. Nu, som de to mænd så det, havde det en mere fladtrykt facon, »som om det blev trykket ned af en kolosal vægt«, sagde de senere, da de fortalte om observationen.

Derefter kom endnu to arbejdere ud og så UFOet. Den ene var Ivan Shcherbakov, formand i sjakket, og det var ham, der rapporterede observationen til oliefeltets administrationskontor og senere til geologen Aleksei Zolotov, da han undersøgte sagen.

Shcherbakov fortalte Zolotov: »Jeg kan godt sige dig, at jeg var skrækslagen. En tid kunne jeg hverken tale eller åbne min mund. Da jeg endelig kunne, var min stemme kun en hvisken. Jeg var kun i stand til at fremstamme »Hvad er det?«. Jeg ville for alt i verden ikke nærmere til genstanden, og mine kammerater havde det på samme måde, så vi gik ind igen for at sove, vi følte os lidt mere trygge inde i hytten blandt de andre. Da jeg kom tilbage til hytten, forsøgte jeg at ringe til kontoret, men telefonen virkede ikke. Det faldt mig ikke ind, at det kunne skyldes denne tingest. Da jeg den næste dag forsøgte at ringe til kontoret for at fortælle om hændelsen, fik jeg forbindelse uden besvær.«

Da Shcherbakov kl. 05.00 den næste morgen vækkede sine folk, og de gik ud for at foretage en undersøgelse, så de, at UFOet var borte. Efter en times undersøgelse af området, råbte en af mændene: »Jeg har fundet noget!« Det var et lille og dybt hul, kun 30 cm bredt. Da de rørte ved hullets kant, opdagede

de, at det var varmt. De fandt også tre store rektangulære aftryk, hver en meter lange, der så ud til at være hjørnerne i en stor ligesidet trekant. Disse tre steder var jordbunden, der bestod af sand, sort, som om den havde været udsat for varme eller ild. Faktisk var noget af sandet blevet til glas.

Det andet UFO ved Oktyabrskiy oliefeltet.

Den samme nat i begyndelsen af august 1980 og på næsten samme tid så et andet hold oliearbejdere under ledelse af en formand ved navn Migulin et andet UFO. Dette var rødt, det så ud til at »pulser« på siderne, og det så også ud til at være trykket fladt af noget meget tungt oven på det. Migulin anslag det røde UFO til at være omkring 130 m i diameter (samme størrelse, som det hvide objekt Shcherbakov og hans folk så). Det blev der i en hel time, før det lettede og forsvandt mod nord. Migulin foretog ikke som Shcherbakov en undersøgelse af landingsstedet, men skrev en erklæring, som han fik sine folk til at beedige.

I mange uger tav både Shcherbakov og Migulin med, hvad de havde set, og sendte heller ingen rapport til oliefeltets administration af frygt for, at de ville blive beskyldt for at have drukket. Men mændene i begge sjak kunne ikke

holde mund med, hvad de havde set, og til sidst slap beretningerne om både den fladtrykte hvide og den fladtrykte røde kugle ud. Da beretningerne nåede ledelsen, blev der sendt bud efter både Shcherbakov og Migulin. I modsætning til, hvad de to mænd havde frygtet, blev beretningerne taget for gode varer, og begge sager blev senere undersøgt af Aleksei Zolotov.

Et mærkeligt hul.

Da Zolotov indvilligede i at undersøge de to landingssteder og undersøge hændelserne den nat i august 1980, havde han overhovedet ingen forudelse om den overraskelse, som Shcherbakovs »hul« ville give ham.

I Shcherbakovs tilfælde var stedets topografi særlig gunstig for en videnskabelig undersøgelse, da det var på en skråning, så de kunne foretage en udgravning fra neden.

Det, der ellers bare så ud til at være »et hul i jorden«, viste sig at være »hal-sen« på et »flaskeformet« hulrum nede i bakken (7). Denne »flaske« var 10 m høj og 5 m bred, og dens glatte sammenpressede vægge så ud, som om de lige var taget ud af en keramikers ovn, for det sand, som væggene bestod af, havde været udsat for varme og derved ændret til en glasagtig substans.

De opdagede, at »flaskens indre« var

Den røde plads i Moskva.

let radioaktiv — men ikke så det udgjorde nogen fare. Da de nåede »flasken« bund, viste det sig, at den her var 3 m i diameter. Måske var det, der overraskede dem mest, det, at der efter frembringelsen af denne store »glasagtige flaske« med sine 10 m i højden og lavet med stor nøjagtighed inde i bakken, ikke fandtes nogen affaldsstoffer noget sted på jordoverfladen; så man kunne kun konkludere, at det sand, der havde været dér, hvor »flasken« nu er, var flyttet eller opløst af de væsener, der fløj UFOet.

Aleksei Zolotov afviste kategorisk den mulighed, at den »flaskeformede« hulning kunne være et af naturens luner, eller at der havde været brugt »udenjordisk stof« ved frembringelsen af den. Efter nogle grundige undersøgelser kom han til den konklusion, at der virkelig havde fundet en UFO-landing sted, og at fartøjets besætning, enten det var humanoider eller robotter, uden tvivl havde taget en »flaskeformet« jordbundsprøve med til en nærmere undersøgelse. Med hensyn til de tre lange rektangulære aftryk konkluderede Zolotov, at disse var lavet af det fremmede fartøjs ben.

»Mini UFOet« i Litauen

Da Antonas Balikis den 11. november 1979 kl. 19.30 kørte mod sit hjem i

byen Palanga i Litauen, så han et »frisbee-UFO«. Ifølge rapporten til dr. Zigel, så han et lille legetøjslignende UFO i skæret fra sine forlygter. Det fløj så langsomt, at det umuligt kunne være fjernstyret af et menneske i nærheden. Han fortalte, at det til tider næsten ikke bevægede sig, og hvis det havde været noget, enten et barn eller en voksen betjente, ville det uvægerligt være faldet ned. Det var på størrelse med en almindelig tallerken, havde en sort overside, mens resten var murstensrødt. Da det befandt sig lige foran ham og i skæret fra forlygterne, havde han god tid til at studere det nærmere. »Det så ud, som om det undersøgte min bil og mine forlygter meget nøje. Jeg må lige tilføje, at da det var så lille, blev jeg ikke bange for det.«

Balikis kørte forbi det lille UFO, og da han havde kørt et stykke, standsede han og så sig tilbage, men nu var det væk. Da han kom til sit hjem i Palanga, opdagede han, at hele byen talte om en »miniature flyvende tallerken«, der havde fløjet rundt og tilsyneladende fornøjet sig med at kigge ind gennem vinduerne.

Dr. Felix Zigel ofrede en del tid på at undersøge Palanga mini UFOet, der øjensynlig er en parallel til de tidlige »foo-fighter«-rapporter fra anden verdenskrig og til en del beretninger fra

Brasilien, Europa og andre steder, hvor små skive- eller rørformede objekter er set flyve ind i boliger og ligesom foretage en inspektion (8). Zigel beskriver Palanga mini UFOet som »et teknologisk mirakel, der indeholder instrumenter meget mere komplicerede end dem, vi anvender i vores gigantiske Salyut 6 rumskib.*) Han sagde, at det formodentlig indsamlede informationer, som det sendte til et moderfartøj.

Nogle slutbemærkninger

I Gente-artiklerne optræder USSRs bedst kendte UFO-forsker dr. Felix Zigel som en, der er overbevist om, at ingen af de væsener, der hører sammen med UFO-fænomenet, vil os noget ondt; alle — siges det — er udelukkende fulde af velvilje over for menneskeheden. Den populærvidenskabelige forfatter Aleksandr Kazantsev, Zigels nære ven, i hvis lejlighed Zigel havde sit private møde med Henry Gris og William Dick midt i 1970'erne, citeres også i Gente-artiklerne af Gris som en, der er overbevist om, at de fremmede kun er venligsindede overfor os. Kazantsev er citeret for at have sagt:

»Ser man bort fra alt andet, må den civilisation, der har lavet det lille vidunder, som det lillebitte UFO set i Palanga, være mindst tusind år forud for os. En sådan civilisation kan umuligt føle sig truet af menneskehedens meget barnlige teknologi, der stadig befinder sig på bledet, og de kunne ikke forvente at få meget udbytte af noget som helst her — selv ikke i tilfælde af, at de ønskede at erobre planeten.«

Mange vil sikkert som jeg undre sig over, hvad der ligger til grund for Zigels og Kazantsevs udtalelser. Efter hvad jeg kender til UFOernes historie, ser jeg intet, der kan begrunde en sådan antagelse, (ligesom jeg heller ikke kan se noget grundlag for den formodning, at UFOerne er, hvad vi betegner som »udenjordiske«. I de artikler, jeg oversætter fra forskellige sprog for Flying Saucer Review, støder jeg tit på begreberne »udenjordisk«, »rumfartøj«, »rummænd« osv., og jeg bruger kun selv begreberne, fordi de anvendes på originalsproget. Det er meget længe

Moskva, Kreml. Her træffes alle de vigtigste beslutninger, som er bestemmende for Sovjetunionens indenrigs- og udenrigspolitik.

*) I sandhed en forbløffende konklusion — på basis af en (andens) observation blot af UFOets ydre! UFO-NYT red.

siden, jeg besluttede mig til selv at holde op med at bruge disse ord.)

Måske slår de sovjetiske UFOloger inden længe en anden tone an. For som vi ser, synes de at være kommet langt på meget kort tid. De indrømmer nu, at de, som mange i Vesten, tror, der rundt omkring ses mange mærkelige og fremmede væsener og fartøjer af alle slags og i alle størrelser. For kun omkring ti år siden ville (så vidt vi ved) ingen sovjetisk videnskabsmand indrømme, at der nogen sinde havde fundet UFO-landinger sted på Jorden, endsi­ge at der i historisk tid havde været kontakt med UFO-besætninger. Som Zigel sagde til Gris midt i 1970-erne: ... »det kan kun være sket i tidernes morgen, da vore forfædre stadig var meget primitive.« Så det ser ud til, at der har fundet en bemærkelsesværdig udvikling sted med Zigels mening. Zigel omtaler endog UFOerne og deres besætninger som stammende fra en »anden dimension«, eller af »multi-dimensionel oprindelse« — noget vi her i Vesten har tænkt på og talt om gennem mindst de sidste tyve år.

Så det ser ud, som om Zigel ikke behøver at gå ret langt, før han åbent erklærer (a) at størstedelen af de såkaldte UFO-besætninger udviser en alt andet end venlig holdning over for vores race og (b) at »anden dimension« eller »multi-dimension« (hvad så end begreberne står for) ikke nødvendigvis betyder »udenjordisk«! Det ville være klogere, hvis vi alle på nuværende tidspunkt brugte enten John A. Keels ord »ultra-terrestrial« eller dr. Hyneks »meta-terrestrial«.

Efter hvad vi indtil nu har hørt om mange af de såkaldte UFO-besætningers opførsel og adfærd, kan man have lyst til at mumle: »Med sådanne venner har man ikke brug for fjender.« Men vi kender endnu ikke hele billedet. Menneskets krise her på vor planet nærmer sig hastigt sit klimaks og det kulminations punkt, som mange seere og profeter har forudsagt, og det er muligt, vi ikke behøver at vente ret længe, før vi ser »lidt lys forude« og et fast holdepunkt med hensyn til om der er »nogle flinke nogle« i vores del af galaksen. Vi kan måske betragte det som bevist, at de »flinke fyre« findes et eller andet sted. Spørgsmålet er blot: »Er de også her?«

En omhyggelig undersøgelse af de religiøse traditioner og skrifter (jødedommens og islams såvel som de kristnes) viser klart, at de ikke er her, og at de mistede kontrollen over Jorden for

længe siden. Hvis dette er sandt, udgør det det alvorligste led i det dilemma, som Homo Sapiens (det såkaldte *tænkende menneske*) lige nu befinder sig i.

Noter og referencer

- 1) Der har gennem tiderne været adskillige beretninger om »paddehatte-lignende« UFOer i stil med den her omtalte.
- 2) Det høres ofte fra vidner til en UFO-landing med besætningsmedlemmer, at disses stemmer lyder enten som fuglesang eller insekt-summen.
- 3) Der har også været adskillige tilfælde, hvor øjenvidner har berettet om, at de har set UFO-væsener pludselig blive »suget« op eller »fejtet« ind i deres fartøj.
- 4) Man hører ofte, at jordbunden er blevet steril i mange år efter, at et UFO har været på stedet; f.eks. Valensole tilfælde

det (? — se UFO-NYT nr. 2/1983, side 4; UFO-NYT red)

- 5) Omkring 54°, 54' nord, 56°, 57' øst.
- 6) Selv om USSR nu i mange år har været marxistisk og således ateistisk, ligger den religiøse tro dybt forankret i det russiske folk.

- 7) Der er også i utallige tilfælde rapporteret om huller i jorden på et formodet landingssted. De, der huskes bedst, er nok tilfældene fra Marliens (UFO-NYT nr. 3/1968) og Valensole.

Efter at have læst om dette sovjetiske tilfælde om den store udhulede »flaske«, kan man nok spekulere på, hvad man måske havde kunnet finde, hvis feltforskerne havde foretaget dybtgående udgravninger f.eks. i Marliens-tilfældet med dets usædvanlige net af overflademærker.

— afsluttes side 37

TRINDADE observationerne

UFO-observationerne ved den brasilianske ø Trindade i 1958 hører til blandt de mest omtalte sager i UFO-kredse, hvilket ikke er så underligt, når man ved at:

- Flådeofficerer og kompetente eksperter så UFOer ved mindst 8 forskellige lejligheder.
- UFOerne blev fotograferet og også registreret på radar.
- Adskillige mennesker fik en nærobservation i 2 af observationerne.
- Observationerne fremtvang officiel brasiliansk anerkendelse af UFO-fænomenernes eksistens.
- UFO-billederne har gennemgået en computerfotografisk analyse i USA, og er erklæret for ægte.

Disse spændende observationer har flere gange været omtalt her i UFO-NYT, bl.a. en længere artikel i UFO-NYT 1982, nummer 1. Men allerede i 1967 udgav SUFOI hæftet »Trindade Observationerne« med en mængde original-stof om de efterhånden klassiske observationer.

I SUFOIs hæfte kan man bl.a. læse om følgende officielle udtalelse fra den brasilianske flådes rapport om hændelsen: »Personlige rapporter og fotografisk bevismateriale af afgjort værdi afslører eksistensen af uidentificerede luftgående objekter«.

I flere år har hæftet »Trindade Observationerne« været totalt udsolgt, og er ret naturligt blevet et samlereobjekt, som mange UFO-intereserede mangler i deres samling.

Under en oprydning i SUFOIs materialelager er der imidlertid dukket et mindre antal hæfter op, som vi nu sælger til dem, der kommer først. Bemærk, at restoplaget er meget lille.

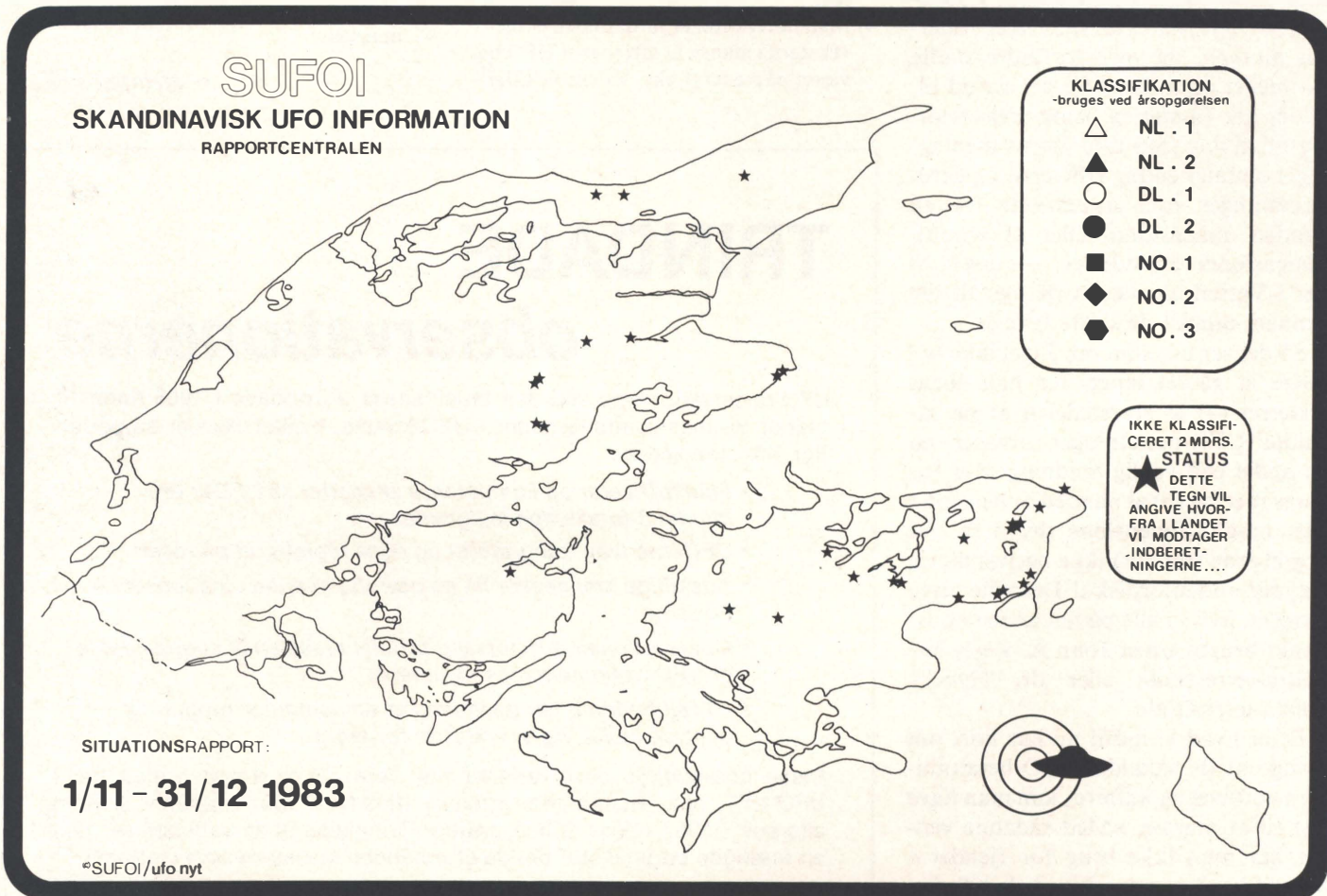
Bestil derfor allerede i dag »Trindade Observationerne«, 30 sider med illustrationer. Prisen er absolut i bund kun kr. **30,-**

Hæftet bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 7,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv venligst »Trindade« på modtagerdelen af girokortet.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.

Nattelysfænomen 1

Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.

Dagslysfænomen 1

Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.

Nærobbservation af 1. grad

Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.

Nattelysfænomen 2

Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.

Dagslysfænomen 2

Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.

Nærobbservation af 2. grad

Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

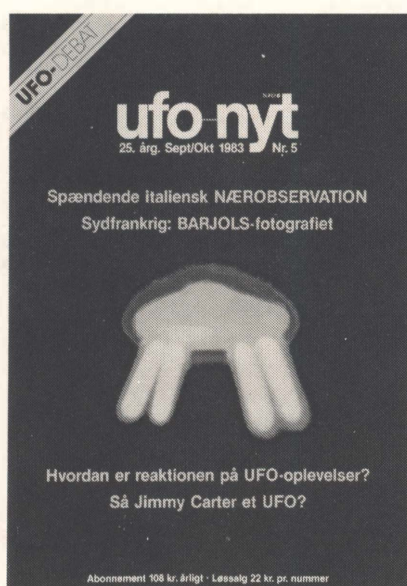
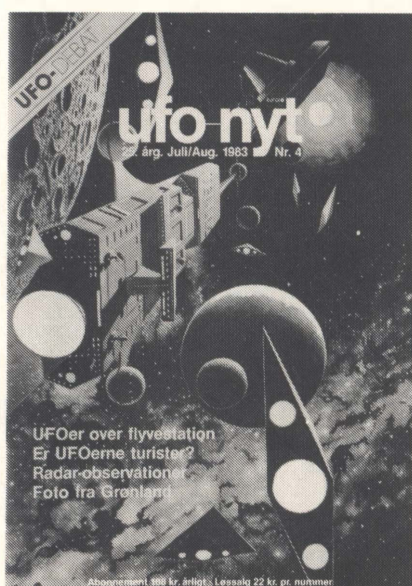
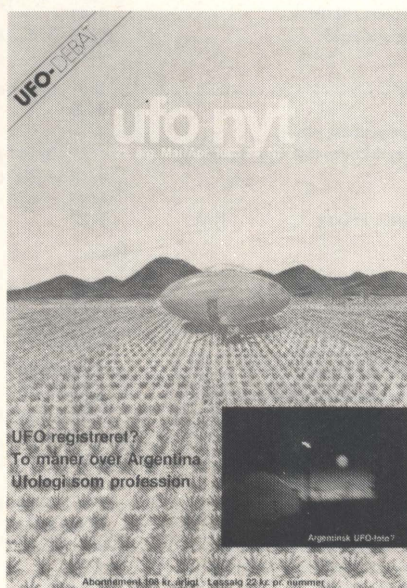
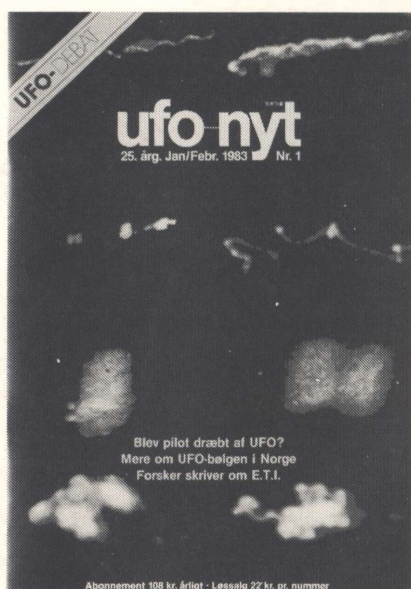
NO.3.

Nærobbservation af 3. grad

Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

UFO-NYT 1983

Indholdsfortegnelse og stikordsregister

Indholdsfortegnelsens angivelser
læses således:
bladnummer/sidenummer

A			
Adamski, George	1/39 - 2/14 - 3/3		
Ahrenkiel, Flemming (SUFOI)	3/18 - 4/3		
Aksjonov, Sergej	3/32		
Alarmer fra detektorer	5/43		
Andersen, Per (SUFOI)	1/42 - 1/43 - 2/36		
	3/3 - 3/42 - 4/41		
	5/30 - 5/43		
Anerkendelse, officiel	5/3		
Anglesey, England, obs.	5/47		
Anmeldelser, bøger og tidsskrifter	1/23 - 3/40 - 4/45		
	5/33 - 6/30 - 6/43		
APRO	1/32 - 1/40 - 1/41		
	2/47 - 5/13 - 6/13		
Arendal, Norge	1/4		
Argentina, obs.	2/30 - 3/18		
Arnold, Kenneth	3/27 - 6/23		
Astronomer om UFOer	2/10 - 3/29 - 3/31		
	3/34		
Astronomi	1/17 - 3/32 - 6/32		
Australien, obs.	4/38 - 4/40 - 4/41		
	5/17 - 6/23 - 6/25		
Aveyron, Frankrig, obs.	6/23		
B			
Baker, Robert L. M.	4/27		
Ballerup, obs.	4/12		
Barenblatt, G. J.	6/37 - 6/47		
Barjols-mysteriet, Frankrig	5/40		
Basterfield, Keith	5/34		
Belgien, Antwerpen, obs.	6/22		
Bender, Albert K.	6/14		
Bengtvg, Jørgen (SUFOI)	1/42 - 2/37 - 3/42		
	4/10 - 5/3		
Benn, Ralph, film	4/28		
Bentwaters-Lakenheath, obs.	4/4		
Bergen, foto	3/25		
Bestrålingstilfælde	6/10		
Bibliografi, eng. tidsskrifter	4/47		
Billedkavalkade, UFO-83	5/30		
Bilmærkat	2/35 - 5/41		
Birkeholm, Torben (SUFOI)	1/3 - 1/42 - 1/47		
	2/37 - 2/43 - 3/13		
	4/10		
Bjærgning af UFO?	4/41		
Blue Book, Project	1/14 - 1/39 - 2/14		
	3/4 - 3/26 - 3/31		
	4/5 - 5/27		
Boas, Antonio Villas	1/32 - 6/34		
BOL, Ball of Light, Lyskugle	6/22		
Borgård, Per	4/47		
Bortført, Travis Walton-rapport	5/13		
Bostrom, Lars (SUFOI)	1/42		
Brasilien, obs.	6/34		
Breus, Sergej, APN	6/9		
Brown Mountain, obs.	6/24		
Brønderslev, obs.	3/13		
BUFORA	1/32 - 2/20 - 2/40		
	4/41		
Bødker, Hans (SUFOI)	4/42		
Bøger om UFO-fænomenet	1/23 - 3/11 - 3/40		
	3/47 - 4/26 - 4/29		
	4/45 - 5/33 - 6/30		
	6/43		
C			
Camp Hood, Texas, obs.	3/28		
Campbell, Stuart	2/20		
Canada, obs.	6/25		
Carter, Jimmy	5/11		
Cash-Landrum sagen	6/10		
CENAP-særhæfte	4/45		
Center for UFO Studies, CUFOS	1/28 - 2/14 - 2/30		
	2/34 - 2/39 - 3/16		
	3/18 - 6/13 - 6/31		
China Lake, Californien, obs.	2/34		
Chiumiento, Antonio	5/4		
Christensen, Tommy (SUFOI)	1/27 - 1/43 - 3/42		
	3/43		
CIA	3/26 - 4/33		
Coffey, E. J.	1/17		
Collins, A.	1/9		
Computeranalyse	5/27		
Condon-kommissionen, -rapporten	3/8 - 3/27 - 3/36		
	4/4 - 5/28 - 6/6		
	6/23		
Coundakis, A. L.	6/43		
Coyne-tilfældet	4/33		
Creighton, Gordon	6/4		
C. U. N., Centro Ufologica Nazionale	5/4		
CUFOS — Se Center for UFO Studies			
D			
Danske rapporter	1/20 - 2/18 - 3/10		
	3/12 - 4/8 - 4/10		
	4/42 - 5/14 - 5/23		
	6/19 - 6/20 - 6/38		
Datamani, (leder)	4/3		
Day, Tom	2/47		
DeLacy, Clifford, film	4/28		
DeLillo, R.	4/30		
Detektor, SUFOIs	2/48 - 4/48 - 5/43		
	5/48		
Dexter-Hillsdale, obs.	3/4		
Diasserie	4/7 - 6/8		
Dick, William, National Enquirer	6/7		
Dole, Stephen	1/33		
Dreng ser UFO	5/47		
»Drivhuseffekt« på Mars	3/32		
Dubai (Foren. Arab. Emirater), obs.	5/39		
Däniken, Erich von, bog	4/47		
E			
Edlich, Arne (SUFOI)	1/42		
Edwards Air Base, film	4/28		
Einstein	1/17		
Elektromagnetisk effekt	3/45 - 5/43 - 6/12		
	6/31 - 6/34 - 6/47		
Emblem, SUFOI	4/47		
England, obs.	3/45 - 4/4 - 4/41		
	5/47		
ESP	1/9 - 2/15 - 6/6		
	6/29		
Espergærde, obs.	4/12		
ETI, ikke-jordisk intelligens	1/17 - 2/14 - 2/20		
	4/18 - 4/30 - 6/9		
	6/45		
Evans, Hilary	6/22		
F			
»Falske alarmer«	5/44		
Farum, obs.	4/12		
Femårs abonnement	2/29 - 6/16		
Filiputti, Giorgio	5/5		
Film, UFOer på	1/36 - 4/27		
Finland, obs. og forskning i	5/39		
Fish, Marjorie, stjernekort	1/31 - 2/40 - 6/32		
Fiskere ser UFO	1/40		
Florida, film	4/27		
Fly forfulgt af UFO	3/14		
Flying Saucer Review	1/9 - 1/36 - 1/39		
	2/13 - 6/4		
Focus på UFOer, diasserie	4/7 - 6/8		
Fogarty, Quentin, Australien	5/33		
Fontes, Olavo	6/36		
Foo Fighters	6/26		
Foredrag	3/44		
Fotosager	1/28 - 1/46 - 3/24		
	4/42 - 4/46 - 5/23		
	5/40 - 6/31		
Frandsen, Erik (SUFOI)	6/21		
Frankrig, obs.	2/4 - 5/10 - 5/40		
	6/23 - 6/31		
Franzén, Åke	5/24		
Friedman, Stanton	4/41		
FUFOS	3/3		
Fuller, John G.	6/30		
Fysiologisk reaktion på obs.	1/9 - 2/5 - 4/14		
	5/9 - 5/16 - 5/39		
	6/10 - 6/35		
Fysisk overfald af UFO/3	1/9		
G			
Gade, Benny (SUFOI)	3/12 - 3/42		
Geighalter, Adolf, bog	4/45		
Georgia, obs. (Carter)	5/11		
GEPAN	4/41		
Giant Rock, Calif., film	4/27		
Gill, Father, New Guinea	3/36		
Greco, Massimo, C.U.N.	1/40		
Gris, Henry, National Enquirer	6/6		
Groote, Rudy de	2/39		
Ground Saucer Watch	1/46 - 2/13 - 2/45		
	4/24 - 6/41		
Grønnedal, Grønland, foto	4/43		
H			
Haines, Richard	3/16 - 6/31		
Haisell, D. A.	4/14		
Hamburg, foto	3/24		
Hansen, Kim Møller (SUFOI)	1/4 - 1/12 - 1/28		
	1/46 - 2/4 - 2/11		
	2/30 - 2/43 - 3/3		
	3/4 - 3/24 - 3/40		
	3/42 - 4/4 - 4/24		
	4/42 - 4/47 - 5/11		
	5/23 - 5/33 - 5/38		
	5/40 - 6/34		
Hansen, Peter A. (SUFOI)	1/42 - 6/19 - 6/21		
Hartmann, William	3/37		
Heflin, Rex	4/24 - 6/41		
Helikoptere indblandet	4/33 - 6/11		
Hendry, Allan	3/18 - 3/26 - 5/17		
	5/37		
Henningsen, Ole (SUFOI)	1/36 - 4/27 - 4/45		
	4/46		
Hessdalen, Norge	1/4 - 2/11 - 3/40		
Hill, Betty og Barney	1/30 - 2/39 - 4/33		
Hillsdale, Michigan, obs.	3/4 - 6/23		
Holoman Air Base, obs.	3/31		
Honolulu, Hawaii, film	4/28		
Humanoider — Se UFOnauter			
Hynek, J. Allen	1/14 - 1/28 - 2/14		
	2/40 - 3/4 - 3/14		
	(forf.)		
	3/18		
	3/26 - 3/31 - 3/34		
	4/30 - 4/41 - 5/17		
	5/33 - 6/23		
	6/30		
Hypotesernes troværdighed, UFO-	2/20		
Hæsum, Jylland, obs.	4/10		
I			
IFO-observationer	5/17 - 5/39 - 5/44		
Ildkugler	1/21 - 3/13 - 3/5		
	6/9		
Imsjenetskij, Aleksandr	3/33		
Indbinding af UFO-NYT	4/13		
Indholdsfortegnelse 1982	2/23		
Indonesien, obs.	2/46		
Indrapporteringer Danmark	1/20 - 2/18 - 3/10		
	4/8 - 5/14 - 6/20		
Intelligens	1/17 - 2/20 - 4/18		
	4/30 - 6/9 - 6/22		
Interview	6/44		
Italien, nærobervation	5/4		
J			
Joliet, Illinois, obs.	3/28		
Jubilæumshilsener	1/40 - 2/46		
Jubilæumskuverter	1/35 - 2/17		
Jubilæumsudstillingen	1/19 - 2/42 - 2/44		
	4/11		
K			
Kaufmann, William	3/37		
Kazanew, Alexander	6/6		
Keatman, M.	1/9		
Keel, John A.	5/24		
Kenya, obs.	3/30		
Kina, obs.	6/31		
Kjær, Kaj, borgmester	2/42		
Klass, Philip J.	3/26 - 4/6 - 5/13		
	5/33 - 6/24		
Klassikere, UFO	1/12 - 1/30 - 2/3		
	2/4 - 3/4 - 4/4		
	5/11 - 6/34		
Knudsen, Ole J. (SUFOI)	3/42 - 4/47 - 6/44		
Koestler, Arthur	1/17		
Kolesnikov, Jurij	3/32		
Kondratjev, Kirill	3/32		
Korea, obs.	2/46		
Kort fortalt	1/40 - 2/46 - 3/30		
	4/40 - 5/38 - 6/31		
Kosmos-satellit	3/20		
Krassa, Peter	6/5		
Kuglelyn	3/13 - 3/27 - 3/47		
	6/9 - 6/25 - 6/45		
Københavnsgruppe	6/21		
Köhler, Hansjürgen (CENAP)	4/45		
L			
Lakenheath, England, obs.	4/4		
Landingsaftryk 2/6 - 5/7			
Landrum og Cash, strålingstilfælde	6/10		
Langelaan, George	6/6		
LaPlace, astronom	3/29		
Larchant, Frankrig, obs.	6/23		
Larsen, Søren K. (SUFOI)	3/42		
Lassen, Lars K. (SUFOI)	1/27 - 1/42 - 6/32		
	6/48		

Lawson, Alvin H.	2/40 - 3/34
Lenticularis-skyer	4/44
Lerbæk, Frank (SUFOI)	1/27 - 3/17 - 6/3
Levelland, Texas, obs.	3/28
Lifjell, Norge, obs.	1/36
Liljegren, Anders	5/24
Linsereflekser	3/25
Litteraturliste	1/23
Livingston, Skotland, obs.	1/9
Liv i universet — Se ETI	
Los Angeles, Californien, film	4/28
Luft- og rumfartsårbog	4/47
Lyn på Saturn	6/33
Lyskugler — Se Ildkugler og Kuglelyn	
Læserbrev	1/44
Læserundersøgelse	1/37

M

Maccabee, Bruce M.	3/26 - 5/33
Madsen, X. P.	3/17 - 3/42
Malta, Däniken-bog om	4/47
Manifest	2/14
Mannor, Frank	3/4
Manor, England, obs.	4/41
Mantell, kapt. Thomas	1/12 - 2/3
MARSEN	5/27
Marin County, Californien, obs.	3/14
Marliens, Frankrig, obs.	2/7
Mars	3/32 - 6/32
Marx, R. H.	4/30
Masse, Maurice, Valensole, obs.	2/4 - 5/10
Medlemsorientering	1/42 - 2/42 - 3/42
Menzel, Donald	3/27 - 3/31 - 3/36

Meteor eller UFO	1/40
Meteor(it)	1/22 - 6/24 - 6/40
MIB, »Mænd i sort«	6/14
Michalak, Stephen	6/10
Michel, Aimé	2/6
Migulin, V.	6/44
Minas Gerais, Brasilien, obs.	6/34
Mindeord om X. P. Madsen	3/17
Model-UFO, øvelse med	5/38
Moravec, Mark	5/16
Mrzyglod, Ian	3/45
MUFON, Mutual UFO Network	6/13 - 6/31
Mustang jagerfly	1/14
Mærkat, SUFOIs	2/35 - 5/10

N

Nagora, Rudi, bog	4/45
NASA	6/32
Naumov, Edward, Sovjet	6/7
Newsletter fra SUFOI	6/21
New South Wales, Australien, obs.	5/17
New Zealand, obs.	3/27 - 5/33 - 5/34
Niemtzw, Richard C.	6/13
Njet, sagde Pravda	2/47
Norge, obs.	1/4 - 1/36 - 2/11
	3/40
No, Ringkøbing, obs.	3/12
Notitser — Se Kort fortalt	
»Nærkontakt«	1/9 - 4/41 - 6/34
Nærobervation af 3. grad	
— Se UFOnauter	

O

Oberg, James	3/18 - 3/26 - 6/46
Observation i år 1800	1/40
Observationsture	1/22 - 1/27 - 3/43
	6/32
Officiel støtte, anmodning om	5/3
Olsen, Jørgen H. (SUFOI)	1/42
Ontario, Canada, obs.	4/14
Organiske UFOer, teori	6/28
Overfaldet af UFO	1/9
Oversigt over observationer	1/21 - 2/19 - 3/11
	4/9 - 5/15 - 6/21

P

Pace, Anthony	1/30
Page, Tom, MUFON	3/14
Parapsykologi (Sovjet)	6/6 - 6/29
Partikel, nyopdaget	2/46
Pedersen, Henrik (SUFOI)	1/42 - 2/3 - 2/42
Petrozavodsk	6/46
PICUR, Provis. Internat. Komité	3/3
Piedmont, Missouri, obs.	6/24

Pilot-obs.	1/12 - 3/14 - 3/30
	4/4 - 4/28 - 4/33
	4/41 - 5/33 - 6/9
	6/31
Pioneer	6/33
Platov, Ju., Sovjet	6/44
Plesetsk-rumbasen	3/22
Politichef forfølger UFO	5/39
Pravda	2/47
Project Starlight International	5/38
Project VISIT	6/10
Projekt UFODATA	3/3 - 6/42
Psykologisk reaktion på obs.	2/8 - 4/14 - 5/7
	5/16

Q

Queensland, Australien, obs.	6/23
Quintanilla, major Hector, Blue Book	3/7

R

Radar-observation	4/4 - 4/10
Raketaffyringer	5/39 - 6/40
Rapportoptagerkurser	2/36
Rehn, K. Gösta	1/40 - 6/42
Repræsentationskab, SUFOIs	1/42 - 3/42
Revisor søges	6/42
Ringkøbing, obs.	3/12
Robertson-panelet	3/26
Rudolph, Lake, Kenya	1/33
Rumfart	6/32
Ruppelt, Edward, Blue Book	1/14 - 3/26
Rutledge, Harley	6/24
Rømer-observatoriet, Ole, besøg	5/37
Rågeleje, UFO-huse i	4/41

S

Sagan, Carl	2/15 - 3/37 - 4/19
San Jose, Californien, obs.	3/15
Sarikaya, Haluk Egeman	5/20
Satellit	2/30 - 2/46 - 3/20
	3/43 - 6/32
Saturn	6/33
Schaeffer, Robert	3/26 - 4/18 - 5/11
	5/33
Schuessler, John F.	6/10
SETI — Se ETI	
Shipp, Martin	6/14
Simon, Benjamin	1/31 - 2/40
Skeptiske astronomer	3/34
Skjelborg Åge	2/9 - 4/29 - 5/10
	6/36
Skotland, obs.	1/9
Skyhook-ballon	1/15
Smithsonian Instit.	3/20 - 3/26
Socorro, obs.	5/10
Solsystem, andet, i mælkevejen	5/38
Sovjetisk Mars-teori	3/32
Sovjetisk UFO-aktivitet, -forskning	2/47 - 3/18 - 3/29
	6/4 - 6/9 - 6/44

Spanien, Ayamonte, obs.	1/40
Spaulding, William (GSW)	4/25
Spejlinger	3/24
Spørgelses-UFOer, -fly, -lys	3/24 - 5/24 - 6/24
	6/38
Stanford, Ray	4/27 - 5/38
Steiger, Brad	6/30
Stillehavet, obs. over	4/41 - 6/28
Stjernekort, Marjorie Fish/Betty Hill	1/31 - 2/40 - 6/32
Stolyarov, Porfiriy	6/5
SUFOI-mærkat	2/35 - 5/10
SUFOIs stilling	5/3
SUFOI, tysk hæfte om	4/45
Sumpgas-affæren	3/4 - 6/23
Sverige, »spøgelsesfly«	5/24 - 6/38
Swindon Centre .. SCUFORI	6/15
Sydamerika, obs.	2/7 - 2/30 - 3/18
	4/32 - 6/34
Symposium	3/26
Sørensen, Flemming (SUFOI)	1/42

T

Temperatur-inversion	4/6
Teodolit-obs.	2/34
Thayer, Gordon D.	4/5
Thomassen, Arne (UFO-Norge)	1/4
Tidsrejser	2/27 - 5/29
»Turist-teorien«	4/3 - 4/30
Tyrkiet, obs.	5/20

U

Ubrugt (UFO-materiale)	5/3
UFO-Aspekt	3/3
UFO-FORSKNING, tidsskrift	6/48
UFO-klassikere — se Klassikere	
UFOlogi	1/17 - 1/30 - 2/14
	2/20 - 2/47 - 3/26
	3/34 - 4/3 - 4/30
	5/3 - 5/16 - 5/27
	5/43 - 6/3 - 6/4
	6/22 - 6/44
UFO-mysteriet i Hessdalen, bog	3/40
UFO-mærkat	4/17
UFOnauter	1/30 - 1/32 - 1/44
	2/4 - 2/30 - 4/30
	4/40 - 5/5 - 5/34
	6/34
UFO-NYT, hvornår udkommer	2/42
UFO-sommerhuse	4/41
UFO '83, seminar	1/43 - 2/41 - 3/48
	5/30
USSR	2/47 - 3/29 - 6/4
	6/9 - 6/44

V

Valensole, obs.	2/4 - 5/10 - 5/42
Vallee	5/16 - 5/19 - 6/5
	6/30
Vangede, obs.	6/19
Varmluftsbalon fotograferet	1/7
Vasilev, dr. Leonid	6/6
Vega, solsystem omkring	5/38
Velkommen kære læser	1/3
Venezuela, obs.	6/10
Venussonde	6/32
V-1 og V-2 bomber	6/38
Vidners baggrund	3/29 - 5/28
Viking-sonderne	3/33 - 6/32
Villas Boas, Antonio	1/32 - 6/34
VISIT, projekt	6/10
Voyager	6/32 - 6/33
Vrå, obs.	3/13

W

Walter, Werner (CENAP)	4/45
Walton, Travis, rapport	5/13
Warminster, England, obs.	3/45
Webner, Klaus (CENAP), bog	4/45
Wegner, Willy	6/38 - 6/47
Westrum R. M.	5/17
Wimbledon, Freddie	4/6
Wisth, Arne	1/7 - 3/40

Z

Zamora, Lonnie, Socorro-obs.	2/8
Zeta Reticulanerne	1/30
Zigel, Felix	2/47 - 3/18 - 6/4

Æ

Ægformet genstand	2/4 - 2/10 - 6/34
-------------------------	-------------------

Ø

Øvelse, UFO-	5/38
--------------------	------

Å

Aalborg, jubilæumsudstilling	1/19 - 2/42 - 4/11
Aalborg, obs.	4/10

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

REDAKTION:
HENRIK PEDERSEN · FLEMMING AHRENKIEL
FRANK LERBÆK · OLE HENNINGSEN

POSTBOX 6 · 2820 GENTOFTE

INDHOLDSFORTEGNELSEN ER UDARBEJDET
AF IVER O. KJEMS

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Aalborg-Gruppen har eksisteret i 11 år

I UFO-NYT nr. 6/83 efterlyser Københavnergruppen livstegn fra andre grupper i landet, hvorfor vi her i Aalborg nu er vågnet op til dåd.

Gruppen — kaldet SUFOI-Aalborg — har eksisteret i 11 år. Dog har der ikke altid været lige mange aktive, som man kunne ønske. Den nuværende gruppe består af 4 faste rapportoptagere og et svingende antal (p.t. 5) medhjælpere, som mødes ca. hver 14. dag.

På møderne gennemgår vi materiale om observationer, taler om nyt siden sidste møde og hygger lidt med kaffe/te og tilbehør. Fra gang til gang får vi udleveret artikler m.m., hvorefter vi ved det følgende møde diskuterer lektion. Alle møder foregår hos SUFOIs næstformand Torben Birkeholm.

Torben Birkeholm farter Nordjylland rundt og holder foredrag om UFO-fænomenerne, og det sker at nogle af gruppens medlemmer deltager.

I 1983 arrangerede SUFOI-Aalborg 2 udstillinger. Den første blev vist i Aalborgshallens garderobegade (se UFO-NYT 2/83) i anledning af SUFOI-Aalborgs 10 års fødselsdag og SUFOIs 25 års fødselsdag. Det var første gang hele SUFOIs store jubilæumsudstilling blev vist udenfor København. Udstillingen blev åbnet af byens borgmester, og den kørte i 9 dage.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. nov. til 31. dec. 1983

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postbr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
-07-47	formiddag	2-3 min.	2900 Hellerup	1	hvid	billygter
27-06-76	11.55	ca. 35 min.	Sørnes, Nordnorge	6	hvid, grålig	
14-12-79	05.46 DNT	ca. 10 min.	3900 Godthåb	1	hvid	
21-05-83	nat	4-5 min.	2650 Hvidovre	2	rød	
31-08-83	22-tiden DST		8850 Bjerringbro	1	hvid	
14-10-83	mellem 21.00 og 21.30 DNT	5-6 min.	4330 Hvalsø	1	gul-orange	fly
24-10-83	ca. 05.00	ca. 1 time	3953 Godhavn	2	forskellige	
26-10-83	04.30	ca. 1½ tm.	3952 Jakobshavn	flere	hvidlig	
29-10-83	19.51 DNT	6-7 sek.	4000 Roskilde	1	hvid/gråhvid	
31-10-83	17.49 DNT		8600 Silkeborg	2	hvid	
11-11-83	ca. 22.00 DNT	10 min.	2100 Kbh. Ø	2	hvid/rød	rum-færger
12-11-83	mellem 09.00 og 09.30 DNT	4-5 min.	8600 Silkeborg	3	»klart« lys	
13-11-83	21.10 DNT	5 min.	4300 Holbæk	1	hvid, grøn, rød	
14-11-83	tidlig morgen		3900 Godthåb	5		
15-11-83	19.20 DNT	7-8 min.	3080 Tikøb	5-6	hvid/gul/orange	
28-11-83	17.25 DNT	5 min.	2670 Greve Strand	1	hvid	fly
30-11-83	mellem 16.45 og 17.15 DNT	15-20 min.	mellem 9690 Fjerit-slev og 9460 Brovst	3	hvid/gullig	
30-11-83	ca. 17.10 DNT	5-10 min.	9700 Brønderslev	7-8	grøn, gul, rød, hvid	
30-11-83	17.00 DNT	3 timer	Østjylland + Vest-sjælland	mange	flere	
30-11-83	18.20 DNT	3 timer	4180 Sorø	1	hvid/grøn/gulden	
30-11-83	19.00 DNT	30 sek.	2650 Hvidovre	1	orange/rød	flylys/stjerner
ult. 11-83	ca. 03.00 DNT	10 sek.	3400 Hillerød	1	hvid	
ult. 11-83	ca. 17.30 DNT	ca. 8 sek.	3400 Hillerød	1-2	lilla/hvid	
pri. 12-83	ca. 17.30 DNT	ca. 8 sek.	3400 Hillerød	1-2	lilla/hvid	
pri. 12-83	ca. 17.30 DNT	5-10 sek.	3330 Gørlose	1	blå	
06-12-83	18.30 DNT	få min.	8660 Skanderborg	1	hvid/rød	
07-12-83	18.30 DNT	få min.	8660 Skanderborg	1	hvid/rød	
10-12-83	aften DNT		9460 Brovst	flere	hvid	
11-12-83	17.15 DNT		5000 Odense C	1	hvid	
11-12-83	ca. 17.30 DNT	»glimt«	3140 Ålsgårde	1	hvid	
13-12-83	19.00 DNT	2 timer	8500 Grenå	1	klar	
13-12-83	19.30 DNT	2 timer	8500 Grenå	3	hvid	
23-12-83	19.08 DNT	30 sek.	4000 Roskilde	2	gullig/klar	flylys/stjerner
27-12-83	07.20 DNT		8900 Randers	2	hvid/rød	
28-12-83	21.20 DNT	10 min.	4100 Ringsted	1	hvid/rød	
29-12-83	06.23 DNT	1-2 min.	3400 Hillerød	1	hvid	

Den anden udstilling var i selve Aalborgshallen. Dog optog nogle fuglevenner det meste af pladsen denne gang (det var den årligt tilbagevendende fugleudstilling!). Et specielt udvalg af plancher fra den store udstilling var ophængt over en week-end i november måned.

Senest deltog gruppen i udflugten til Ole Rømer-observatoriet i Århus, hvor vi havde rig lejlighed til at lære noget mere om stjernehimlen, observatorier, kikkerter m.v.

I 1984 har gruppen planer om at besøge flyvestation Aalborg for at se og høre nærmere om de forskellige instrumenter, med hvilke de kan frasortere fejlkilder, deriblandt selvfølgelig deres egne fly.

Vi har ligeledes planer om at tage på en natlig observationstur i samarbejde med andre grupper (koordineret af Lars K. Lassen, SUFOI).

Senere kan vi måske vende tilbage med mere om gruppen og dens formål — bl.a. om medlemmernes foretrukne UFO-teorier.

Lene Luther og Jann E. Nielsen
SUFOI - Aalborg

**HAR De set et UFO
kontakt Deres lokale
områdeleder
se side 3**

Teheran, 1976

Af Kim Møller Hansen

Den 19. september 1976 blev to supermoderne F4 Phantom jagerfly fra Det Kejserslige Iranske Flyvevåben gjort ukampdygtige, medens de forfulgte UFOer nord for Teheran. Radio-kommunikationen, instrumenterne og våbensystemet svigtede. Det ene UFO så ud til at affyre en raket mod den ene Phantom-jager. Er dette et tegn på, at UFOer er fjendtlige og angrebslystne?

Umiddelbart efter hændelsen bad Det Kejserslige Iranske Flyvevåben (IIAF) repræsentanter fra det amerikanske flyvevåbens rådgivningsgruppe i Iran (MAAG) om at foretage en afhøring af besætningen på det ene Phantom-fly, som var involveret.

Oberstløjtnant Olin R. Mooy og oberst Jerry R. Johnson blev udpeget og udarbejdede en rapport, der gengives i det følgende.

• Omkring klokken 00.30 den 19. september 1976 modtog overkommandoen i IIAF en telefonopringning fra luftforsvarscenteret (ADOC) på Mehrabad flyvepladsen nær Teheran. Mehrabad havde modtaget fire telefonopringninger fra folk, der bor i Shemiran distriktet, idet de fortalte, at de havde set mærkelige objekter på himlen. En kvinde beskrev dem som en slags fugle, medens en anden kvinde sagde: »Vær

rar at bede denne helikopter med lyset om at fjerne sig fra mit hus, for jeg er bange.« (Der var ingen helikopter i luften på det pågældende tidspunkt). Indbyggerne fik at vide, at det nok var stjerner.

• Overkommandoen kontaktede brigade-general Yousefi. Han telefonerede til folkene i kontrollårnet i Mehrabad, og da han erfarede, at radarerne i Babolsar og Shahrokhi ikke havde registreret objektet, besluttede han selv at undersøge det. Han fik øje på et objekt, der så ud som en stjerne, men større og klarere. (Note: Planeten Jupiter var meget klar på dette tidspunkt). Han besluttede at sende et F-4 jagerfly fra Shahrokhi op for at undersøge sagen. (Shahrokhi er en IIAF-flyvebase omkring 240 km sydvest for Teheran).

• Klokken 01.30 lettede F-4 jageren og fløj mod et punkt ca. 74 km nord for Teheran. På grund af dets skinnende klarhed kunne objektet let ses på en afstand af 130 km. Da F-4'eren nærmede sig i en afstand af 46 km, blev al instrumentering og kommunikation (UHF og samtaleanlæg) afbrudt. Piloten afbrød forfølgelsen og fløj tilbage mod Shahrokhi. Da F-4'eren drejede bort fra objektet og åbenbart ikke længere var en trussel mod det, genoprettedes flyvemaskinens instrumentering og radiokommunikation.

• Klokken 01.40 blev en anden F-4 sendt op. Anden-piloten (flyets radaroperator) fik radar-kontakt. Objektet befandt sig i en afstand af 50 km i en kl. 12 position, dvs. lige foran og over F-4'eren. Da afstanden var 46 km, fjernede objektet sig med en hastighed, der kunne ses på radarskærmen, og det holdt 46 kilometers afstand.

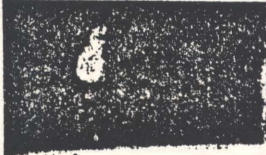
والله باور نکردنی وحیرت انگیزی که «جالوس» ازان حرف میزند

سرنشینان بشقاب پرنده‌ها ربودند و به آسمان بردند!

یک جوان
۱۹ ساله
دانش آموز
سال ششم
دبیرستان
ادعا کرد:

UFO – Phantom in chase over South Tehran

Two jet fighters of the Imperial Iranian Air Force were chased by a brightly lit, unidentified flying object over the suburbs of Tehran on Saturday night (September 19, 1976). The UFO was first sighted at 11:30 p.m. and was followed by the Phantom jets until it disappeared at about 12:30 a.m. The jets were then ordered to return to base.

بعد از ظهر بهاری بخوش سوسه و سبوت سر سراسر جنگ خندیدیم. من و به آری فرقی جنگ گناه برداشتم. در این روز جنگ رهاور و ترساکس از سراسر اوقات روز است. که های صبح برای پنهانی، بالای سر من و صاف و آلوده ای آسمان هوای میگو. از آسمان برده بر سر. جنگ از حال رها و بناب برده ای سون آمد. گشت دورانی بناب برده آخر سر بود که حرکت داشت. و به بناب برده با سرعت بطرف من می آمد. من از وحشت حرکت داشتم. چه لحظه بدی بود. بناب برده ای که در آسمان جنگ شد در هر چه بود. هر یک شاع دوست منی از صاف جنگلانی غرب برآ شده بود. همه برده ای آن شب جنگ سرعت و بطور دشمنی مرا میگرداند. چه جان جنگ و خبی بودن و حرکتها مرا از آسمان خود سون آید بود و به این طرف و آن طرف میروند. چیزی از من و جهان بر همه ما حکمرا شدیم.

IRANIAN AIR FORCE JETS SCRAMBLED

ATTEMPT TO FIRE ON UFO FAILS

Shortly after midnight on September 19, 1976, the Iranian Air Force command post in Tehran, Iran started receiving calls from local citizens reporting a strange object in the sky. The object was variously described as "bird-like," "A bright light," and "A helicopter course, breaking off the intercept, and headed back for Shahrokhi. After the F-4 turned away from the UFO the jet regained all communications and instrumentation. Was the F-4 no longer a threat?

SECOND INTERCEPTION ATTEMPT MADE

F-4 MISSILE FAILS TO FIRE

- På flyets radarskærm var radarekkoets størrelse sammenlignelig med et Boeing 707 tanker-fly. Det var vanskeligt at skelne objektets størrelse med øjnene på grund af dets intense stråleglans. Det lys det udsendte lignede glimtende blitzlys arrangeret i et rektangulært mønster vekslede mellem blå, grønne, røde og orange farver. Lysene skiftede så hurtigt, at alle farver kunne ses på én gang.

- Objektet og det forfølgende F-4 fly fortsatte på en kurs mod det sydlige Teheran, da et andet klart lysende objekt, hvis størrelse blev anslået til at være mellem det halve og 1/3 af månens, kom ud fra det første objekt. Dette andet objekt styrede lige imod F-4 flyet med meget høj fart. Piloten forsøgte at affyre et AIM-9 missil mod objektet, men i samme øjeblik slukkedes hans våbenkontrolltavle, og han mistede al kommunikation (UHF og samtaleanlæg). På dette tidspunkt begyndte piloten en drejning og samtidigt et dyk for at komme væk. Da han drejede, kom objektet ca. 5.5 - 7.5 km bagud. Da han fortsatte sin drejning bort fra det første objekt, kom det andet objekt på indersiden af drejningen, men vendte så tilbage til det første objekt, hvor det blev optaget igen i en perfekt manøvre.

- Kort efter, at det andet objekt havde sluttet sig til det første objekt, kom der endnu et objekt ud fra den anden side af det første objekt, og fløj lige nedad med høj fart. Besætningen på F-4 Phantom-jageren havde fået genoprettet kommunikationen, og våbenkontrolltavlen virkede igen, og de så, at objektet nærmede sig jorden, og forudså en voldsom eksplosion. Det viste sig, at dette objekt landede blidt på jorden og spredte et meget klart lys over et område på ca. 2 - 3 km.

- Flyet gik fra 7900 meters højde ned til 4600 meter, og besætningen blev ved med at iagttage og markere objektets position. Besætningen havde lidt besvær med at indstille deres nattesyn, men efter at have kredset over Mehrabad et par gange lagde de an til en lige indflyvning. Der var megen støj på UHF'en, og hver gang de passerede en pejling på 150 grader fra Mehrabad, mistede de enhver radiokommunikation, og inertinavigationssystemet svingede 30 grader til 50 grader. Det ene civile rute-fly, der nærmede sig Mehrabad på samme tidspunkt, havde også kommunikationsforstyrrelser i det samme om-

råde (Kilo Zulu), men afgav ingen melding om at have set noget.

- Medens flyet lagde an til landing, bemærkede besætningen endnu et cylinderformet objekt (omtrent på størrelse med et T-33 fly) med klare, rolige lys på hver ende og et blinklys i midten. Afstanden til objektet var ca. 19 km. På en forespørgsel fastslog flyvekontrollen, at man ikke havde kendskab til anden trafik i området. På det tidspunkt, objektet passerede hen over F-4'eren, kunne tårnet ikke se det, men fik øje på det, efter at piloten havde bedt dem om at søge mellem bjergene og raffinaderiet.

- Ved dagslys blev F-4 besætningen i en helikopter bragt ud til det område, hvor objektet tilsyneladende var landet. Man kunne intet se på det sted, hvor de troede, at objektet havde landet (en udtørret sø), men da de kredsede over imod den vestlige del af området, bemærkede de et meget bemærkelsesværdigt dyttesignal. På det sted, hvor man modtog det kraftige signal stær-

kest, lå der et lille hus omgivet af en have. De landede og spurgte de folk, der boede der, om de havde lagt mærke til noget mærkeligt den foregående nat. Folkene talte om en kraftig støj og et meget klart lys ligesom lyn. Flyet og det område, hvor man mener, at objektet er landet, bliver undersøgt for eventuel stråling. Yderligere oplysninger vil blive fremsendt, når de foreligger.

Så vidt oberstløjtnant Mooy's rapport...

Hvis alle detaljer i rapporten er korrekte, er det rimeligt at forvente, at en storstilet amerikansk-iransk undersøgelse blev iværksat, og at den nu afdøde Shah fik besked om at hemmeligholde sagen. F-4 Phantom-jagerflyet er trods alt et avanceret kampfly, der er meget brugt i det amerikanske flyvevåben og flåden, og det blev ifølge Mooy's rapport gjort ukampdygtigt af et ukendt objekt!

Men ingen af disse ting skete! Sagen blev slået stort op i de iranske aviser endda med »officielle« udtalelser. Mooy's rapport blev sendt til CIA,

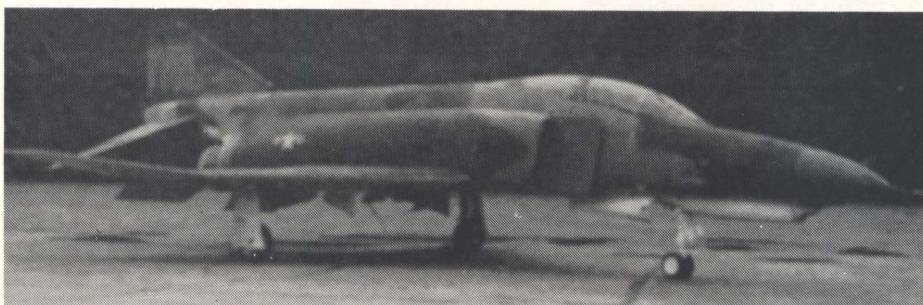

FOTO: Henrik Pedersen.

McDonnell Douglas Phantom jager.

ministeriet og Pentagon, men rapporten var ikke »Top Secret« kun »Confidential« (fortrolig), som er den laveste grad af hemmelighedskræmmeri. Det amerikanske flyvevåben tog oven i købet så let på sagen, at en kopi af rapporten »sivede ud« til NICAP, der kunne offentliggøre den i sit november 1976 nummer af »UFO Investigator«. I 1977 vendte oberstløjtnant Mooy tilbage til USA, og i oktober 1977 henvendte UFO-skeptikeren Philip Klass sig til Mooy (nu forfremmet til oberst) angående sagen og fik oplyst, at det amerikanske flyvevåbens repræsentanter i Iran ikke siden afhøringen af piloterne den 19. september 1976 foretog nogen yderligere efterforskning i sagen. Oberst Mooy kunne også oplyse, at IIAF, så vidt han vidste, ikke foretog nogen grundig undersøgelse af det andet phantom-fly for at konstatere årsagen til de elektriske og elektroniske forstyrrelser i flyet.

Hvorfor denne manglende interesse for at få opklaret sagen til bunds? Er sagen måske ikke så mystisk, som Mooy's rapport giver udtryk for?

Afslørende båndoptagelser

Aviserne i Teheran havde siden maj berettet om utallige UFO-observationer fra Bushehr-området, og i et enkelt tilfælde påstod en mand, at han var blevet fanget i en skov og bortført pr. UFO til Isfahan. UFO-jagten over Teheran den 19. september gav nye overskrifter, men aviserne kunne også

bidrage med nye interessante oplysninger i sagen.

Den persisk-sprogede avis »Ettela'at« havde fået adgang til at høre båndoptagelsen af samtalen mellem kontrollårnet i Mehrabad og piloten på det første F-4 fly. Piloten var løjtnant Jafari. Af denne båndoptagelse fremgår det, at selv om flyet fløj med maximum-hastighed, var det umuligt for Jafari at nærme sig objektet. Fra kontrollårnet i Mehrabad fik han besked om at vende tilbage, hvis han ikke kunne komme tættere på objektet, hvilket Jafari indvilligede i. Men et øjeblik efter sagde han over radioen: »Et eller andet nærmer sig bagfra. Det er 28 km væk... nu 14 km... nu 7 km... Det er på højde med mig nu. Jeg tror det flyver ind i mig. Det har lige passeret mig, meget tæt på...« Avisen fortæller videre at »piloten med nervøs stemme bad om at blive hjulpet hjem til basen. Det var på dette tidspunkt, at det andet fly blev sendt op.«

I modsætning til beretningen i Mooy's rapport er der på båndoptagelsen af samtalen mellem pilot og kontrollårnet intet, der tyder på elektriske forstyrrelser. Denne uoverensstemmelse kan skyldes, at Mooy's undersøgelser var koncentreret om den anden besætnings oplevelser, og at de to besætninger ikke havde haft tid til at sammenligne noter inden afhøringen.

Interessant er det også, at da Jafari jagtede det store objekt lige foran flyet, så han et lysende objekt, der kom bag-

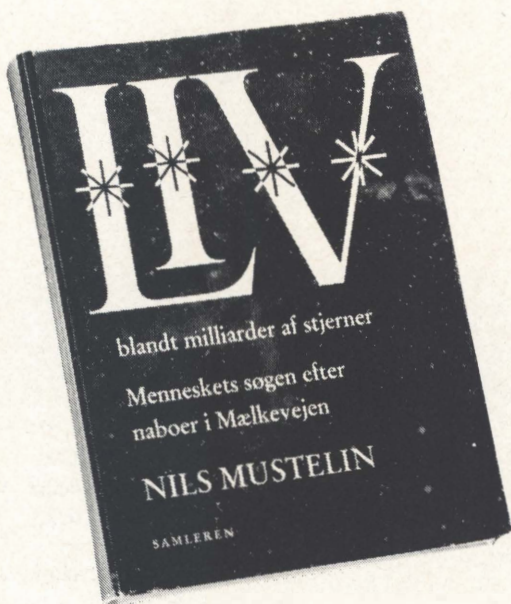
fra. Dette objekt behøver derfor ikke at have haft nogen forbindelse med objektet Jafari jagtede.

Båndoptagelsen med radiokommunikationen med det andet F-16 fly blev også offentliggjort. I den engelsksprogede avis »Tehran Journal« kunne man læse, at »piloten rapporterede, at han havde set UFOet og fortalte kontrollårnet, at det havde nedsat hastigheden. Piloten fortalte, at flyet fungerede tilfredsstillende, og at han forberedte sig på at affyre missiler mod UFOet. Efter et kort pause fortalte han, at han havde set »et lysende, rundt objekt med en diameter på 4.5 m forlade UFOet«. Få sekunder senere vendte objektet tilbage til moderfartøjet og forsvandt med en hastighed flere gange lydens.«

Heller ikke her blev der nævnt noget om elektriske/elektroniske forstyrrelser, men hvis de har fundet sted, ville de have afbrudt radiokommunikationen med kontrollårnet. Der blev heller ikke nævnt noget om, at objektet var blevet registreret på flyets radar. (Radaren i Mehrabad var ikke i funktion på dette tidspunkt).

Ekspert-udtalelser

F-4 flyene er udstyret med en APQ-120 radar, der er fremstillet af Westinghouse Electric i USA. To teknikere fra Westinghouse var i Iran på Shahrokhi basen, da hændelsen fandt sted, og deres kendskab til sagen og IIAF i almindelighed er interessant. Begge tek-

Gratis bog til dig!

»Liv blandt milliarder af stjerner« er en spændende bog, der fortæller om mulighederne for eksistensen af liv andre steder i universet — obligatorisk læsning for ufo-interesserede. Denne bog kan du få helt gratis!

Du kender sikkert én eller flere — ja, måske mange — personer, der ligesom dig interesserer sig for UFOer, men som aldrig har fået taget sig sammen til at abonnere på UFO-NYT.

Få en af dine venner til at tegne et abonnement på UFO-NYT — så får du et gratis eksemplar af bogen »Liv blandt milliarder af stjerner«.

SÅDAN GØR DU: Få en af dine venner, der ikke tidligere har haft abonnement på UFO-NYT, til at indbetale kr. 120,- for abonnement 1984 - eller kr. 215,- for et fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte. Få din ven til at skrive også dit navn og adresse på den del af giro-kortet, der når os. Du får da automatisk og gratis tilsendt et eksemplar af bogen. Det er en forudsætning, at du også selv har abonnement.

HJÆLP SUFOI • SKAF EN NY ABONNENT • FÅ EN GRATIS BOG

nikere ønsker anonymitet og bliver i det følgende benævnt TR-1 og TR-2.

TR-1 oplyste, at det andet F-4 kom i »karantæne« bag en afsides beliggende vold af sandsække (lavet til brug ved overraskelsesangreb). Dette bekræfter, at kun det andet F-4 fly tilsyneladende havde følgevirkninger efter mødet med UFOet.

Hverken specialister fra det amerikanske flyvevåben eller amerikanske teknikere måtte nærme sig flyet. Men mindre end en uge senere vendte flyet tilbage til aktiv tjeneste.

TR-1's overordnede, TR-2, var nysgerrig efter at undersøge sagen. IIAF's teknikere var ikke selv særlig omhyggelige med at føre en log-bog over konstaterede fejl i flyene. Men McDonnell Douglas' teknikere på Shahrokhi flyvepladsen var en meget pertentlig mand. Han førte sin egen log-bog, og via ham lykkedes det TR-2 at få registreringsnummeret på det karantæneramte F-4 fly. Da han sammenlignede med optegnelser i sit eget arkiv, gjorde han en bemærkelsesværdig opdagelse. Dette F-4 havde altid været plaget af fejl i det elektroniske system — fejl som IIAF's mekanikere og teknikere aldrig havde været i stand til at løse tilfredsstillende.

TR-2 spurgte iranske teknikere, om de havde undersøgt F-4'eren efter UFO-hændelsen. Det havde de, men det eneste, de havde fundet, var, at en af radioerne var »fyldt med statisk elektricitet«, hvilket ikke er nogen helt ualmindelig foreteelse for flyradioer.

Både TR-1 og TR-2 var naturligvis ivrige efter at komme til at teste APQ-120 radaren på flyet efter hændelsen. Men de fik først chancen en måned senere, da flyet skulle til et rutinemæssigt eftersyn. TR-1 blev tilkaldt for at justere flyets radar, der tilsyneladende ikke havde fungeret tilfredsstillende.

De to teknikere fra Westinghouse Electric kunne også oplyse, at de iranske piloter i Shahrokhi ikke var trænet i natflyvning, ligesom andenpiloterne, der fungerede som radar-operatører i F-4 flyene, ikke var specielt trænet som radar-operatører. Deres mål var hurtigst muligt at blive flyets »kommander«. Det er derfor meget tænkeligt, at besætningerne i de to fly kan have fejlfortolket kendte objekter. Det store UFO kan have været Jupiter, der var særdeles klar på dette tidspunkt, og de mindre objekter og »missilet« kan have været meteorer eller ildkugler. Faktisk havde to meteorsværme, Aquariderne og sydlige Piscider, deres

maximum den 19. september. Et klassisk eksempel på en sådan fejlfortolkning af meteorer/ildkugler er den såkaldte St. Louis hændelse fra 5. juni 1969. Erfarne piloter i henholdvis et stort passagerfly og et jagerfly troede, at de skulle kollideres med en sværm af UFOer. UFOerne blev fotograferet af en pressefotograf ved navn Alan Harkrader, og støttet af andre vidneudsagn af observatører fra jorden var det muligt at fastslå, at »UFOerne« faktisk var en ildkugle, hvis bane man kunne fastslå på grundlag af vidneudsagnene. Ildkuglen så ud til at kollideres med flyene, men var faktisk ca. 230 km væk!

Når erfarne piloter kan tage fejl, er det vel ikke så mærkeligt, hvis piloter, som er utrænede i natflyvning, også kan gøre det. Piloterne i det andet F-4 jagerfly må desuden have »tabt hovedet«. Ifølge Mooy's rapport var målet på flyets radar ca. 46 km væk, men besætningen gjorde klar til at affyre et AIM-9 missil, hvis maximum rækkevidde kun er nogle få kilometer. (AIM-9 missilet er et infrarødstyret missil beregnet til nærkamp). Missilet havde overhovedet ingen mulighed for at nå radarmålet!

Men hvad med det mærkelige dyttesignal, som blev hørt ombord på helikopteren, da piloterne dagen efter undersøgte den udtørrede sø for at finde nedslagsstedet efter det objekt som besætningen så styrtede ned?

Oberst Mooy kunne give en sandsynlig forklaring på dette. Han oplyste, at adskillige fly, bl.a. det store amerikanske transportfly C-141, er udstyret med en slags nødradiosender, der selv efter at flyet er styrtet ned, er i stand til at udsende signaler, som kan blive opfanget af undsætningsfly. Mooy fortalte, at der havde været en del problemer med disse nødsendere, idet de »er faldet af« flyene (hvilket kun skulle ske i tilfælde af nedstyrtning), når flyene er kommet ind i en kraftig luftstrøm (turbulens), hvilket er et ret almindeligt fænomen i bjergegnene nær Teheran.

Åben for spekulationer

Teheran-sagen er svær at trænge til bunds i. Men de data, som det har været muligt at grave frem, afmystificerer sagen lidt. De forklarer ikke sagen 100% (hvor mange sager bliver iøvrigt det?), men viser, at de forskellige observationer og hændelser denne nat *kan* have naturlige årsager.

At IIAF ikke ønskede en storstilet

officiel undersøgelse med amerikansk støtte er forståeligt nok. Flyvevåbnet var Shahens stolthed. Han havde investeret milliarder af dollars i et supermoderne flyvevåben og var interesseret i at forny det med de nyeste amerikanske F-14 fly. Det ville derfor være lidt pinligt, hvis IIAF over for amerikanerne afslørede, at de havde problemer med at holde de ældre F-4 fly i forsvarlig stand, og at besætningernes træning i natflyvning var så forsømt, at en F-4 pilot havde forsøgt at skyde et himmellegeme (f.eks. Jupiter) ned med et kortrækkende missil.

Så var det trods alt lettere for IIAF stiltiende at godkende avisernes skrivelser om, at det drejede sig om et UFO. For selv det amerikanske luftvåben havde jo tidligere måttet indrømme, at det heller ikke kunne forklare alle UFO-hændelser.

Årets UFO-begivenhed

Teheran-sagen fik »UFOlogiens blå stempel« (af meget tvivlsom kvalitet) i januar 1978, da den amerikanske frokost-avis »National Enquirer« kunne offentliggøre, at avisens »Blue Ribbon Panel« havde kåret Teheran-hændelsen som den UFO-hændelse offentliggjort og undersøgt i 1977, der havde størst videnskabelig værdi.

Bedømmelseskomiteen bestod af ingeniør Dr. James Harder, psykologen Dr. R. Leo Sprinkle, fysikeren Dr. John L. Warren og biologen Dr. Frank B. Salisbury.

Enquirer-artiklen giver et dramatisk og ukorrekt resumé af hændelsesforløbet.

Artikelens foto viser den daværende iranske ambassadør i USA, Ardeshir Zahedi, der modtager »Blue Ribbon Panelet«s UFO-pris: en check på 5.000 dollars. De iranske piloter og jordpersonellet måtte som militærpersoner og embedsmænd ikke modtage pengene. I stedet for modtog de hver en mindeplatte. De 5.000 dollars blev skænket til det iranske Røde Kors... Intet er som bekendt galt, uden at det er godt for noget!

Kilder:

- 1) Memorandum IR 6 846 0139 76.
- 2) »Phenomenes Spatiaux«, Marts 1977.
- 3) »National Enquirer«, 31. Jan. 1978.
- 4) Ronald D. Story. »The Encyclopedia of UFOs«. Dolphin Books, New York, 1980.
- 5) Margaret Sachs. »The UFO Encyclopedia«. Perigee Books, New York, 1980.
- 6) Philip J. Klass. »UFOs: The Public Deceived«. Prometheus Books, New York, 1983.

Den forsømte videnskab

Af Jenny Randles og Peter Warrington

Studiet af UFOer virker af gode grunde mere tiltrækkende på fantasier end på videnskabsmænd. Men bag ufologiens bizarre og fremmedartede facade ligger nogle fænomener, det er værd at undersøge.

For tre år siden vandt James Oberg New Scientist/Cutty Sark konkurrencen for sin essay om uidentificerede flyvende objekter. I indlægget »UFO-videnskaben er slået fejl« gik han til angreb på dette fænomens eksistens berettigelse (New Scientist, vol. 84, p. 102) Men hvordan sluttede historien?

Er der slet intet af videnskabelig interesse at finde i UFO-fænomenet?

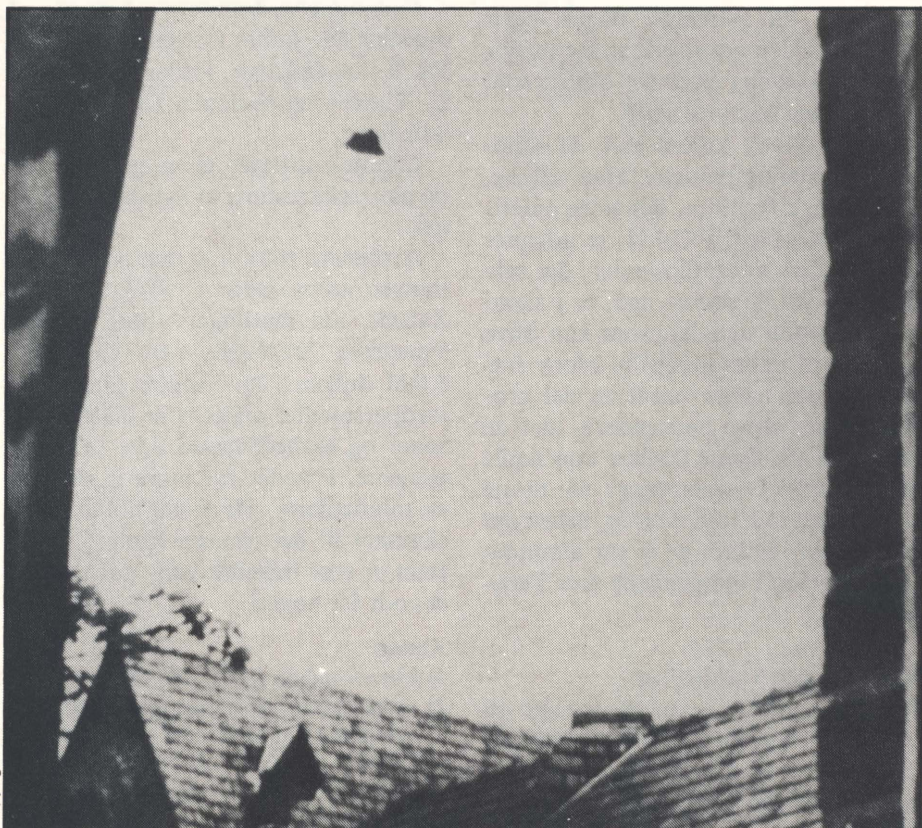
I England var den første, der modtog et stipendium til en videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomenet, sociologen Shirley McIver fra York University. Hun fik sin doktorgrad for en undersøgelse af selve UFO-bevægelsen og

har samarbejdet med en del engelske forskere i, hvad der viste sig at være et oplysende projekt. Med spørgeskemaer forsøgte hun at klarlægge de involverede personers motivation for at arbejde med sagen, ligesom hun forsøgte at finde ud af deres holdning, sociale status samt politiske og religiøse tilhørsforhold.

UFO-sagen er i høj grad baseret på tro, ikke kun på de uforklarlige UFO-ers eksistens, men også i høj grad på nogle højt besynderlige teorier om deres herkomst; ofte tror man på, at de er en form for en fremmed teknologi. UFOlogerne udgør et bredt udsnit af befolkningen lige fra pseudo-religiøse fanatikere til ret omhyggelige forskere. Det er virkeligt forbavsende, at der ikke er foretaget flere undersøgelser indenfor et område som, ud over at være så meget andet, er et af verdens mest besynderlige trossystemer.

Disse social-videnskabelige undersøgelser har vist, at middel funktions-tiden for en UFOlog er ca. to år, hvorefter der opstår en kritisk periode. Han eller hun opdager så, at sagen ikke er så reel, som de ønskede, og at de ikke engang kan påvise dens grundsætninger. Dette degraderer hele sagen til en trossag med tillid til en ubeviselig hypotese. Det er faktisk muligt, at mange mennesker ubevidst erkender, at hypotesen ikke blot er ubeviselig, men falsk. Mange trækker sig i hvert fald tilbage fra den aktive interesse.

Et mindre antal af dem, der forbliver interesserede i UFOer, synes at være blevet motiveret af en personlig oplevelse, og de er derfor mere tilbøjelige til at foretage den nødvendige omvurdering for at efterrationalisere deres problem. Det første symptom på en sådan ændring er en accept af, at alle tidligere indsamlede UFO-data

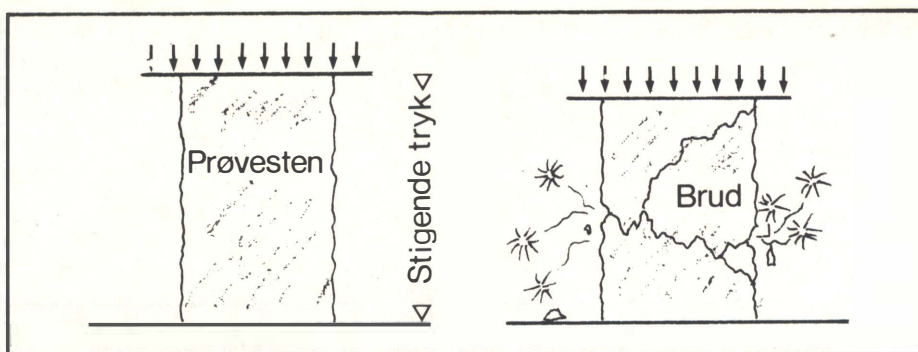
Copyright MUFORA.

Fotografier af faste objekter taget i dagslys er stadig en sjældenhed. Dette foto er et af dem, det er samtidig et af de få billeder, der er taget i Pennine området. Billedet er taget kl. 9.00 den 11. juli 1975 af en politiofficer fra Rochdale. Han fortæller, at mens han var ved at rense sit kamera, fløj dette objekt forbi hans soveværelsesvindue. Han nåede at tage et fotografi, inden det forsvandt.

stort set er værdiløse set ud fra en videnskabelig synsvinkel. Dette afspejles meget tydeligt i det faldende antal rapporter, som British UFO Research Association (BUFORA) har indsamlet. Denne omlægning fulgt op med uddannelse, intern akkreditation og definerede standarder, har ændret arbejdsgangen hos BUFORA, så man istedet for at indsamle overfladiske rapporter om alle UFO-observationer nu kun indsamler detaljerede rapporter om særligt udvalgte tilfælde. På den måde er undersøgerne istand til at undersøge sammenhænge i rapporterne og at isolere visse grene af fænomenet. Det viser sig, at der ikke er et enkelt UFO-fænomen, men at det drejer sig om flere fænomener, der sandsynligvis er uafhængige af hinanden, og derfor kræves der forskellige teknikker, hvis der skal gives en forklaring på dem alle. Sådanne fænomener er ikke manifestationer af fremmed teknologi, snarere naturlige fænomener, der finder sted her på Jorden.

Der er selvfølgelig mange faldgrupper på dette stadi i undersøgelsen, men med forsigtighed er det muligt at frasortere UFOer med generelle kendetegn. Et eksempel på en kategori af UFOer, som visse undersøgere har præciseret, er objekter med ægformet facon og med en diameter på mellem 1 og 3 meter roterende om en vertikal akse nær jordoverfladen og omgivet af et elektromagnetisk felt.

Det vigtigste er måske at disse identificerbare UFO-kategorier og de omstændigheder, hvorunder de observeres, er forusigelige efter en omhyggelig analyse af dataerne. Videnskabelige forskere med særlige instrumenter er nu i stand til en gang for alle at bevise, at disse »UFOer« eksisterer samtidig med, at de får oplysninger om deres beskaffenhed. For at holde dette fænomen adskilt fra de mere tvivlsomme, vil vi foreslå, at de kaldes »UAP«, Unidentified Atmospheric Phenomena (uidentificerede atmosfæriske fænomener), da dette synes at være en passende og dækkende beskrivelse. Hvad der mangler i øjeblikket er et opfindsomt laboratorium eller universitets institut, der vil kontakte de seriøse UFO-forskere og så forsøgs-mæssigt indlede en undersøgelse af disse UAPer. I USA har Harley Rutledge, leder af fysisk institut ved Southeast Missouri State University foretaget en forløbige undersøgelse med nogle opmuntrende resultater. Hans forskere

Laboratorie-forsøg med sten under stort pres.

foretog virkelige gode observationer af 178 forskellige UAPer, hvilket Rudledge har offentliggjort i Project Identification (Prentice Hall, 1981).

Engang vil der være flere data til rådighed, og fænomenet bliver anerkendt som værende virkelig, og vejen åbnes for fremsættelse af teorier om UAPernes natur. Der er dog allerede sket fremskridt i den retning. Michael Persinger, lektor i psykologi ved Laurentian University i Ontario, har udtalt, at nogle UAPer er resultatet af en Piezoelektrisk effekt. Essensen i hans påstande er, at trykket på særlige typer af sten i undergrunden udløser et elektrisk signal, som kan ionisere luftlagene omkring stenen. Denne ioniserede luftmasse bevæger sig rundt i atmosfæren. Den ioniserede luft kan lyse og ifølge Persinger antage den facon, som oftest tillægges de UFOer, der betegnes UAPer.

Brian Brady fra det amerikanske Bureau of Mines i Colorado har udført et forsøg med den effekt, Persinger har beskrevet. Han udsatte en del kvarts krystaller for et tryk lig med det tryk, der er i de aktive forkastningszoner i Jordens overflade, og han konstaterede, at den piezo-elektriske effekt frembragte en synlig ionisering af den omkringliggende luft, akkurat som Persinger havde forudsagt.

Persinger havde antydnet hvilke konsekvenser, det ville have, hvis hans teori virkelig var rigtig. For eksempel ville UAP-observationerne være koncentreret omkring de aktive forkastningszoner. Der ville optræde en del i bakket terræn, og reservoirer ville med det tryk, de yder på undergrunden, være et naturligt sted for disse effekter. Store luftmassers passage, så som koldfronter, ville udløse det opbyggende pres.

Derfor indeholder Persingers hypotese alt det, som UFOlogien længe har manglet, en teori, som kan fortolkes enten som gyldig eller falsk. Hverken Persinger eller Brady er UFOloger, men

visse UFO-forskere har anerkendt vigtigheden af deres arbejde og er gået igang med at bekræfte det. Paul Devereux, en englænder, der forsker i »Jordens Mysterier«, har for nyligt udgivet resultaterne af en foreløbig undersøgelse (Earth Lights, Turnstone 1982). Han forsøger at vise, at der er en betydende sammenhæng mellem aktive forkastningszoner i England og de områder, hvor der oftest observeres UFOer.

Et område, der siden 1972 har været kendt for mange UFO-observationer, er Pennine bjergområdet omkring Leeds og Manchester, et område, der har aktive forkastninger. Lokale indbyggere og politiet taler om et lysende flyvende fænomen kendt som den »mystiske helikopter« på grund af dets manøvre dygtighed. (Det er overraskende, at Devereux fandt ud af, at dette område var et af de områder med aktive forkastninger, hvor der ikke kom ret mange UFO-observationsberetninger fra, men det kan skyldes hans uensartede måde at indsamle data på).

I en undersøgelse afsluttet i år har den ene af os (Randles) vist, at den »mystiske helikopter« er en typisk UAP og har bekræftet en vægtig del af Persingers postulater. For eksempel har undersøgelsen vist en vis sammenhæng mellem observationsantallet og lag med kvartsholdige klipper, og at den mest aktive forkastning, Craven bruddet, har tilbøjelighed til at producere de mest iøjnefaldende UFO-koncentrationer i den lokale folkløse; at der en direkte sammenhæng mellem lysene og tilstedeværelse af reservoirer; og et tydeligt tegn på at UAPerne medfører atmosfærisk ionisering. Der er endda noget, der tyder på, at Persingers teori med, at vejrsystemer kunne udløse UAPer, kan være rigtig. Denne undersøgelse vil blive offentliggjort i The Pennine UFO Mystery (Granada) i dette forår (bogen vil blive anmeldt i et senere nummer af UFO-NYT).

— fortsættes side 36

Nærobbservation af Månen

Af Jenny Randles

Fru A og hendes svigerdatter så et mærkeligt objekt. De hævdede, at de var i »telepatisk kontakt« med objektet, og at det påvirkede dem fysiologisk. Undersøgelsen viste, at det højst sandsynligt var Månen set gennem et skylag. I artiklen sætter forfatteren flere spørgsmål ved mangelen på undersøgelse af IFO-rapporter.

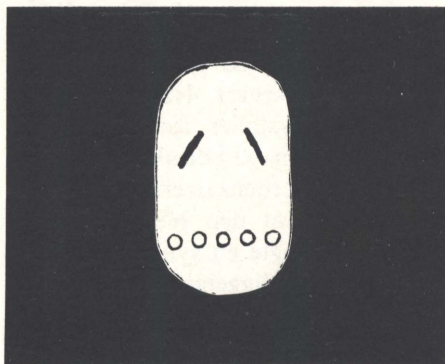
Dette er et sammendrag af en 11 sider lang undersøgelsesrapport, som Philip Taylor, der er ansat ved Royal Greenwich Observatory i Sussex, udførte over en observation fra den 4. oktober 1981 kl. 19.55 til 21.00 GMT (BST, Britisk sommertid). Observationsstedet var Hollington, Nr Hastings, East Sussex.

Hændelsen

Undersøgelsen begyndte 10 uger efter observationen, da jeg modtog et brev fra hovedvidnet den 65-årige fru A. Hun sendte en beskrivelse af det set, efter en ven havde vist hende min adresse i et eksemplar af THE UNEXPLAINED, som fru A ikke læste. Både fru A og hendes 30-årige svigerdatter Janette blev interviewet. Fru A sad og så noget interessant i TV, da hun kl. 19.55 GMT (20.55 lokal tid) følte sig »tvunget« til at gå hen til vinduet. Her blev hun »overrasket« over at se et stort, klart objekt på himlen. Da det blev på samme sted på himlen, gik hun udenfor, og her så hun et ustadigt og pulserende objekt »lige som to dråber gylden gele«. Kort efter ændrede det facon, så det lignede et kors. Fru A var nu meget ophidset og ringede til sin søn, som boede i nærheden. Han og hans kone kunne ikke se objektet, men Janette tog øjeblikkelig hen til fru A. Fru A fór ud i haven og lod telefonrøret hænge og dingle, men da Janette nogle minutter senere dukkede op, var objektet ikke længere synligt. Om-

kring 5-10 minutter senere dukkede det dog op igen. I den næste halve times tid var de to kvinder meget betaget af objektet, som hele tiden skiftede facon. De sagde, at der kom røg ud af objektet, som om det ville »camouflere sig«.

Adskillige gange passerede et fly objektet, der hver gang udsendte røg, som det gemte sig bag! Fru A påstår, at nogle af disse fly var militære og helt

Janettes tegning af »UFOet«, som hun opfattede det, lige inden det forsvandt.

klart undersøgte »det«. De skyer, der blev brugt som camouflage, bevægede sig ikke som de andre skyer og i modsætning til dem, var de »fluorescerende«. De mest almindelige former, objektet antog, var »lodret cigar«, »to gyldne tynde skiver« og halvmåne«.

»Objektet« vender tilbage

Til sidst gled skyerne væk, og objektet forsvandt. Derefter dukkede det op igen som en klar rød diskos ved horisonten. Fru A siger, at dets hastighed

forbavsede hende. På dette tidspunkt ønskede begge kvinder, at det ville komme tilbage, og som om det hørte deres bønner, kom det tilbage! Det var nu meget tæt på, tilsyneladende over et af de nærmeste huse og lignede en gylden elipse. På det tidspunkt foretog Janette sin bedste observation, da hun både så lys og strukturer på siden af objektet. Omkring kl. 21.00 GMT forsvandt det så, med begge kvinder tilfredse over at det vendte tilbage, da de ønskede det. Fru A kontaktede politiet og to betjente så på sagen. De lovede at optage rapport og komme tilbage, hvis deres overordnede besluttede sig til at følge sagen. De kom ikke igen. Fru A sagde, at dagen efter dukkede mærkelige tegn (tankestreger og bogstaverne »Z« og »C«) op på hendes TV-skærm. Hun tror, at det var et budskab.

Kvinderne fortalte selv den lokale presse om deres oplevelse, og både HASTINGS NEWS og HASTINGS OBSERVER bragte den (dog holdt de observatørernes identitet hemmelig). Dette fik flere observationer fra samme aften frem, men ingen af dem var så mærkværdige som fru A og Janettes.

MOD benægtede at have fået andre rapporter ind fra den dag. Gordon Taylor (forsker ved Royal Greenwich Observatory, men uden forbindelse til denne rapports undersøger) blev citeret for at have sagt... »det var en overskyet nat, og den effekt lyset (fra Månen) ville have på skyerne, stemmer med de skiftende former.« Han indrømmede overfor Philip Taylor, at dette var en hastig og improviseret reaktion, eftersom han kun kendte sagen fra medierne. Manston fra RAF sagde, »det er et mysterium for mig. Vi havde ingen fly oppe.« Efter dette troede fru A, at sagen skulle

mørkelægges, da politiet ikke vendte tilbage, at militæret nægtede at have haft fly oppe, skønt hun selv så dem (bemærk, Manston sagde, at DE ingen fly havde oppe) og at observatoriet »lod som om det var Månen.«

De fysiologiske eftervirkninger

Både fru A og Janette klagede over en frygtelig og tilbagevendende hovedpine i over tre uger efter observationen. Den syntes at have sit udspring lige over det ene øje. Den værste eftervirkning ramte fru A fire dage efter observationen. Ved middagstid følte hun sig træt og kold. Hun lagde sig på sengen, og fik så tilsyneladende et »blackout«, hun ved ihvert fald ikke, hvad der skete omkring hende før hun vågnede 14 timer senere kl. 02.30. Hun var bange for at hun havde haft et slagtilfælde, da hun aldrig før havde haft et sådant blackout, så hun tilkaldte derfor sin læge. Det skete dog ikke igen, men fru A forbinder det så absolut med observationen, og efter SUNDAY MIRROR havde bragt beretningen om politibetjent Alan Godfreys »bortførelse« (som fandt sted en måned senere (denne historie bringes i næste nummer af UFO-NYT)) mente hun, at hun blev »kontaktet« under sit blackout. Begge vidner er overbeviste om at de så et rumskib, der blev ført af fremmede. Fru A betegner det som et »mirakel«, at hun blev udvalgt og »dirigeret« hen til vinduet. Hun mener, at eftervirkningerne er et uheld, og at »de« beskytter hende. Hun føler sig nu mere sikker på, at hun kan klare de udfordringer, verden giver.

Undersøgelsen

Undersøgelsen på stedet begyndte, da Gordon Taylors i hast dragne slutning var undersøgt, for når observationen stod på i over en time, lød den meget sandsynlig. Det man kom frem til, støttede denne forklaring. Månen var i første kvarter og gik ned kl. 21.02 GMT, dvs. på det tidspunkt UFOet forsvandt. Dens position var 249° (dvs. vest-sydvest). Det var også i den retning vidnerne sagde, at UFOet befandt sig i (det vindue, som fru A først så igennem, vender mod sydvest). UFOet forsvandt mod vest, som Månen. Skydækket var på det pågældende tidspunkt som følger: 1 okta cumulus, 5 okta stratocumulus, 8 okta altostratus (en okta er 1/8 skydække). Dette betyder, at de lavtgående skyer dækkede næsten 50%

af himlen, hvilket tillod objektet (Månen) i perioder både at være dækket og udækket. De højtgående altostratus udgjorde et tyndt »slør« gennem hvilket Månen kunne skinne og skifte facon. Disse skyer befandt sig i så stor højde, at det ikke så ud, som om de bevægede sig i forhold til de andre skyer, og gav derfor indtryk af at være »røg« udsendt af UFOer. Philip Taylor måtte derfor (som en hver anden fornuftig forsker) konkludere, at årsagen til denne observation MÅ have været Månen. Begge vidner afviste denne forklaring og sagde, at de så Månen »over skulderen«. Månen var ikke på den del af himlen, de viste.

Afsluttende bemærkninger

Efter min mening er denne undersøgelse meget vigtig. Ikke blot illustrerer den IFO-tilfældenes store betydning, men den stiller også mange foruroligende spørgsmål. Ikke mindst disse:

- a) Hvis en så ligetil årsag kan foretages så meget som af de to vidner, hvordan kan vi så være sikre på, at andre UFO-rapporter kan have nogen værdi? Det kunne være endnu et eksempel på vild over-

drivelse, skabt af vidners tro.

- b) Hvilken psykologisk proces kan skabe sådan en fantastisk oplevelse ud fra et så ordinært udgangspunkt? Kan vi afvise alle eftervirkningerne som sammentræf? Hvis de 14 timers erindringstab fandt sted, som fru A siger, har det så nogen betydning?

Jeg har en svag mistanke (faktisk mere end det) om, at tilfælde af denne slags har mere tilfælles med UFO-nærobbservationer, end de har med almindelige, velobserverede og rapporterede IFOer. De mekanismer, der ligger bag disse vilde overdrivelser og nærobbservationerne (hvad det så end er, der fører til dem), kan meget vel være de samme, som fører til de iøjnefaldende tilfælde, som IKKE udelukkende er baserede på identificerbare årsager... hvad, der påvirkede fru A og Janette står jo klart nok. De havde ikke hallucinationer, hvad det end er. Jeg tror, at denne slags tilfælde fortjener at blive udforsket bedre end undersøgerne er villige til at gøre, for det er foruroligende, at dette tilfælde ikke er enestående. Det her omtalte tilfælde er meget lig med det, der fandt sted i

december 1976 i Bignall End, Staffordshire, hvor det også var Månen, der var årsagen. Tony Page har skrevet en hel del om det tilfælde i SKY-WATCH. Grunden til jeg mener, at disse tilfælde fortjener et dybere studium, er følgende. Da jeg var ved at skrive denne rapport for THE PROBE REPORT, var Mark Brown uafhængigt af mig ved at skrive en undersøgelsesrapport om et tilfælde, der fandt sted den 11. oktober 1981 (nøjagtigt en uge efter det tilfælde, jeg lige har skrevet om). Dette fandt sted i Leicestershire, og drejede sig om to vidner, der øjensynlig var ude for at bilen stoppede (ved Belchars Bar, hvor det i 1971 på nøjagtig samme sted, fandt et af de klassiske engelske »bilstop-tilfælde« sted). Rapportens konklusion var (uden at have kendskab til Philip Taylors undersøgelse), at årsagen var en observation af den næsten fulde Måne på den sydvestlige himmel; at bilen stoppede, var bare et »sammentræf« ... Mon dog.

Dette foto af Månen er taget ved 23-tiden i sept.-okt. 1977 i Farum og blev indsendt til SUFOIs Fotoafdeling, efter at fotografen efter fremkaldelsen opdagede en »ekstra måne« under og til venstre for Månen. En undersøgelse af negativet og kontroloptagelser af Månen viste imidlertid, at den »ekstra måne« ikke var et UFO, men en indre refleks i objektivet. Fotosag 1977-00-00-45.

Kilde:

The PROBE REPORT, vol 3, nr. 1, juli 1982.

Oversættelse:

G. Waarst/FR

UFOer - den forsømte videnskab

— fortsat fra side 33

Det er interessant, at Rutledges undersøgelse af et bjergområde i Missouri også viser sig at belyse adskillige af Persingers forudsagte kendetegn. Er det et sammentræf, at to undersøgelser drejer sig om bjergfuldt terræn, akkurat som Persinger lod antyde? Vi tror, at disse foreløbige undersøgelser meget stærkt indicerer, at her er i det mindste en brugbar teori for nogle af UFO-fænomenerne, og at det, som vi betegnede UAPer, nu kan undersøges videnskabeligt.

Mens en søgen efter et fysisk grundlag for UFO-fænomenet har stået på, har der været en parallel undersøgelse af et andet aspekt. Denne gruppe er meget mere kontroversiel og i følge sin natur usandsynlig, da de drejer sig om påståede UFO-bortførelser af mennesker. Bortførerne bliver typisk beskrevet som »fremmede væsener« og UFOet som et »rumskib«. Serióse UFO-forskere har anerkendt, at disse beretninger fundamentalt er subjektive. Randles har for eksempel beregnet, at mens det gennemsnitlige antal observationer til en UAP-observation var ca.

2,6, faldt dette tal til 1,3, når det drejede sig om påståede bortførelser. Og jo mere bizare de påståede bortførelser var, jo nærmere kommer dette tal mod 1,0 eller total subjektivitet.

Persinger har antydnet, at disse rapporter må være hallucinationer, som skyldes at vidnet på nært hold er blevet påvirket af udstrålinger fra den ioniserede luft. Nogle UFO-undersøgere arbejder har også vist en tydelig sammenhæng mellem den fysiologiske effekt, der er resultatet af en nær kontakt med et UFO, og en bestemt form for epilepsi. Dette støtter Persingers hypotese, da det faktisk er sådan, at den eneste bortførelse, der er rapporteret på det seneste i Pennine området fandt sted i Craven forkastningen.

I mellemtiden har Alvin Lawson, professor i engelsk ved California State University og hans kollega, William McCall, en medicinsk hypnotisør, forsøgt at bevise, om de huskede detaljer fra en bortførelse kan forklares udelukkende ved hjælp af det psykologiske begreb modtagelighed. Dette ville være tilfældet, hvis tilfældene virkelig var ufrivillige hallucinationer. Ved det indledende arbejde bragte Lawson og McCall fantasirige enkeltpersoner, udvalgt på grund af manglende kendskab

og interesse for UFOer, i en form for kontrolleret hypnose. Medierne blev så bedt om at forestille sig en UFO-bortførelse, og forskere sammenlignede resultaterne med det erindrede fra virkelige påståede bortførelser. De opdagede mange markante ligheder.

De seneste undersøgelser synes at vise en 100% sammenhæng mellem den måde hvorpå bortførelsen fandt sted, og hvordan vedkommende var født. Hvis fødslen forløb naturligt, ville personens tilstedekomst i UFOet aldrig ske ved et kraftigt lysglimt, og hvis fødslen foregik ved kirurgisk hjælp, ville personen aldrig komme ind i UFOet gennem et rør eller en tunnel. Lawson mener, at disse måder at komme ind i UFOet på, er en undertrykt erindring om en pludselig og forceret indtræden i denne verden ved fødslen eller en langsom rejse gennem de naturlige fødselsveje.

Nogle psykologer stides stadig om Lawson og McCalls eksperiment. De hævder, at der ikke findes et sikkert bevis på, at en person er istand til at huske sin fødsel. Men der er dog stadig den mulighed, at det billedlige er opbygget over personens erindring (noget, der senere er fortalt vedkommende) om sin fødsel. Hvis dette er sandt,

må der være et smuthul for teorien, et tilfælde, hvor en person af den ene eller anden grund, for eksempel bliver forladt ved fødslen og aldrig får at vide hvordan vedkommende er født eller ubevidst har fået det at vide som barn.

Vi har i denne artikel ikke til hensigt at vise en bestemt kilde til UFO-fænomenet eller at appellere til videnskaben for større respekt. Men UFO-forskningens værdi for videnskaben står ikke helt klart. Det er en tværfaglig opgave at indsamle data i så forskellige fagområder som perceptionspsykologi, hallucinationer, trossociologi, atmosfærisk fysik, geofysik og adskillige andre. Det vil måske vise sig at være umagen værd for videnskaben at være lidt mere venlig stemt over for de seriøse UFOforskere og deres data.

Kilde: New Scientist 10. feb. 1983.

Oversættelse:

Fl. Rasmussen/SUFOI

UFOLOGI:

Udviklingen i USSR

— fortsat fra side 21

8) Også noget, der tit er blevet rapporteret. H. T. Wilkins har f.eks. en beretning om en (skiveformet) »foo-fighter«, der fløj ind gennem en åben midterlug på et engelsk bombefly, der på et tidspunkt ved slutningen af 2. verdenskrig eller snarere lige efter befandt sig i lav højde over Tyskland. Den lille skive fløj langsomt op og ned derinde og så ud til at »studere alting omhyggeligt, også flyets forbløffede besætning«, for derefter at smutte ud gennem midterlugen igen. Der har været et par tilfælde, hvor man har set meget små skiver — som her i Palanga — tilsyneladende »glo ind gennem husenes vinduer«. »Foo-fighters« (»sauer-kraut-balls« eller »mini-skiver« betragtes af mange som et af UFOlogiens mest spændende felter. Engang arbejdede jeg gennem syv år i et ministerium i Whitehall, hvor de kendte en hel del til »UFOer« og »Flyvende tallerkener«, og hvor man ofte kunne træffe på officerer fra CIA og det amerikanske flyvevåbens efterretningstjeneste. En amerikansk efterretningsofficer, jeg mødte dér, gav mig en yderst interessant beretning om sit eget møde med en »foo-fighter«. Det skete i nærheden af Tokyo, lige efter, at japanerne havde overgivet sig. Det lille apparat syntes at gøre tilnærmelser til hans fly, netop som han lagde an til landing i lufthavnen, hvorefter det eksploderede lige for øjnene af ham! Han fortalte, at de amerikanske styrker og japansk politi finkæmmede området, men aldrig fandt det mindste spor af det.

*Flying Saucer Review,
VOL 27/No 5/FL. R.*

Op og ned for skeptikere

Gennem de senere år har der været en tendens til, at såkaldte »skeptikere« indenfor UFO-arbejdet har vundet mere og mere gehør. Dette er kun at hilse velkommen, hvis skeptikerne er lige så seriøse, som de bedste af de mere videnskabeligt orienterede UFO-interesserede.

Den østrigske forfatter, Walter Hain, skrev for år tilbage bogen »Wir vom Mars«, hvor han ikke tog så let på beviserne for de forskellige påstande vedr. UFO'er, astronauter i fortiden m.v.

Walter Hain har dog senere ændret sin indstilling til tingene og udgivet bogen »Irrwege der Geschichte«.

Samtidig startede han udgivelsen af et tidsskrift, der skulle tage mange af de almindelige påstande, specielt vedr. fortidige astronauter, op til kritisk gennemgang.

Den første udgave af bladet, som fik navnet CONTRA, udkom i okt. 1982. Indholdet var bl.a. en artikel af Klaus Webner om Nagora-fotos, artikler om bl.a. nye teorier om kærresporene på Malta, Erich von Däniken som svindler m.v. Som Walter Hain udtrykker det: »Charlataner og svindlere har aldrig endnu hjulpet menneskeheden.«

Men den kritiske indstilling er tilsyneladende ikke faldet i god jord i Østrig, for tidsskriftet CONTRA har nu måttet give op og er gået ind.

O.H.

Hundredevis af sider med spændende UFO-stof

UFO-NYT årgang 1981

Læs om internationalt UFO-møde i København • Hvordan en drage med lys tog fusen på SUFOI • En dansk nærobervation • Dramatiske sager med nedstyrtede UFOer • Et undervands-UFO • Elektroniske registreringer af UFOer • UFO-forskning i Sovjet og Kina • Søgen efter liv i universet samt mange danske UFO-rapporter og foto-sager.

Alt dette og meget mere kan du læse i UFO-NYT 1981 på i alt 288 sider, gennemillustreret med fotos og tegninger.....

PRIS KUN KR. 85,-

UFO-NYT årgang 1982

Læs om en amerikansk UFO-naut-observation • En UFO-bølge over Fyn • Hvordan en skotte blev fysisk overfaldet af et UFO • Statistiske analyser af UFO-rapporter • Masser af Rumfarts-stof • Projekt UFODATA • Lysfænomen over Stockholm samt mange danske UFO-rapporter og fotosager.

Alt dette og meget mere kan du læse i UFO-NYT 1982 på i alt 288 sider, gennemillustreret med fotos og tegninger.....

PRIS KUN KR. 95,-

UFO-NYT årgang 1983

Læs om masseobservationer i Hessdalen i Norge, filmsoptagelser af UFOer • En dag hvor der var to måner over Argentina • Er vi måske alene i universet • Opklaringen af Jimmy Carter's observation fra 1969 • UFO-naut-rapporter fra New Zealand • Hvordan en engelsk UFO-gruppe bliver truet af »mænd i sort« • Spørgelsesraketter over Norden samt billedkavalkader, interviews og mange danske UFO-rapporter.

Alt dette og meget mere kan du læse i UFO-NYT 1983 på i alt 288 sider, gennemillustreret med fotos og tegninger.....

PRIS KUN KR. 108,-

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 10,- (ekspedition/porto) til **giro 911 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**

Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Astronautbesøg

Af Ole J. Knudsen

Spacelab-astronauterne holder pressemøde i København som næstsidste stop på en Europarundrejse.

Det var ikke NASA's fejl, at de to kommunikationssatellitter Westar VI og PALAPA gik tabt. Det fortalte astronauten Owen Garriott under et pressemøde i København den 7. februar. Satellitterne blev afsendt fra rumfærgen Challenger helt som planlagt, men de små løfteraketter, som skulle bringe satellitterne den lange vej op til den geostationære bane, svigtede. De raketter fremstilles i øvrigt af samme fabrikant, McDonnell-Douglas, som fremstiller de herostratisk berømte Harpoon-missiler.

Stjernekrig

Det sidste blev nu ikke nævnt ved pressemødet, men til gengæld spurgte en af de tilstedeværende journalister,

Fra pressemødet den 7. februar ses her fra højre astronauterne Merbold, Ockels og Garriott samt ESAs generaldirektør Erik Quistgaard. Foto: OJK

om man helt kunne se bort fra mulighederne for James Bond-stjernekrig og dræbersatellitter, og den slags. Det blev ikke besvaret, blot rystede astronauterne stille på hovedet.

Bortset fra en del af den slags ubehjælpelige spørgsmål, foregik mødet med astronauterne Owen Garriott, Byron Lichtenberg, Wubbo Ockels og Ulf Merbold i en fornøjelig atmosfære. De fire astronauter fortalte om den første flyvning med det europæiske rumlaboratorium SPACELAB, i begyndelsen af december sidste år. Ockels

arbejdede i kontrolcenteret i Houston, og de tre andre var om bord i rumfærgen Columbia, hvor de arbejdede med videnskabelige forsøg i rumlaboratoriet.

Aber og sprit

Der blev talt om besværlighederne ved at bevæge sig rundt i laboratoriet, når man er vægtløs, og Garriott funderede lidt over, om man skulle indføre astronauter med gribefødder på fremtidige ture. Senere på dagen omtalte en dansk rummediciner et forsøg, hvor man vil teste leverfunktionen i rummet ved at lade astronauterne spytte i nogle små glas. Hertil spurgte Ockels i en bedende tone, om man ikke kunne finde en anden måde at teste leveren på — underforstået, at så var der en mulighed for at få spiritus med om bord! Astronauterne var ikke de dødbidere, som de blev gjort til i pressen under flyvningen, men det meget hårde arbejdspress har måske lagt en dæmper på morsomhederne. Det var første gang man prøvede toholdsdrift á 12 timer, og det var ikke nogen succes. Der var ikke afsat nok tid til husholdningen om bord — madlavning og rengøring, og det tog lang tid at sætte afløserne ind i, hvad der var foregået i det foregående skift.

Skyer som sædvanligt

Bygningerne i rumcenteret i Houston var synlige med det blotte øje fra rummet, og man kan også se veje og lufthavne for eksempel. Alle ventede selvfølgelig i spænding på, om der skulle være billeder af Danmark. Desværre var det eneste ét, hvor man så Hamburg, Sild og måske et lille stykke af landet syd for Tønder, Men Ulf Merbold forsikrede, at de skyer, som dækkede hele resten af billedet så absolut var danske.

Kontakt med radiofolk

Danske radioamatører venter stadig i spænding på at få at vide, om nogle af dem blev hørt om bord i Columbia. Under flere af passagerne over Europa hørte man Garriott kalde op over sin medbragte amatørradio, og han fik kontakt med omkring 350 radioamatører kloden over. Han kunne ikke sige, om der var nogen danske imellem, for listerne med kaldenavne var endnu ikke gennemgået helt. Der er dog håb endnu, og måske har en dansker netop i disse dage modtaget et »QSL-kort« med bekræftelse på, at opkaldet er hørt i Columbia.

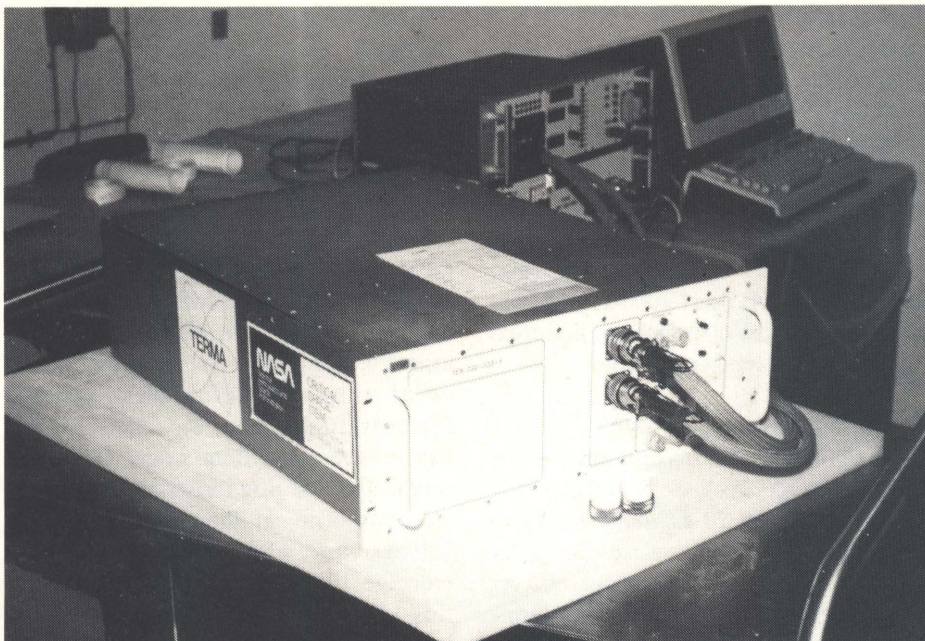
Gode krystaller

Det danske eksperiment vedrørende krystalvækst blev beskrevet af Kjeld Flemming Nielsen fra Danmarks tekniske Højskole. I en varmeovn, som holder 40°C meget konstant, dyrkes krystaller af Calciumtartrat og nogle platinsalte i en vandig opløsning. Disse krystaller er interessante, fordi de fortrinsvis leder elektrisk strøm i én retning; og krystaller dyrket ved svag tyngdekraft, som i Spacelab, bliver mere regelmæssige og dermed lettere at studere.

Desværre lykkedes kun ét af forsøgene med Calciumtartrat. I de andre reaktionskamre var der indtruffet forskellige uheld, blandt andet på grund af den lange ventetid indtil rumfærgen blev sendt op. En foreløbig røntgenanalyse af de milimeterstore krystaller viser, at de som ventet er meget regelmæssige. Samme forskergruppe har i øvrigt et lignende eksperiment med i forskningssatellitten LDEF, som opsendes i april '84.

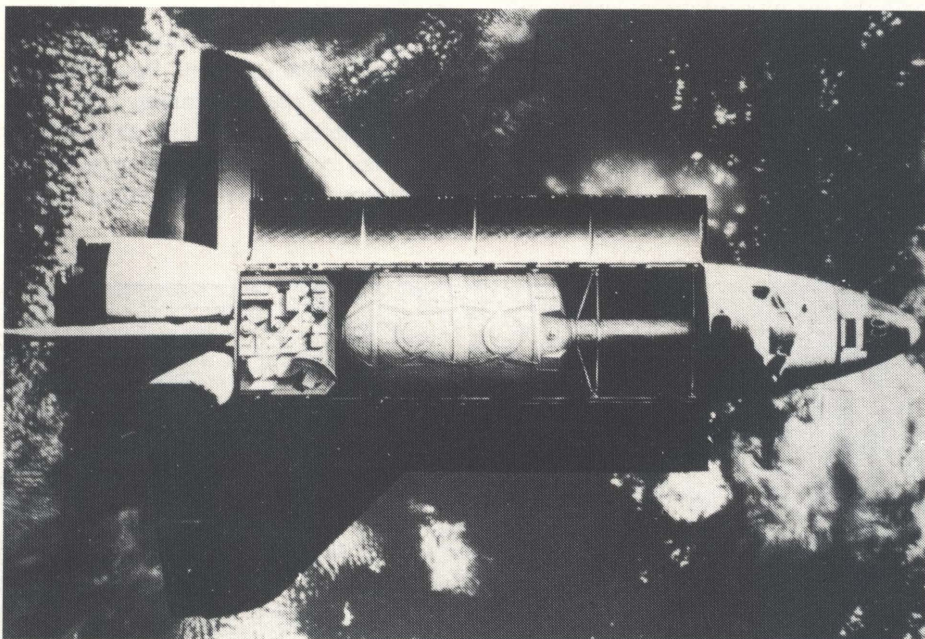
Rumsyge undersøges

Danske forskere er også med inden for rummedicinen. Læge Søren Vesterhauge fra Rigshospitalet fortalte om et planlagt eksperiment vedrørende den såkaldte rumsyge. Den meget ubehagelige og hyppige sygdom har symptomer, som helt ligner sø- og køresyge, men årsagerne er ikke helt de samme. Forskerne mener, at rumsygen opstår på grund af en konflikt imellem især synsansen og sanseindtrykkene i balancecenteret i det indre øre. Når man med åbne øjne drejer hovedet, »følger øjnene med« i ryk, men udfører man forsøget i et fly under den del af et dyk, hvor tyngdepåvirkningen er høj, »hopper« øjet for langt. Modsat hopper øjet for kort i vægtløs tilstand, så det ser ud som om lokalet, man er i, drejer

Denne metalæske er det danske Spacelab-1 eksperiment, en ovn til krystaldyrkningsforsøg. Ovnene er bygget af TERMA Elektronik A/S i Lystrup. I baggrunden ses et computeranlæg, som er ved at hente måledata ud fra ovnen, endnu inden den er åbnet efter flyvningen. Foto: OJK

Rumlaboratoriet Spacelab er den hvide cylinder i rumfærgens lastrum. En tunnel forbinder Spacelab med »førerkabinen« i Columbia. Fotomontage: ESA.

rundt. Balancecenteret mærker en anderledes drejning, og der opstår svimmelhed og kvalme, og i svære tilfælde opkastning.

Omkring halvdelen af alle astro- og kosmonauter får rumsyge i de første dage under en flyvning, og det har ikke endnu været muligt at forudsige eller behandle sygdommen tilfredsstillende. Symptomerne svinder gradvis, men der går megen værdifuld arbejdstid tabt, når halvdelen af en besætning må »liste« omkring, eller koncentrere sig om at holde det fritsvævende opkast i de der-til indrettede posere.

Owen Garriott fortalte eksempelvis, at han både under SKYLAB-flyvningen og inden den nys overståede Spacelab-flyvning havde rumsyge. I sidste omgang endda med kvalme. Han mente dog, med sig selv som et godt eksempel, at det ikke forringede ens mulighed for at blive udvalgt til at flyve i rummet igen, selv om man havde haft rumsyge.

Rigshospitalets eksperiment er et specielt »hovedtøj«, som registrerer øjenbevægelser ved hoveddrejninger. Forsøget er endnu ikke programsat til nogen flyvning.

Rummedicin

Også August Krogh Instituttet, hvor pressemødet foregik, deltager i rummedicinsk forskning. Lektor dr. med. Flemming Bonde-Petersen orienterede om en række forsøg, hvor man blandt andet undersøger hormonproduktion og blodtryksregulering under kunstigt forøget og formindsket tyngdekraft, for at få større indsigt i disse systemers virkemåde. Også disse forsøg skal med i en senere Spacelab-flyvning.

Bemandet rumfart for dyr?

Film og lysbilleder, kommenteret af astronauterne, beskrev flyvningen og en del af de godt 70 eksperimenter om bord. Specielt smuk var en filmoptagelse af lynudladninger i uvejrsskyer under Columbia. Alle beskrev denne første flyvning med Spacelab som en absolut succes, selv om interessen naturligt nok samlede sig om nogle af de ting, som gik galt. Der opstår nødvendigvis småfejl og uheld under et så omfattende forsøgsprogram, men i mange tilfælde kunne astronauterne redde et forsøg med meget simple midler — en skruetrækker, og en sovepose anvendt som mørkekammer for eksempel. Der er ingen tvivl om, at denne mulighed for personlig indgriben er den store fordel ved bemandede flyvninger.

Nogle kredse ser dog hellere, at man foretager flere, billigere flyvninger med ubemandede rumlaboratorier, hvor eksperimenterne så nødvendigvis må gøres simplere. Denne løbende debat munder jo nok ud i en kombination af de to former for rumforskning.

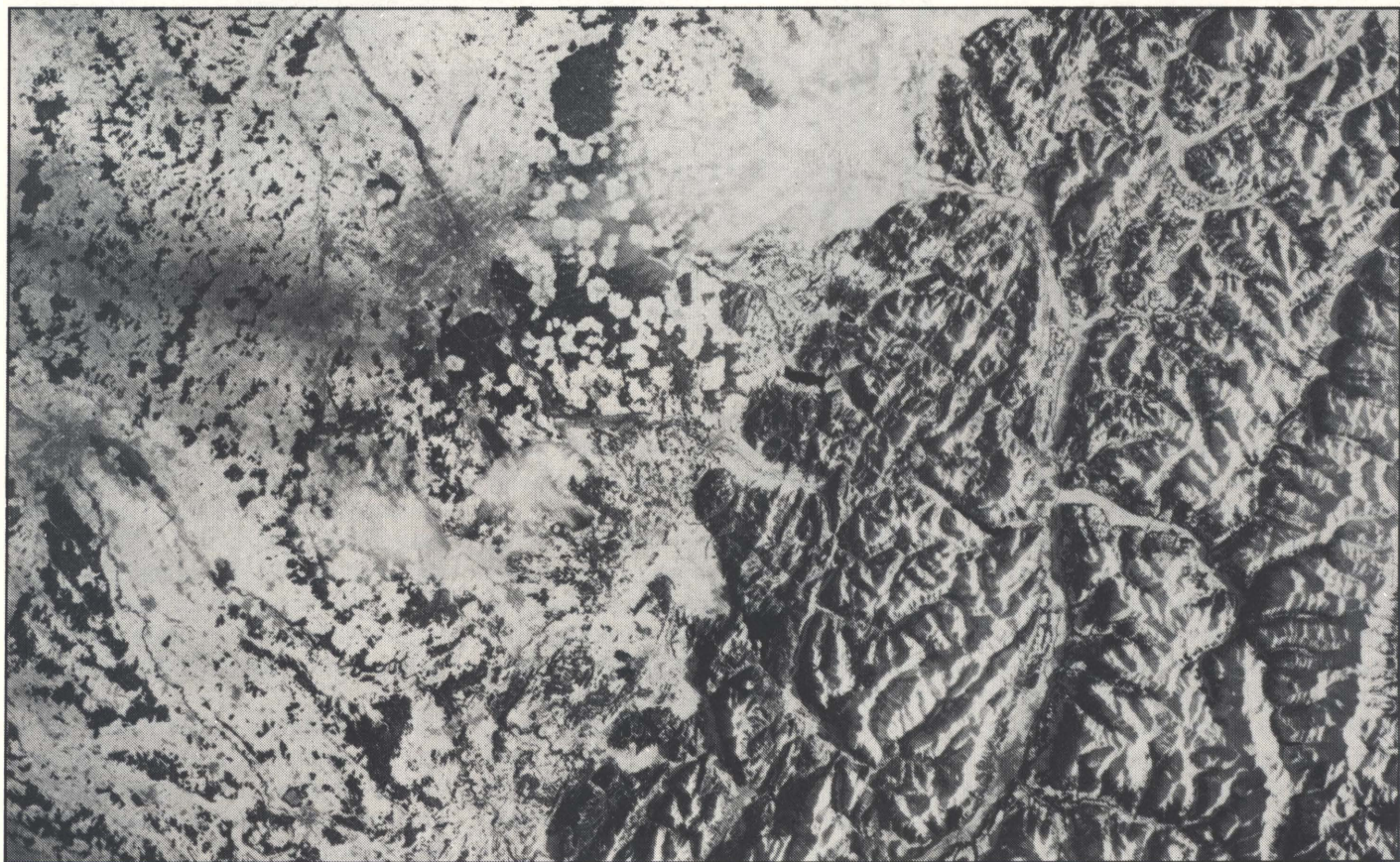
Ud over at bemandede rumflyvninger er voldsomt dyrere end ubemandede, så har flere videnskabsfolk og for eksempel det ansete tidsskrift Nature kritiseret Spacelab som forældet. Mange af eksperimenterne blev planlagt for over 10 år siden, og senere forsøg har måske gjort dem noget utidssvarende. Det var dog indstillingen blandt astronauterne, at man må vurdere et forsøgs værdi efter, om resultaterne er værdige til at publicere i anerkendte tidsskrifter. Ud fra denne synsvinkel kan kun den nærmeste fremtid vise, om Spacelab-1 flyvningen var en succes.

Rumstation planlægges

ESAs afgående generaldirektør, Erik Quistgaard, var også til stede ved mødet, og han kom ind på mulighederne for en fremtidig europæisk rumstation, meget a propos præsident Reagans tale nogle dage forinden. Spacelab kan i den nuværende udformning ikke flyve frit i rummet, uafhængigt af rumfærgen, men systemet har indbyggede udviklingsmuligheder. Et studieprojekt,

kaldet rumstationen Columbus, er offentliggjort for nylig, og det beskriver Spacelab-moduler anvendt ved opbygningen af en permanent rumstation. Tanken er, at USA og Europa og måske Japan skal samarbejde om projektet. Quistgaard mente, at rumstationsprojektet som sådan nok bliver til noget, måske i løbet af '90erne, men han havde ikke noget bud på, hvad det blev til, eller hvordan det nærmere samarbejde eventuelt skulle foregå.

Godt 1000 optagelser af udvalgte områder, især i USA, Europa og Kina blev det til med det såkaldte »Metriske Kamera« om bord i Spacelab-1. Kameraet er af samme type som dem, der anvendes ved flyfotografering, og på grund af den store flyvehøjde, 450 km over Jorden, venter man at kunne kortlægge store og utilgængelige områder på Jorden forholdsvis nemt. Efter få optagelser satte filmen sig fast, men forsøget blev reddet ved en improviseret anvendelse af en sovepose som mørkekammer om bord. Billedet viser området omkring München, med selve byområdet som en lysegrå klat lidt under og til venstre for midten. Nord er op mod venstre. Originalbilledet er et kontaktaftryk på 23 x 23 cm, som dækker cirka 200 km tværs over. Med et kort til hjælp finder man nemt Innsbruck, Salzburg og Augsburg samt veje, floder og småbyer. Detaljer på ned til 50 m, for eksempel broerne over Isarfloden i München ses nemt med en god lup, men reproduktionen ødelægger desværre en del. Forskellen imellem lyse og grå landområder skyldes snebygger. Billedet er taget 5. december 1983 klokken 10.02. Foto: ESA/DFVLR.

UFO-Seminar 1984

Også i 1984 bliver der mulighed for på nærmeste hold at opleve, hvad der foregår i den danske UFO-sag. Årets UFO-seminar i tiden 21.-27. juli i Mellerup i Sønderjylland byder på et righoldigt program med foredrag, paneldebat, studiegrupper og film. Og som noget helt specielt får deltagerne lejlighed til at møde flere kendte udenlandske UFOloger.

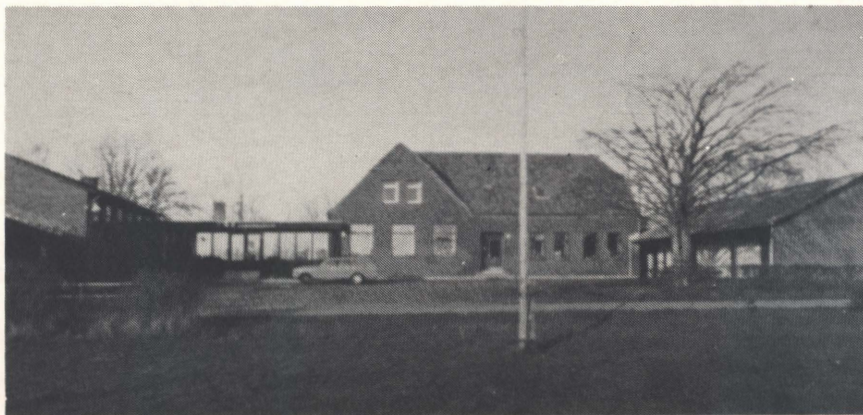
Det er efterhånden en gammel tradition, at UFO-interessererede samles til sommerseminarer for at udveksle ideer og tanker om UFOer og for at opleve der fællesskab, UFO-interessen kan give. Denne tradition begyndte sidst i 60'erne med »UFO-campings«, hvor man mødtes under mere uformelle og private former, og hvor diskussionerne ofte bevægede sig langt uden for rammerne af UFO-sagen. Men fra 1975 blev arrangementerne mere organiserede og mere koncentrerede om UFOer — de blev til UFO-seminarer med et stort program, der mest bestod af foredrag, og det hyggelige samvær blev forvist til de campingpladser, hvor mange af deltagerne boede.

I de seneste år har man imidlertid søgt at lægge mere vægt på de mindre formelle sider af seminarerne. Selvfølgelig er det stadig vigtigt, at seminarerne kan være et mødested for de aktive UFO-interessererede, hvor man kan snakke om de »faglige« emner, som UFO-sagen nu engang består af. Men samtidig skal et UFO-seminar være et sted, hvor *alle* UFO-interessererede kan samles og have det rart, snakke om UFOer og måske møde nogle af de personer, man ellers kun kender gennem f.eks. UFO-NYT. Det uforpligtende samvær plejer at være det bedste af det hele.

Mellerup Centret, som ligger ca. 20 km vest for Åbenrå midt i Sønderjylland, giver de bedste muligheder for alle de aktiviteter, der skal foregå. Centret var rammen om et meget vellykket UFO-78, og til sommer vil det komme til at huse deltagerne i et forhåbentligt lige så spændende UFO 84. Centret ligger »ude på landet«, men dog ikke så isoleret, at man ikke f.eks. kan tage en tur til byen en eftermiddag. Der er mulighed for at bo på stedet i den uge, hvor seminaret finder sted. De mange faciliteter egner sig storartet til målet. Centret indeholder foruden spisesal og foredragslokale en hyggelig pejsestue, en opholdsstue med TV og radio, et bordtennisrum og forskellige lokaler, der anvendes til studiegrupper. Indkvartering er mulig for ca. 50 personer i en separat værelsesfløj. Hvert værelse har toilet og bad. Ønsker man at spare penge ved at overnatte i telt, kan dette selvfølgelig også lade sig gøre, samtidig med at man kan benytte alle faciliteter på centret. Centrets bebyggede areal er på over 800 kvadratmeter, og den store grund med bl.a. sports- og bålplads giver gode muligheder for udendørsliv.

PROGRAMMET

Det er endnu ikke helt planlagt, hvad der skal ske i løbet af ugen, men nogle af programmets hovedpunkter ligger fast

Mellerup Centret set fra sportspladsen.

allerede nu. Hver aften bliver der holdt foredrag om forskellige emner, mens eftermiddagene bliver brugt til filmforevisninger, studiegrupper og måske blot til uformel snak. Som eksempel på foredrag kan nævnes, at SUFOI's næstformand Torben Birkeholm med udgangspunkt i en rapport fra SUFOI's arkiv vil tale om nogle af de problemer, der opstår ved behandlingen af UFO-rapporter.

Det er med særlig stor glæde, at vi kan præsentere en række udenlandske foredragsholdere ved UFO 84. Hansjürgen Köhler fra gruppen CENAP i Vesttyskland og Robin Lindsey fra BUFORA (U.K.) vil fortælle om UFO-observationer og -forskning i deres hjemlande, og Bertil Kuhlemaan (projekt URD, Sverige), der i august 1983 blev valgt til formand for den internationale komité for UFO-forskning (ICUR), vil holde et foredrag med titlen »grundforudsætninger for samarbejde i UFO-forskningen«. Vi glæder os specielt til at have denne internationalt kendte UFOlog som deltager ved UFO 84. Iøvrigt bliver der ingen sprogproblemer, idet de to foredrag på engelsk og tysk bliver oversat (oplæst på dansk).

Flere af foredragene vil være ledsaget af lysbilleder osv.

PANELDEBAT

UFO-seminarerne har altid været det sted, hvor medlemmerne af alle de danske UFO-foreninger har kunnet mødes i fred og fordragelighed og diskutere de uoverensstemmelser, der findes imellem dem. Det har været naturligt at lade en del af denne diskussion foregå offentligt ved at samle et panel bestående af repræsentanter for de danske foreninger og lade deltagerne fremsætte deres syn på UFOsagen og diskutere den — dels indbyrdes, dels med de øvrige deltagere i seminaret. For at få gang i debatten vil vi forsøge at samle et »spørgepanel«, der skal indeholde UFO-interessererede, som ikke er medlemmer af nogen af foreningerne, og som er mere eller mindre kritiske over for den måde, foreningerne griber sagen an på. Paneldebatten er en førsteklases chance for at opleve, hvad de forskellige grupper står for, og hvad de er uenige om.

STUDIEGRUPPER

Som nævnt er det vigtigt, at et UFO-seminars deltagere kommer i kontakt med hinanden, og at de ikke bliver delt op i »dem, der ved noget« og »dem, der

ikke ved noget«. For at sikre en sådan kommunikation vil vi forsøge at sammensætte nogle mindre grupper, der nogle gange i løbet af ugen mødes for at diskutere et emne, der ligger inden for UFO-sagen. Grupperne er åbne for alle deltagere i UFO 84, og den uformelle form vil gøre det lettere for alle at ytre sig og blive hørt. Der er ikke noget egentligt arbejde, der skal gøres, men hvis grupperne ønsker det, kan der afsættes tid til en eller anden form for fremlæggelse af de resultater, der er opnået. Grupperne kan selv vælge den arbejdsform, de ønsker.

DIVERSE

Et par gange vil der blive arrangeret forevisninger af film eller video-bånd om UFOer; bl.a. bliver det muligt at gense nogle af dansk TV's udsendelser.

Den sidste aften (fredag den 27. juli) bliver der under middagen en kort gennemgang af seminarrets forløb, og vi udpeger arrangørerne af UFO 85, hvorefter der holdes en fest for de fastboende deltagere. Den kan strække sig til langt ud på natten — men vi skal være ude af værelserne kl. 10 næste morgen!

Hvis der er interesse for det, kan vi arrangere en udflugt til nogle af Sønderjyllands seværdigheder, til Vestkysten, til Tyskland osv.

TILMELDING

Tilmelding til UFO 84 skal finde sted inden den 9. juli 1984. Man kan allerede nu bestille et program for seminaret. Programmet indeholder alle nødvendige oplysninger, en prislister og et tilmeldingsskema.

Prisen for en uges ophold med fuld kost (incl. eftermiddags- og aftenkaffe/te) er kr. 970,- pr. deltager. Det er selvfølgelig ikke småpenge, men prøv at sammenligne det med prisen for en uges ferie alle andre steder! Så er det faktisk billigt at deltage i UFO 84, og vi lover tilmeldt, at det bliver både interessant og hyggeligt.

Programmet kan bestilles på denne adresse:

Lars K. Lassen
Lysbjerggårdsvej 97, st.tv.
2500 Valby
Tlf.: 01 30 46 44

Du kan også få yderligere oplysninger hos Jørgen Nielsen på tlf. 02 35 11 49 og hos Freddy Nielsen på tlf. 08 11 39 09.

Vel mødt til UFO-seminar i Mellerup!

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

UFO over olie-boreplatform i Nordsøen

af Robert Rickard

Denne beretning kom til mit kendskab via min bror, Michael, der arbejdede i et brand- og sikkerhedshold for Chevron Oil i Aberdeen i Skotland. Denne observation kunne tyde på et stort kuglelynsfænomen, men dette er dog ren teori. Tildragelsen blev indført i logbogen af lederen for Chevron offshore installation, Derek Smith, der er tidligere Royal Navy Commander.

Observationen blev gjort ved olie-boreplatformen »Northern« i Nordsøen. Platformen ejes af olieselskabet Chev-

ron Oil og ligger i Ninian-feltet (blok 33). Den geografiske position er 60° N 54' 21,83'' 1° Ø 25' 16,46''. Datoen var 25. november 1980. Observationen startede kl. 06.40 GMT. Det vides ikke, hvor lang tid observationen varede, men det er oplyst, at den ikke var kortvarig. Fænomenet blev beskrevet som »en glødende orange kugle«, der bevægede sig rundt, og som også blev set over boreplatformen. Der er ikke opgivet noget størrelsesforhold på fænomenet, der også blev beskrevet som »en ildkugle«. Det antages, at fænomenet var for stort til at være et kuglelyn, der normalt er af

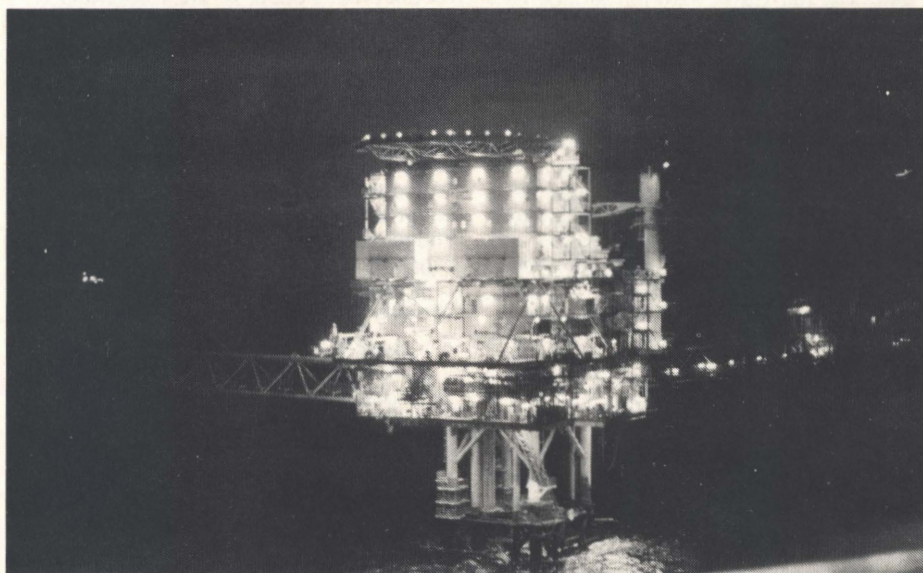
mindre størrelse. Hovedårsagen til denne antagelse er, at fænomenet var stort nok til også at blive observeret fra en anden olie-boreplatform i Brent-feltet, 12-15 miles borte. Man regnede umiddelbart med, at der var tale om et nødblus, og der blev sendt et Royal Air Force NIMROD-rekognosceringsfly til området. Der blev dog så vidt vides intet fundet. Rapporten er fremsendt til UFOIN af redaktøren for Fortean Times, Robert Rickard, der også er forfatter til bøgerne »Phenomena« og »Photographs of the Unknown«.

Kilde: *Flying Saucer Review*
Vol. 27, No. 2/OH.

Svensk kritiker-gruppe dannet

Den 4. december 1982 blev der dannet en svensk komité ved navn »Vetenskap och Folkbildning«. President for denne komité er Sven Ove Hansson, der kan kontaktes på adressen: Box 185, S-101 22 Stockholm 1. Komiteens formål er at fremme den almene oplysning om videnskabelige metoder og resultater, idet man ønsker at være en modvægt til de mange pseudovidenskabelige emner, der er fremme i medierne også i Sverige. Bl.a. kritiserer man et svensk universitet, der har haft parapsykologiske forelæsninger. Man er også igang med kritiske spørgsmål til et andet universitet, der har haft visse undersøgelser i gang vedr. astrologi. Et andet emne, som interesserer den svenske komité, er klassifikationen af bøger på svenske folkebiblioteker. To bibliotekarere er i gang med et mindre studie om dette emne. Komiteen ønsker f.eks. at få rubriceret de »mystiske emner af forskellig slags« under parapsykologi, mystik m.v., istedet for under forskellige former for videnskab.

Det er komiteens opfattelse, at den

efter komiteens mening omsiggribende »mystificering« af tingene, er en folkefordummende proces, der kræver en kraftig indsats fra videnskabelig side.

Det ser altså ud til, at komiteens verdensbillede ligger fast. Man må dog håbe, at komiteen har mod til at tage kontroversielle emner op og undersøge dem kritisk, men uden skelen til forudfattede meninger. På denne måde vil en dialog være mulig til gavn for alle parter.

Ole Henningsen.

Kilder:

Magazin 2000.

The Skeptical Inquirer, Summer 1983.

Brasilien

Fra SUFOI's korrespondent i Brasilien, A. J. Gevaerd, har vi modtaget en række oplysninger om UFO-aktiviteterne i Brasilien i 1982.

Det kan oplyses, at der er ikke mindre end 250 – 300 UFO-grupper, men kun omkring 40 af disse har en tilnærmelsesvis videnskabelig arbejdsmetode. Disse UFO-grupper er primært koncentreret omkring Sao Paulo, Rio de Janeiro, Petropolis og Porto Alegre.

I 1982 blev der afholdt 4 større brasilianske UFO-arrangementer. Tre af disse arrangementer var seminarer, mens det sidste arrangement var en kongres, afholdt i et samarbejde mellem grupperne UFO og CONTATO.

Det var blevet spået, at 1982 skulle blive et aktivt »UFO-år« i Brasilien, og efter forlydender gik dette i opfyldelse. I begyndelsen af februar blev der taget flere fotografier af kugleformede og ringformede, gule UFO-fænomener. Allerede i marts skete der igen noget, idet der nu blev observeret UFO-fænomener i formationer fra mere end 30 byer beliggende i en række stater i Brasilien.

Endelig i august 1982 var der atter noget, der — tilsyneladende — kunne ligne en UFO-bølge. Der blev observeret et komet-agtigt objekt med en lang, gul hale fra geografisk spredte steder i Brasilien. Selv om oplysningerne fra vores korrespondent fremlægger disse oplysninger som UFO-observationer, er der dog meget, der tyder på, at der var tale om enten et meteor eller en satellitnedgang. Noget peger i retning af, at Brasilianerne trænger til at komme på et par kurser for rapportoptagere!

Kilde:

Personlig korrespondance

/pa

Et skridt tilbage — og to frem!

Den største britiske UFO organisation, BUFORA, har kun omkring det halve antal medlemmer som SUFOI. Det er

derfor kun naturligt, at man i BUFORA, ligesom i så mange andre UFO foreninger, har haft økonomiske problemer. Selv de ellers særdeles vellykkede internationale kongresser, som BUFORA har arrangeret i 1979, 1981 og 1983, har ikke kunnet bredre økonomien. De er i bedste fald løbet rundt økonomisk, i værste fald givet underskud.

I 1982 måtte BUFORA i lyset af de økonomiske omkostningsstigninger foretage det lidt kedelige træk at lade medlemsbladets kvalitet falde rent trykkemæssigt. Man gik bl.a. over fra fotosats til maskinskrift.

Til gengæld valgte BUFORA en ny formand i slutningen af 1982. Valget faldt på Robert S. Digby, der med sine 29 år er en af BUFORA's yngste formænd gennem tiderne. Robert Digby er civilt telekommunikations specialist og er i øjeblikket ansat ved British Telecom i London.

Robert Digby har været medlem og medarbejder ved BUFORA siden 1971 og har været involveret i en række projekter, især af teknisk karakter. Han har beskæftiget sig med UFO-fotos, nærobservationer af anden grad og elektronisk databehandling af observationsrapporter. Endvidere er han nyvalgt kasserer for den Internationale Komité for UFO-forskning (ICUR).

Hans mål som formand er at lede BUFORA ud af dens nuværende stagnation og skabe ny respekt omkring organisationen.

Specielt ønsker Robert Digby at forbedre forskningsaktiviteterne, procedurerne ved rapportoptagelse og kommunikation, både internt og eksternt. SUFOI er overbevist om, at Robert Digby kan lede BUFORA mod bedre tider, og ønsker foreningen held og lykke fremover.

BUFORA Bulletin, u.å.

/pa

Et skridt frem — og to tilbage?

Det engelske UFO magasin FSR (Flying Saucer Review) har skiftet redaktør. Charles Bowen har måttet trække sig tilbage på grund af sygdom, og som ny redaktør er valgt Gordon Creighton. Det engelske blad PROBE er ikke helt tilfreds med denne udvikling, som de ser som et tilbageskridt til de »lykkelige« halvtredserne, hvor man troede at rumskibe var årsagen til alle UFO rapporter.

Gordon Creighton tilhører denne generation af rumskibs-troende (og »troende« er præcis den rette betegnelse). Dette fremgår bl.a. af hans kommentarer i et nummer af FSR. Her skriver han at »den rene sandhed synes at være, at alle regeringer — i det mindste i de mere teknologisk udviklede lande — nu må have bugnende arkiver og al den informa-

tion, som de måtte ønske sig om UFOer. De må bestemt vide, hvad UFOer er, og hvad de fremmede skabninger vil«. Man kan godt forstå PROBE's betænkelighed ved, at ét af Englands førende UFO-blade redigeres af en person, der lever på halvtredsernes illusioner.

PROBE Report, Vol. 3, No. 4

april 1983

/pa

UFO international

Et nyt nummer af tidsskriftet UFO INTERNATIONAL er nu udkommet. Bladet udgives af ICUR (Den Internationale Komité for UFO Forskning) og er samtidig talerør for denne internationale komité.

Det nu udkomne nummer er Vol. 2, No. 1, og det indeholder bl.a. et forslag til en arbejdsplan, der på international og videnskabelig basis kan føre os videre i UFO-forskningen. Bladet er på 17 sider.

UFO INTERNATIONAL, Vol. 2, No. 1, kan bestilles ved at indbetale kr. 15 på giro 4 31 37 55, Per Andersen, Damsbovænge 13, st.tv., 2500 Valby. Pengene går til at støtte det internationale samarbejde.

UFO INTERNATIONAL, Vol. 1, No. 2, kan stadig købes ved at indbetale kr. 10 til ovennævnte girokonto.

UFO-samarbejde

35 år efter den moderne UFO-æras begyndelse er det endelig lykkedes for en række nordamerikanske UFO-organisationer at stable et samarbejde på benene for i forening at løse UFO-gåden. Den 3. juli 1983 blev »North American UFO Federation« (NAUFOF) dannet, og som daglig leder er valgt Richard F. Haines. Hovedkræfterne bag dannelsen af NAUFOF er MUFON (Mutual UFO Network) og CUFOS (Center for UFO Studies). Derudover består NAUFOF af en række mindre UFO-organisationer, bl.a. »Fund for UFO Research« og »Scientific Bureau of Investigation« (SBI).

Verdens ældste UFO-organisation, APRO (Aerial Phenomena Research Organisation) har taget skarp afstand fra NAUFOF og vil ikke samarbejde. Denne stivnakkede holdning skyldes, at MUFON og CUFOS samarbejder med GSW (Ground Saucer Watch), som APRO nærmest har ført krig imod, siden GSW tilkendegav, at man mente, Travis Walton-sagen (en af APROs mærkesager) var svindel.

Dannelsen af NAUFOF er et skridt i den rigtige retning. Den amerikanske UFO-scene har i alt for lang tid været skæmmet af kompetencestridigheder, misundelse, indbyrdes konkurrence osv., så dannelsen af NAUFOF må ses som et tegn på, at man nu vil koncentrere sig om udforskningen af UFO-fænomenet på en seriøs måde.

KMH.

Alfa og Omega

Jeg skriver til jer som mangeårig, interesseret læser af UFO-NYT og som – bornholmer.

1. Hvordan får et bornholmsk UFO-vidne hurtigt fat på en pålidelig rapportoptager fra SUFOI? Og andre for den sags skyld? Kan alarmcentralen, fra Århus, hurtigt få kompetente folk og evt. teknisk udstyr frem til et observationssted, der ligger i udkanten af landet?

Nu ved jeg godt, at SUFOI består af interesserede amatører med tørre lommemesmerter som jeg selv, og derfor lå en eventuel løsning måske i et rapportskema, trykt i bladet. Jeg forestiller mig ikke dette skema som eneste rapport fra en observation – det psykologiske og sociologiske aspekt af sagen er måske endnu vigtigere end det visuelle. Jeg tror dog, at et skema med de enkleste og vigtigste data (farve, størrelse, bevægelse, kompasretning osv.) kan fungere som en nyttig »kladde«. Måske kunne man også få fat i flere observatører, der ellers af generthed ikke kommer frem fra busken – venner, familie, der har »set noget« og som måske godt tør betro sig til et stykke papir (med efterfølgende grundig og saglig behandling af SUFOI). Et sådant skema kunne jo være trykt på bagsiden eller næstsidste side, lige til at rive ud. Således kunne det udfyldes lige efter, eller endda under (!) en observation, med samtidig opringing til alarmcentralen.

2. For nylig læste jeg dr. J. Allen Hynks bog »UFO-Dokumenteret«, og dette satte en del tanker i gang hos mig. Sammenholder man bogens konklusioner med UFO-NYT's leder fra september/oktober nummeret, kunne det tyde på, at vi her i Danmark har en lignende valen, til dels latterliggørende holdning til ufo-problemet

som i Project Blue Books dage.

Er det virkelig sandt, at SUFOI hverken fra militær eller politi kan hente rapportmateriale af nogen slags? Er man helt udelukket fra at få den dobbelte dokumentation af en observation, som den radar-visuelle sag er? Kan man ikke spørge radarstationerne: »Vi havde en rapport om et objekt, set på dét og dét tidspunkt, på dét og dét sted – så I noget på radar?«

Hvad med lavvarslings? Jeg tænker her på Luftmeldekorpsset og evt. Hjemmeværn og Marinehjemmeværn, som dog er enheder, besat med frivillige? Så vidt jeg ved – som Lotte i Luftmeldekorpsset – har vi ingen tavshedspligt om UFO-meldinger. Har I nogensinde kontakter ude på de kanter? Jeg ved, der findes et UFO-rapportskema. Har I nogensinde set et – udfyldt?

3. SUFOI burde nu og da annoncere i diverse aviser med sig selv, og – først og fremmest – gøre opmærksom på rapportcentral og alarmcentral. Måske kunne også ad den vej indhentes flere rapporter!

Med ønsket om en god og frugtbar debat.

Jeanne Cordna,
Vestermarie, Bornholm.

SVAR:

Tak for brevet vedr. rapportoptagelse m.v. I brevet stiller du en række spørgsmål, som vi skal forsøge at besvare så godt som muligt. Men samtidig opfordrer du til en debat, og denne opfordring vil vi hermed viderebringe til læserne.

Vedr. pkt. 1. Du giver jo selv en del af svaret på spørgsmålet, men det er nok på sin plads kort at gennemgå SUFOI's arbejdsmåde i forbindelse med rapportoptagelse.

SUFOI's alarmcentral bør kontaktes, hvis observationen er *under en halv time gammel*. På den måde kan vi straks undersøge om evt. fejkilder (fly, planeter, satellitter m.v.) kan være årsag til observationen.

Hvis ikke vi straks kan forklare det observerede fænomen, sætter vi en egentlig rapportoptagelse i gang. SUFOI's ressourcer er her bestemte for hvor grundig og omfattende vore undersøgelser kan blive.

Som du selv er inde på, har SUFOI begrænsede pengemidler (mildest talt!), og landet er langt fra dækket ind med rapportoptagere. Disse folk er specielt uddannede på kurser, men de er afhængige af en som regel sparsom fritid, og i de fleste tilfælde må de selv punge ud for at dække udgifterne.

Bor en rapportoptager rimelig tæt ved observatøren, kan han – hvis han har tid – tage af sted for at interviewe observatøren og foretage de relevante undersøgelser. I modsat fald må vi »nøjes med« at fremsende et spørgeskema, som observatøren selv skal udfylde.

Men også observationens art har betydning for graden af SUFOI's indsats. De fleste henvendelser vi får, drejer sig om fjerne, ubestemmelige lys på nattehimmelen. I mange tilfælde kan vi give en rimelig forklaring med det samme, men ofte har vi ikke oplysninger nok til at vurdere sagen. Det betyder dog ikke, at vi sender en rapportoptager af sted for et nattelys' skyld. Først når der er mere usædvanlige ting på færde, rykker rapportoptageren ud. F.eks. bør en nærobservation af 1., 2. eller 3. grad medføre et besøg på observationsstedet.

Desværre har vi selv i disse tilfælde måtte opgive at foretage en grundig undersøgelse, fordi vi ikke har haft

folk i nærheden, og heller ikke råd til at sende andre til stedet. Det er en fortvivlende situation at stå i, men vi må acceptere at det kan ske - i hvert fald så længe vi er afhængige af frivillig, ulønnet hjælp.

Temmelig store områder er endnu ikke dækket ind af SUFOI, og et af de »sorte« områder på Danmarkskortet er netop Bornholm, hvor SUFOI i lang tid har manglet en repræsentant. Måske nogle af vore læsere kunne tænke sig at give en hånd med?

Dit forslag om at trykke et skema i UFO-NYT har tidligere været fremme. Sagen strandede dengang både af økonomiske og praktiske årsager. Bl.a. skulle vi jo afsætte en god del spalteplads til et sådant skema, idet vi trods alt skal have nogle oplysninger for at kunne vurdere observationen. Desuden er en stor del af observatørerne ikke læsere af UFO-NYT og får således heller ikke gavn af skemaet.

Alligevel fortjener ideen en ny vurdering. Vi har jo også fået et større blad, hvor der måske er bedre tekniske muligheder end tidligere. UFO-NYTs redaktion har i hver fald overtaget forslaget til nærmere overvejelse.

Vedr. pkt. 2. Her opremser du flere spørgsmål, og vi skal forsøge at besvare dem i den nævnte rækkefølge:

SUFOI har mulighed for at bede om - og få - oplysninger fra politi og militær i konkrete tilfælde. Ligesom andre borgere kan vi henvende os, og høre om man har fået henvendelser om en eller anden observation. Problemet er, at ikke alle ansatte disse steder er klar over SUFOIs eksistens, og derfor ikke automatisk lader oplysninger om observationer gå videre til os. Desuden eksisterer der ikke nogen formel aftale om samarbejde. Alligevel henviser militær og politi oftest observatøren til at kontakte SUFOI. Det hænger selvfølgelig sammen med, at man ikke har ressourcer til at tage sig af disse ting, men det må jo også være fordi man har tillid til at SUFOI behandler sagerne seriøst.

Ja, SUFOI kan spørge radarstationer i konkrete tilfælde (jfr. ovenstående). Af praktiske årsager sker denne kontakt via alarmcentralen (Ole J. Knudsen) eller undertegnede. I UFO-NYT nr. 4, 1983, side 10, omtales en nordjysk observation fra 1976, der glimrende illustrerer vore muligheder for kontakt med militære institutioner. I den forbindelse kan jeg fremhæve SUFOIs kontakt med Flyvertaktisk

Kommando (FTK) og Søværnets Operative Kommando (SOK), som ofte er os behjælpelige med oplysninger.

SUFOI har i mange tilfælde været i kontakt med lokale afdelinger af Luftmeldekorpsset, Hjemmeværnet m.v., men vi har sikkert ikke været dygtige nok til at fortælle korps og værn om vort arbejde.

Vi går ud fra, at det UFO-rapport-skema du nævner, er det såkaldte »Spørgeskema til Brug for militær og civile Myndigheder ved Afhøring angående observerede »Raketter« o.l.« Som det fremgår af skemaets titel, er der tale om en ældre sag, men det anvendes så vidt vi véd stadig af militæret. I førnævnte artikel om en nordjysk observation fra 1976 nævnes netop et sådan skema. Skemaet var udfyldt af militært personel, så det sker faktisk, at SUFOI ser dette skema.

Vedr. pkt. 3. SUFOI ville meget gerne annoncere dagligt i alle landets aviser, men du er sikkert klar over, at det er meget dyrt. For at det skulle have en nævneværdig effekt, skulle vi

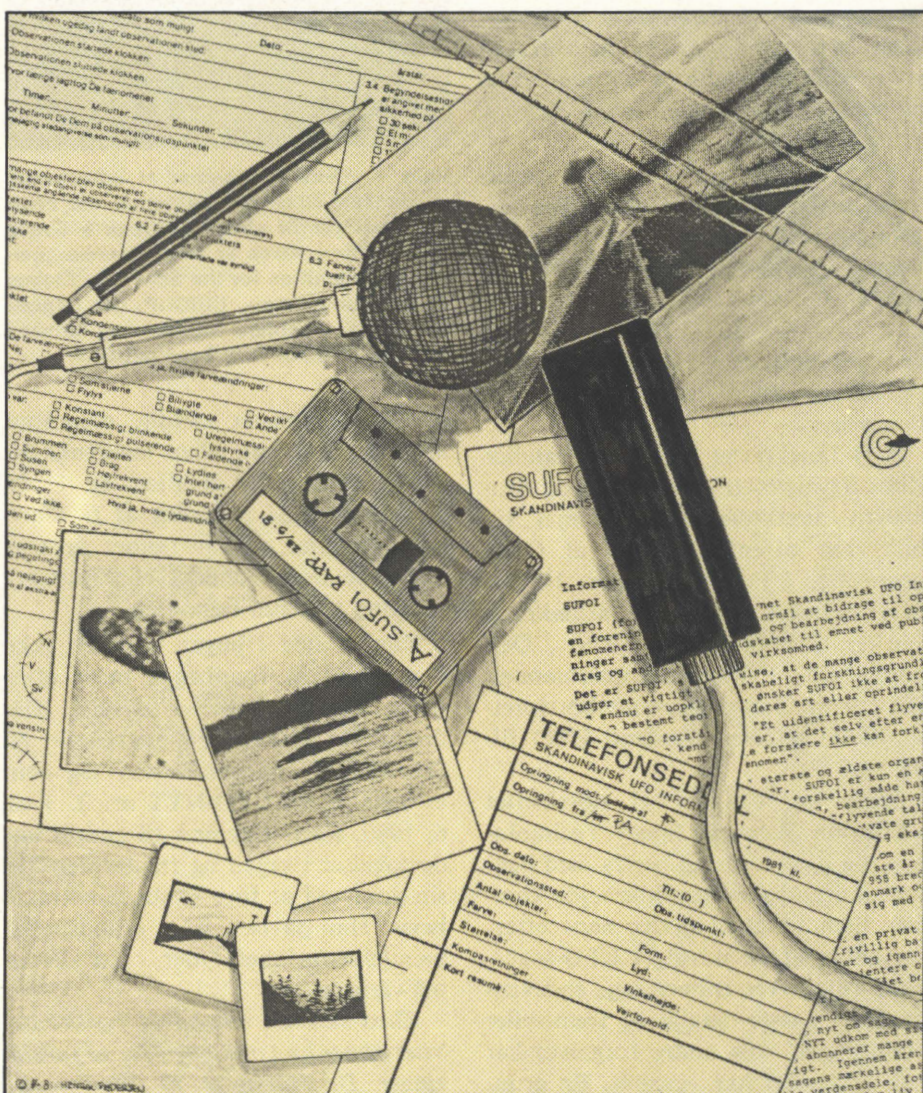
bruge tusinder af kroner - som vi ikke har! Alligevel har vi prøvet, og vi vil stadig annoncere så vidt økonomien tillader det. SUFOIs støttefond modtager bidrag netop til finansiering af sådanne reklamefremstød.

I stedet udnytter vi ofte, at aviserne gerne skriver om emnet. SUFOI er ofte omtalt i landets aviser i artikelform, og det er tilmed gratis. Omtalen får vi både i forbindelse med aktuelle observationer, hvor vi efterlyser vidner, og ved andre lejligheder. Faktisk bringer dags- og ugepressen mange artikler om SUFOI og UFOer, men det kunne selvfølgelig være meget mere!

Dette var vist de vigtigste punkter i dit brev, og forhåbentlig er spørgsmålene besvaret tilfredsstillende. Vi er altid glade for at høre fra læserne, specielt når de kan give os gode ideer til forbedringer af rapportoptagelsen - som vi er enige med dig er af afgørende betydning.

Venlig hilsen

Torben Birkeholm, leder af SUFOIs rapportsektor.

Her ses et lille udsnit af en SUFOI-rapportoptagers skrivebord.

Anmeldelser

Af Kim M. Hansen og Ole J. Knudsen

UFOs: The Public Deceived

af Philip J. Klass

Prometheus Books, New York 1983

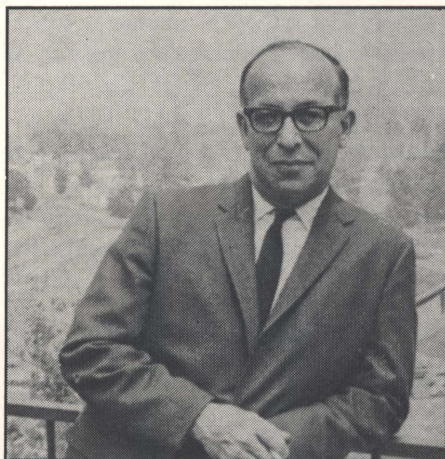
310 sider, indb. 17,95 dollars

I 1981 udgav det amerikanske forlag Prometheus Books bogen »the UFO Verdict« (UFO-dommen) skrevet af skeptikeren Robert Sheaffer og anmeldt her i UFO-NYT nr. 4, 1982. Bogen har åbenbart været en tilstrækkelig stor salgssucces til at forlaget vover skindet igen ved at udgive en ny skeptikerbog, denne gang skrevet af Philip J. Klass.

Klass har tidligere skrevet bøgerne »UFOs-Identified« (Random House, 1968) og »UFOs Explained« (Vintage Books, Random House, 1974) og barsler nu med en murstenstyk bog med titlen »UFOs: The Public Deceived«, der noget klodset kan oversættes til »UFOer: offentligheden ført bag lyset«.

I 31 tætskrevne kapitler behandler Klass udvalgte UFO-hændelser og ufologiens mærkesager. Det drejer sig bl.a. om offentliggørelsen af CIAs hemmelige UFO-dokumenter, UFOer over militære anlæg og atomkraftværker, Teheran-sagen (1976), Delphos (1971), Coyne helikopterhændelsen (1973), Travis Waltons bortførelse (1975) og New Zealand UFO filmen (1978).

Klass er redaktør af tidsskriftet »Aviation Week & Space Technology«, og hans erfaring herfra med hensyn til grundigt research-arbejde kommer ham til gode under hans efterforskning af de udvalgte UFO-sager. Han kulegraver enhver sag, endeven-der hver eneste detalje og fremtryller oplysninger, som andre forgæves har ledt efter eller har »glemt«. En grundighed og stædighed som er enhver

Philip J. Klass er ingeniør af uddannelse og gennem flere år redaktør af det anerkendte tidsskrift »Aviation Week & Space Technology«. Klass er en af grundlæggerne af »Committee for the Scientific Claims of the Paranormal«, CSICOP, der udgiver tidsskriftet »Skeptical Inquirer«, og formand for CSICOPs »UFO Subcommittee«.

kriminalkommissær værdig, men som ind i mellem kan blive langtrukken. Klass har sans for detaljen, og det er næsten altid på grundlag af få afgørende detaljer, at han fælder sin traditionelle dom: svindel eller misfortolkning af kendt fænomen.

Kun ét sted i bogen er Klass ikke i stand til at fremlægge bevis efter bevis på, at sagen er svindel. Det drejer sig om »UFO-angrebet« på Sheriff Val Johnson — en sag som er behandlet i UFO-NYT nr. 2, 3 og 6, 1980. Klass refererer til andres undersøgelser i sagen og fælder derefter sin dom ved at føre et slags indirekte bevis. Han påviser, hvor usandsynligt hændelsesforløbet lyder — og derfor må være løgn.

Klass skriver: »de hårde fysiske beviser åbner kun mulighed for to forklaringer. Den første er, at Johnsons bil blev anbrebet af ondsksfulde ufo-

nauter, der rakte ud og ramte en af forlygterne med en hammerlignende genstand. De ramte derefter motorhjelmen og vindspejlet, hvorefter de meget forsigtigt bøjede de to radioantennener uden at knække dem, og endelig stak »armen« ind i bilen og stillede viserne tilbage på Johnsons arm-båndsur og uret i instrumentbrættet. Disse ufonauter skulle derefter have taget Johnsons briller af, rettet en kraftig ultraviolet lysstråle mod hans øjne og så sat brillerne på ham igen, medens de omhyggeligt undgik at ramme resten af hans ansigt med det ultraviolette lys.

Eller hændelsen er svindel. Der er simpelthen ikke andre mulige forklaringer. Der findes heller ikke nogen tilnærmelsesvis tilsvarende rapport fra de sidste 30 års rapportindsamling.

Klass' lange redegørelse for Travis Walton-sagens udvikling er spændende som en kriminalroman. Sagen er iøvrigt behandlet i SUFOIs nye rapport »BORTFØRT — Travis Walton Sagen«, der for halvdelens vedkommende bygger på Klass' hvidbog om sagen. I sin nye bog fremdrager Klass nye overbevisende indicier for, at hele bortførelsen er et veltilrettelagt svindelnummer arrangeret af Travis selv og især af hans arbejdsgiver Mike Rogers. Beskrivelsen af de resultatløse forhandlinger mellem Klass på den ene side og Mike Rogers og APROs leder Jim Lorenzen på den anden side for at finde en kvalificeret mand, der kan foretage en ny »løgnetdetektortest« af Travis m.fl., afslører også, at Lorenzen ikke altid spiller med rene kort, fordi APRO vil miste prestige, hvis en af deres sager afsløres, især når den er blevet udråbt til årets UFO-sag, og vidnerne har

modtaget 5000 dollars af avisen »National Enquirer«.

En af de få ufologer, som Klass respekterer, er Allan Hendry, der forlod CUFOS (Center for UFO Studies) i 1981 efter i knap fire år at have indsamlet og efterforsket mange hundrede rapporter. Hendry's seriøsitet kan man forvisse sig om ved at læse hans bog »The UFO Handbook«.

Klass er også enig med Bruce S. Maccabee et langt stykke hen ad vejen i Maccabees analyse af New Zealand UFO filmen fra nytår 1978. Striden står hovedsageligt om det såkaldte Christchurch-UFO, der blev observeret og filmet fra Argosy-flyet og samtidig registreret på flyets radar kort efter starten på flyveturen fra Christchurch. Klass mener i modsætning til Maccabee, at besætningen og filmholdet så lyset fra en japansk fiskerbåd, der blussede efter blæksprutter i Pegasus Bay, samtidig med at flyets radar registrerede et stort handelsskib i nærheden.

Skjuler de amerikanske myndigheder og især CIA sandheden om UFOerne? Svaret er et klart »ja« ifølge organisationen »Citizens Against UFO Secrecy« (CAUS). CAUS har i pressen vidt og bredt proklameret, at de tidligere hemmelig-stempledokumenter, som CIA i de sidste par år har måttet udlevere til interesserede i henhold til loven om offentlighed i forvaltningen, afslører, at CIA har været dybere involveret i UFO-sagen og ved mere end det vil oplyse.

Klass har modtaget de samme 879 sider dokumenter, som CAUS har, og Klass citerer flittigt fra dem for at vise, hvor *lidt* sprængstof de egentlig indeholder. Papirerne afslører intet nyt. CIA har imidlertid nægtet at offentliggøre 192 sider. Klass mener, at det er fordi, de indeholder militære fortroligheder og oplysninger vedrørende USAs allierede, men sandsynligvis intet spændende UFO-stof. Medens CAUS naturligvis er stensikker på, at netop disse 192 sider fortæller hele sandheden, og bl.a. beviser at UFOer er styrtet ned i USA, Klass påviser usandsynligheden i dette.

I bogens afsluttende kapitel skriver Klass meget tankevækkende, at ufologerne helt klart har mest at miste, hvis et fremmede rumskib landede eller styrtede ned. Tænk blot på de store honorarer Hynek (2000 dollars for ét foredrag), Lorenzen, Andrus, Sturrock, Friedman og alle de andre ville

gå glip af, hvis mysteriet blev opklaret. Ufologerne ville miste deres berømmelse. Så ifølge Klass kunne man lige så godt argumentere for, at ufologerne i dag kender sandheden om UFOerne, men skjuler den ved at beskyldte CIA for hemmeligholdelse osv.

»UFOs: The Public Deceived« er på 310 sider med et fyldigt stikordsregister og få udvalgte, men gode, sort/hvide fotos og kort.

Den som ikke tør blevet rokket lidt i sin overbevisning, bør holde sig fra bogen. For alle andre er bogen en nødvendig, men desværre dyr, anskaffelse.

K. M. H.

Sådan bruger vi rummet,

*Helle og Henrik Stub,
P. Haase og Sønns Forlag,
København, 1982,
41 sider, Dkr. 67,10.*

Krig og fred i rummet,

*Helle og Henrik Stub,
P. Haase og Sønns Forlag,
København, 1983,
52 sider, Dkr. 81,50.*

De to småbøger om rumfart er tænkt anvendt i folkeskolens ældste klasser og i gymnasiet, men også folk udenfor skoleverdenen kan have udmærket udbytte af at læse dem.

»Sådan bruger vi rummet« kommer langt omkring på de godt 40 sider. Efter en gennemgang af rumfærgesystemet, tages vi med på krydstogt gennem solsystemet. Dernæst gennemgås langtidsophold i rummet, med baggrund i de russiske Saljut-rumstationer. De følgende kapitler koncentrerer sig om den daglige udnyttelse af rummet, både i civil og i militær henseende. Europas plads i rummet får sit eget kapitel, og rumfartens historie og fremtid gennemgås kort. Fremtidsmulighederne er eksemplificeret med en grundig omtale af energisatellitter. Bogen slutter med en række gode opgaver, og et noget kortfattet stikordsregister.

Til bogen »Sådan bruger vi rummet« er der fremstillet en serie på 35 lysbilleder, med et grundigt teksthfte. prisen for billedserien ligger imellem 300 og 400 kr!

Det er forbavsende så meget information, det er lykkedes at samle i en så lille bog, og har man læst den, er man rimeligt godt orienteret indenfor moderne rumforskning. Kapitlet om solsystemet falder lidt udenfor resten af bogen. Det beskæftiger sig mere med beskrivelse af planeterne, end med de rumsonder, som har været anvendt til at indsamle oplysningerne, og det synes jeg er en mangel.

Billedteksterne supplerer tekstsiden i en sjælden grad. Teksten er dog mange steder for aktuelt lagt an. Det fremgår for eksempel ingen steder, at der også findes andre rumfærger end lige netop »Columbia«.

Det er befriende for en gangs skyld at læse en bog om rumforskning, som er støvsuget for det glamourøse og heltedyrkende, og som i stedet beskæftiger sig med den del af rumforskningen, som virkelig tæller både nu og i fremtiden: den militære, og den kommercielle.

»Krig og fred i rummet« er en uddybning af det kapitel i den første bog, som omhandler den militære udnyttelse af rummet. Der er så suppleret med kapitler om nogle af rumfartens storpolitiske aspekter, og selv præsident Reagans såkaldte »Star Wars«-tale fra marts 1983 er kommet med.

Mange af de to bøgers fotografier er for dårligt reproducerede, men til gengæld er Kjeld Brandt's mange tegninger utroligt informative og velkomponerede. Flere af tegningerne går igen i de to bøger, men det er ingen ulempe - dog blev jeg lidt træt af de mange (7) tegninger, som viser synkronbanen og forskellige, men noget ens anvendelser af dem. Her kunne redaktøren have strammet lidt op. Der er et par småfejl i »Krig og fred i rummet«. Blandt andet kender tegneren tydeligvis ikke forskel på et F-15 og et F-16 kampfly, og forfatterne står for en militærteknologisk »nyskabelse« af format, nemlig raketdrevne undervandsbåde (side 16)!!

Bogen er ud over at være fremragende til undervisning i sikkerhedspolitik også et væsentligt bidrag til den omsiggribende fredsdebat, idet den fremdrager en række sværttilgængelige facts, samtidig med at den giver en ret så jordbunden analyse af den militære rumforskning. Alene kapitlet »Rumfart og politik« ville være hele prisen værd.

O. J. K.

840426 B

Der er stor interesse for **SUFOIs detektor!**

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte formodes at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.
- Har en følsomhed på 500 μ T/s.
- Afgiver ved alarm en summende lyd.
- Er transportabel — med en størrelse på 13 x 6 x 3 cm.
- Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.
- Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.
- Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.

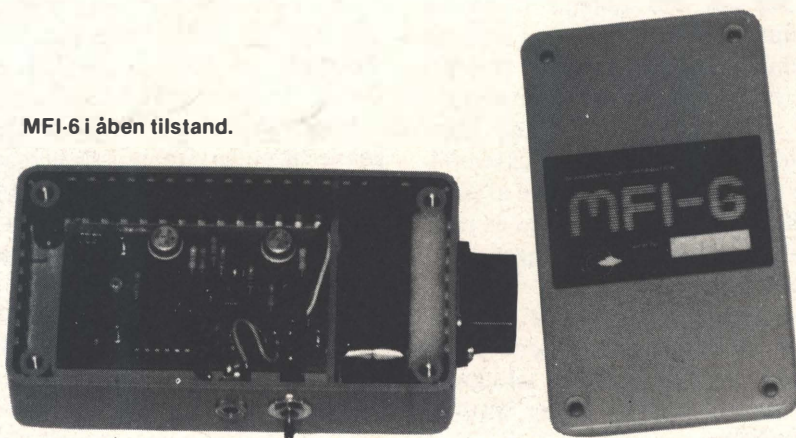
Ved køb leverer SUFOI . . .

- En færdigmonteret og aftenstet detektor.
- Batteri monteret i detektoren.
- Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.
- Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.
- Tekniske specifikationer.
- Alarm-skemaer.

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.

MFI-6 i åben tilstand.

SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster

kun kr. 235,-

— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-**.

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

